

Asfalt yol, dağda yılan gibi kıvrıla büküle Dewey Bald'a doğru uzanıyordu. Ağaçların arasındaki açıklıktan yer yer Missouri Ozark Dağlarının panoraması görünüyordu. Ormanlarla kaplı yamaçlar sedir ağaçlarının koyu yeşilinden, yeni tomurcuklanan dalların açık yeşiline kadar, yeşilin bin bir tonunu kapsayan bir renk cümbüşü içindeydi. Bu, sonbaharın çeşitli renklerine bürünen ormanın alacalı görüntüsü kadar görkemli bir güzellikti. Yemyeşil sürgünlerle filizlenen ormanı, erguvanların eflatunu ile kızılçık ağaçlarının beyaz baharları şenlendiriyor ve kayalıkların arasından fıskıran kır çiçekleri, görüntüye daha da tazelik kazandırıyor.

"Sammy'nin yerinde duralım mı?"

Soruyu yönelten ince ses, Tanya Lassiter'in bakışını yoldan ve önlerinde uzanan görüntüden ayırdı. Kendisine içtenlikle, yalvarırcasına bakan mavi gözleri görünce gülümsedi. Oğlunun bir bebeğinki gibi yumuşak, kumral saçları alnına düşüyor ve çenesinin sivriliğini gideriyordu. Yüreği sıcacık bir sevgi ve doyunlukla dolan Tanya, kimsenin John gibi güzel ve zeki bir oğlu olamayacağını düşündü. Yedi yaşındaki oğlu, her ana babanın gıpta edeceği kadar sevimli, akıllı ve meraklı idi. Ilık yaz günlerinin, duru gökyüzünü hatırlatan o güven dolu mavi gözlerin karşısında en katı yürekliler bile yumuşardı. Bu gözler, Jake'in, yani babasının madeni parıltılarla yana çelik mavisi gözlerinden ne kadar başkaydı.

John, "Durabilir miyiz?" diye sorusunu tekrarladı.

Tanya, "Kısa bir süre dururuz." Sıkılmış dudaklarını zorlayarak gülümsedi. "Ama babaannen yemeğe bekler. Onun için fazla kalamayız."

John sesini çıkarmayınca, Tanya başını ona çevirdi. Oğlunun düşünceli bir tavırla dışarıyı seyrettiğini görünce önce biraz meraklandı, daha sonra umursamadı. Oğlunun kafasını kurcalayan her neyse, çocuk bunu kendi kendine düşünüp taşındıktan sonra nasıl olsa annesine açacaktı.

Tanya arabanın kapılarını kilitleirken, John da yolun kıyısında park ettikleri yerden birkaç metre ötede sabırsızlıkla onu bekliyordu. Tanya arabadan inip kapıyı kapattıktan ve saçlarını düzelttikten sonra, oğlunun yanına koştu.

Mutton çukuruna ve kaç yıllık olduğu bilinmeyen patikaya bakan büyük kurşuni kayaya doğru birkaç yüz metre yürüdüler. Tanya'nın uzun boyu, incecik vücudu ve dişiliği ile, John'un minyatür erkek kalıbı içindeki yaşam dolu çocukluğu yan yana gelince güzel bir ikili oluşturuyorlardı. John doğruca kurşuni kayaya giderken, Tanya biraz daha yüksekteki bir kaya parçasının kovuğuna sokuldu. Kaya, vadiyi görmesini engelliyor, ama öte yandan, yoldan geçenlerin gözünden onu gizliyordu. Şimdilik yollarda yalnızca o çevrede oturan insanlar görünüyordu. Turist akını, yaz sıcaklarıyla birlikte başladı.

John kayanın üstüne çıktı, bacaklarını iki yana açıp, ellerini kalçalarına dayayarak erkeksi bir pozda görüntüyü seyretmeye koyuldu. Bazı yönlerden Tanya'ya benziyordu. Dış görünüşü ile arkadaş canlısı, coşkulu, eğlence sever ve çevresindeki her şeyi merak eden bir çocuk olmasına rağmen, zaman zaman annesi gibi içine kapanıp, düşüncelere dalardı. Tanya, bazen John'un yedi yaşında bir çocuğa göre fazlasıyla ağırbaşlı, fazlasıyla düşünceli ve gerektiğinden fazla

büyüklerle bir arada olduğunu düşünürdü. Ama John okul arkadaşlarıyla dostluk kurmayı da başardığı için Tanya bu konudaki kaygılarını kendi titizliğine yormuştu. Yamaca dayanan Tanya, batıdaki tepelerin ardına doğru ağır ağır inen güneşi seyrediyordu. Önünden geçen parlak tüylü bir ardıc kuşu dışisine doğru uçarak gözden kayboldu. Tanya'nın içine bir ateş, bir burukluk düştü, eli ayağı kesiliverdi ve duyduğu acıyı hafifletmek için kendi kendini kucaklamak isteğiyle yandı. Doğanın çiftleşme mevsimindeydiler. Tanya, içindeki burkulmanın, tıpkı doğadaki yaratıkların duyduğu eş arama içgüdüsünden kaynaklandığını sezdi. Yirmi altı yaşında ve sevecek bir erkeğe gereksinen bir kadındı. Bu yaşamın, en yalın en eski gerçeği idi.

Güzel olduğunu düşünmesi kendini beğenmişliğinden değildi. Gerçekten güzeldi. Yer yer bal rengine dönen açık kumralla sarı arasındaki uzun saçları, düzgün yüz çizgilerine çok yakışan bir biçimde, aslan yelesi gibi geri taranmıştı. Çıkık elmacık kemiklerinin ve kalkık burnunun klasik bir güzelliği vardı. Etili dudakları, yüzünün mermerden oyulmuş izlenimi veren donuk güzelliğini, bir gülümseyişle sevimliliğe götürürdü. Ama içindeki duygu fırtınalarının yüzeye çıkmasını asıl engelleyen, altın parıltılı bal rengi gözlerini örten kirpiklerdi.

Yedi yıl önce kucağında çocuğuyla bu dağlara gelen biraz ürkek, biraz kinli genç kızdan eser kalmamıştı. Kayınvalidesi Julia Lassiter'in etkisi ve gelinine örnek olması, liseli kız görüntüsünü ortadan kaldırmış, yerine ağırbaşlı, yaşından daha olgun bir genç kadın havası gelmişti. Buraya ilk gelen genç kızdan, geriye yalnızca bir şey kalmıştı; Tanya'nın yitirmemek için özen gösterdiği hıncı ve adını taşımakta olduğu Jake Lassiter'a olan nefreti, evliliğinin tek avuntusu John'un dünyaya gelmiş olmasıydı. John, Tanya'ya aitti ve ondan koparılamazdı.... Tabii Jake ile evli kaldığı sürece.

"Anne?"

Tanya'nın alev alev yanan gözlerini örten kirpikleri açıldı. John yanına oturup, güneş yanığı eliyle otları koparmaya başlayınca, Tanya kendini toplayıp oturdu. Kollarını dizlerine dolayarak, "Evet John?" dedi ve bekledi.

"Gerçekten babam var mı benim?"

Çocuğun sorusundan duyduğu sarsıntı, sadece bir an gölgeledi Tanya'nın yüzünü. "Olmaz olur mu hiç?" Tanya'nın yüreği hızla çarpmaya başladı, ama oğlunun sözlerinin uyandırdığı duyguları dışarı vuracak hiçbir davranışta bulunmadı.

"Yani, gerçekten yaşıyor mu demek istedim?" Çocuğun kaygılı mavi gözleri, sorusunun cevabını arayan bakışlarla annesinin yüzüne çevrildi.

"Evet, yaşıyor. Mektuplarını posta kutusundan alıp eve getiren sensin. Yaşamadığını da nerden çıkardın?" Tanya gülmeye çalıştı, ama gülüşünde neşe yerine sadece boğuk bir burukluk vardı.

"Danny Gilbert dedi ki, babam ya ölmüş, ya da hapisteymiş, yoksa eve gelmesi gerekirmiş. Hapiste değil, değil mi?"

"Hayır yavrum, hapiste değil. Şu sırada Afrika'da bir yerlerde." Gerginlik içindeki oğlunun ince omuzlarına sarıldı, kendine çekti. Jake Lassiter'dan söz etmek istemediğini çocuk sezmesin diye sıkı sıkıya sarıldı ona. "Dedenin işinde çalışıyor, unuttun mu? Orada büyük bir baraj, köprü ya da onun gibi bir şey yapılıyor ve dedenin şirketi işi yönetiyor. Baban, işlerin yolunda gitmesini sağlamak için orada kalıyor."

"Peki ama neden eve gelmiyor hiç? Biz neden gidip görmüyoruz onu? Bizi görmek istemiyor mu yoksa?"

İpek gibi kumral saçlı kafa, kendisini okşayan elin altından sıyrıldı ve Tanya'nın alnında beliren kırışıklara ve kaşının çatılmasına şaşkınlıkla baktı.

Tanya, "Günün birinde gelir" diye çocuğun içini rahatlatmak istediye de, sözündeki belirsizlikten kendisi de huzursuz oldu. "Çok işi var."

"Herkes izin alıyor. Neden o da izin alıp, bizi görmeye gelmiyor?"

□Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Pti Tem. 27 2009, 09:08

"Bir kez izin alıp gelmişti." Tanya, Jake'in bir ay kalmak üzere geldiği halde bir hafta sonra apar topar gittiğini söylemedi.

"O zaman bebektim ben" diye annesine karşı çıktı çocuk. "Üç yaşındaymışım, babaannem öyle dedi. Babamı hiç hatırlamıyorum."

Tanya çekinerek, "Bu konuyu... babaannenle konuştun mu?" diye sordu. Eğer konuşmuşlarsa, kayınvalidesi Tanya'ya kötü bir not daha vermiş demektir.

"Hayır" John omuzlarını silkti. "Yalnızca, o fildişinden yapılmış fil heykeli bana armağan geldiğinde kaç yaşındaydım, diye sordum. Onu babamın getirdiğini söylemiştin."

Evet, Tanya birkaç gün önce oğlunun bu soruyu sorduğunu hatırladı; ama o zaman üzerinde durmamıştı. Rahat bir soluk aldı.

"Bu yaz okul tatil olunca onun yanına gidebilir miyiz?"

"Şey... baban..." Tanya, John'da giderek yer etmeye başlayan, 'babam benimle ilgilenmek istemiyor' duygusunu körüklemeyen, ona red cevabı vermenin yolunu arayarak duraksadı. Bu duygu, çocuğun ezilmişliğini aktaran donuk bakışlarından açık seçik okunuyordu. "Oradaki politik durum karışık, o yüzden gidemeyiz."

Çocuğun sesindeki zamanından önce olgunlaşmış kişilere özgü acı, Tanya'nın sözünün üstüne kırbaç gibi indi; "Zaten böyle bir şey söyleyeceğini biliyordum."

Tanya dudağının ucuna kadar gelen öneriyi açığı vurmanın huzursuzluğunda, "Belki de" dedi. "Bu akşam babana mektup yazıp, yazın birkaç haftalığına gelip gelemeyeceğini sorabiliriz."

John, alnına düşen ipek saçlarını eliyle arkaya atarak annesine baktı, yüzünde umutlu bir ifade vardı. Tanya'nın gözü istemeden, oğlunun çarpık serçe parmağına takıldı. Parmağındaki bu çarpıklık, onun Lassiter soyadını taşımasına hak kazandıran bir kalıttı.

John, "Geleceğini sanıyor musun?" diye sordu.

Tanya, içinden Jake'in gelmemesini diliyordu, ama oğlunun bakışlarını görünce, bu dileğini unutmaya çalışarak, "Olanak varsa, mutlaka gelir, hele sen yazıp da çağırırsan koş koş gelir" dedi.

Tanya, oğlunun sevgisini nefret ettiği bir adamla bölüşmek istemediği için, bugüne kadar baba oğlun mektuplaşmalarını fazla sıklaştırmamaya çalışmıştı. Sadece Noel'lerde ve doğum günlerinde babasından gelen armağan paketlerine kısa teşekkür mektupları yazmasına izin

vermişti.

John yüzünü aydınlatan bir gülümseyişle ayağa fırlayarak "Hadi eve gidelim" dedi.

Birkaç dakika sonra Tanya arabayı eve varan göl yoluna saptırdığı sırada, "John, babana mektup yazdın diye, Amerika'ya dönme olasılığına kesin gözle bakmamak gerekir" dedi.

"Biliyorum. Ama gelecek, geleceğine eminim!" Çocuğun sesindeki kesinlik, Tanya'ya baba ile oğul arasındaki bağların ne kadar güçlü olduğunu düşündürdü. Kocasının varlığını ne kadar unutmaya çalışırsa çalışsın, John'un hatırı için bunu yapamıyordu. John, "Üstelik babam kendisini sevmediğimi sanabilir" diye sözünü sürdürdü. "Onu görmeyi ne kadar çok istediğimi bilirse, mutlaka eve gelir. Buna inanıyorum."

"Bu yaz gelemese bile, belki sonbaharda ya da Noel'de gelir. Fazla umutlanma John. İşin başından ayrılamayabilir baban."

"Babam bir an önce gelsin de, Danny Gilbert gerçekten babam olduğunu ve Afrika'da çalıştığını anlatsın istiyorum. Bu akşam yemekten sonra yazabilir miyiz mektubu?"

"Evet, yemekten sonra" diyen Tanya'nın yüreği burkuldu.

"Babamın eline çabuk geçsin diye uçakla göndeririz, olur mu?"

Tanya "Olur, uçakla göndeririz" diye isteksizce başını salladı.

John, ultra modern çiftlik evinin önündeki gümüşü El Dorado'yu görünce, "Patrick amcanın arabası kapıda" diye neşeyle çığlık attı. "Kaç zamandır gelmiyordu."

Arabayı görünce gözleri parlayan Tanya, "Daha geçen hafta gelmişti" diye düzeltti oğlunun sözünü.

John konuşmaya başladığından beri Patrick Raines'e amca diyorsa da, gerçek amcası değildi. Tanya'nın kayınpederi JD Lassiter, kendini yarı emekliye ayırıp, Springfield'deki ofise haftada sadece iki üç kez gitmeye başladığından beri, mühendislik firmasının bütün işlerini Patrick Raines yürütmeye başlamıştı. Tanya'ya öyle geliyordu ki, JD oğlunun Amerika'ya dönüşüne kadar işin başından ayrılmayacak ve biricik oğlu döner dönmez işleri ona devredecekti. Dört yıl önce Jake'i geçici bir süre için eve döndüren de, babasının ısrarı olmuştu. Ne var ki, Jake ile Tanya'nın arasındaki soğukluk ve çekişme herkesin dikkatini çekmişti. Tanya onunla aynı odada kalmaktan sevinç duymak şöyle dursun, uygar bir diyaloga bile girememişti. John'la birlikte yürürlerken, Patrick'in içerden gelen gür sesi, Tanya'nın yüreğini hoplattı. John babaannesiyile dedesini ve kapıdan görünen esmer, yakaşıklı adamı selamlamak için koşarak gitti. Tanya, Patrick Raines'in sıcak bakışlarını görünce gülümsedi.

"Seni gördüğüme sevindim, Patrick" diye elini uzattı. Ellerin birbirine değmesi, Patrick'in kahverengi gözlerini parlattı. "John arabayı görünce, bize gelmeyeli çok olduğunu söyledi."

Patrick'in sesi, bu sözden duyduğu hoşnutluğu yansıtıyordu; "Demek burada yokken beni özlediniz."

Tanya, onun şehir dışına gittiğinden haberi olmadığını söyleyeceği anda, kayınvalidesi söze girdi. "Sizden umudu kesmiştik artık. Johnny ile nerelerdediniz?" John'a sadece Julia Lassiter "Johnny" derdi ve Tanya, kayınvalidesinin bunu sırf kendisini sinirlendirmek için yaptığından kuşku duymuyordu.

John'un eline sıkı sıkıya yapışmış kadına dönerek, sakın bir sesle, "Şöyle bir dolaşmaya çıkmıştık, gezintimiz sandığımızdan uzun sürdü" dedi. Her an ne yaptıkları konusunda Julia'nın hesap sormasından gelen bir bıkkınlıkla, altın parıltılı gözlerini, kayınvalidesinin çividi boyalı saçlarıyla çevrelenen soylu görünümlü yüzüne dikti. "Yemek hazır mı?"

Oğlu gibi heybetli bir erkek olan JD kadife kanepeden doğrulup ayağa kalkarak, "Şarabımızı bitirip yemeğe oturacaktık" dedi.

"Birkaç dakika izin verin, elimizi yüzümüzü yıkayıp ineriz aşağıya." Tanya, oğlunun elinden tuttu ve genelde salondaki üç kişiye yönelen, ama Patrick'e bakarken biraz daha derinleşen bir gülümseyişle onları selamladı.

Tanya, rekor denilecek kadar kısa sürede pantolonunu çıkarıp, lacivert-kırmızı şal örneği, şömiziye bir elbise giydi. Saçlarını tutan bağı çözerek, açık kumral saçını geriye doğru tarayıp ince uzun boynunun üzerinden omuzlarına saldı. Giysisinin ve saç biçiminin yalınlığı, onun görgüsünü ve olgunluğunu daha da vurguluyordu.

Tanya, Julia'nın kendisini beklediğinden emin olduğu için doğruca mutfağa gitti. Lassiter ailesi, hizmetçi, aşçı, bahçıvan tutabilecek durumdaydı. Ne var ki, Julia Lassiter'ın evi, hizmetçilere kapalı bir şato gibiydi. Evin işlerini ya kendisi yapardı ya da onun denetiminde Tanya yapardı. Tanya, kayınvalidesinin kusursuz olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Elinden hiçbir iş kurtulmaz ve yaptığı işin de en iyisini yapardı. Yaptığı yemekler karşısında en usta aşçılar parmak ısırırdı, ama Julia, kocasının ağız tadına uygun sıradan yemekler de yapardı. Ev her zaman pırıl pırıldı, en dip köşede bile zerre toz bulunmazdı. Özenle düzenlenmiş büyük bahçenin bakımını da Julia üstlenmişti. Tanya ile kocasına sadece çim biçmek gibi özen istemeyen işleri yaptırırdı. Kendisine de çok bakar, her zaman şık giyinirdi. Ne saçının bir teli bozuk dururdu, ne dudak boyası taşardı. Bir tek düğmesinin sallandığı ya da kopuk olduğu görülmemişti. Eteğinin altından iç gömleğinin sarkması diye bir şey söz konusu olamazdı.

Julia'nın sadece kusursuz bir ev kadını ve zevce olmayıp, aynı zamanda eşsiz bir anne olduğunu kanıtlayan pek çok şey vardı. Jake'e karım diye eve getirdiği utangaç kız, ya da oğlum diye üstlendiği çocuk konusunda bir gün olsun soru sormuş değildi. Jake'in Tanya ile aynı odada yatmamak konusundaki isteğini de gözünü kırpmadan kabullenmişti. Oğlu gelinini eve getirdikten birkaç gün sonra çekip gittiği zaman da, ondan sonraki yıllar boyunca da, Tanya'ya sitemli bir tek söz söylememiş, onu incitmemişti. Ne var ki, Tanya, bu evde, Julia'nın gözbebeği olan John'un hatırı için tutulduğu izlenimini duyuyordu. Kayınvalidesi ne zaman kendisine bir şey söylese, sesinde hep bir soğukluk, hep belli belirsiz iğneleyici bir ton olurdu ve bu evde geçirdiği şunca yıl boyunca, Julia'nın gri mavi gözlerindeki donukluğu, soğukluğu dağıtan bir sevgi ya da dostluk belirtisiyle karşılaşmamıştı hiç.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🗨️Ptsi Tem. 27 2009, 09:08

Jake'in babası, JD Lassiter ise bambaşka idi. Tanya bir keresinde, Jake'in çekiciliği ile bir kobranın dişlerini bile sökebileceğini söylemişti. JD ile karşılaştıktan sonra, Jake'in bu yeteneğini babasından almış olduğunu da görmüştü. JD duygularını açığa vurma konusunda daha dürüsttü. Tanya, John'u kucağına alıp da bu eve ilk geldiğinde, JD onu kuşkuyla karşılamış ve oğlunun evliliğini hoş görmediğini açıkça belirtmekten kaçınmamıştı. JD çevresindeki herkese diş geçiren, sözünü dinleten güçlü biriydi. Akıllı bir iş adamıydı. Kendi dalında uzmanlığı herkes tarafından kabul edilirdi. İnsan sarrafıydı, ilk bakışta insanın kişiliğini okurdu. Tanya'nın dünyayı tanımayan toy bir liseli kızdan, olgun bir genç kadına dönüşümünü yakından gözlemişti.

Başlangıçta bu evliliğe ve gelinine karşı olan tavrı giderek değişmiş ve yerini Tanya'ya duyduğu saygı ve hayranlık almıştı. Beş yıl kadar önce JD dost elini sessizce Tanya'ya uzatmıştı. JD onun Jake ile ilişkileri konusunda hiç soru sormadığı halde, Tanya hangi koşullarda evlendiklerinden kayınpederinin haberdar olduğunu seziyordu. Kuşkusuz, gerçeği bütünüyle bilmesi olanaksızdı. Bu gizi sadece Tanya biliyordu ve oğlunu nasıl koruyorsa, bu gizi de öyle korumaya kararlıdı. Buradaki yaşantısını çekilir duruma getiren, kayınpederinin sevecenliği ve akıllı tutumu idi. Hoş, John'a bir soyadı, bir aile ve gelecek sağlayabilmek için her şeye katlanmayı göze alırdı Tanya.

Tanya mutfağa girdiğinde Julia akşam yemeğinin birinci kabını çoktan sofraya koymuştu. Yardıma gelmekte geciktiği için özür dilemeye çalışan sözleri, kayınpederinin yemeğe oturacaklarını söyleyen sesinin arasında kaybolup gitti. John, babaannesinin yanındaki yerine oturmak üzereydi. JD de kendi sağındaki sandalyeyi çekerek Tanya'nın yerini açtı. Tanya, karşısında oturan adama gülümsedi ve onun da kemikli çenesini yayararak bu gülümseyişe karşılık vermesi, Tanya'nın içine sıcaklık bir dalga saldı.

Patrick "Bu elbise sana çok yakışmış" dedi. "Zaten sana ne yakışmaz ki."

"İltifat ediyorsun, ama doğru olmasa bile her kadın böyle şeyler duymaktan hoşlanır." Tanya tatlı bir sesle bunları söylerken, Patrick'in güçlü kişiliğini yansıtan çizgilerine, erken ağarmış şakaklarının üstünde yükselen dalgalı, koyu renk saçlarına bakıyordu.

Aralarında gizli bir elektriklenme vardı ve giderek elle tutulur bir somutluk kazanmaya başlıyordu. Lassiter ailesi, şirketlerindeki müdürlere sık sık davet düzenlerdi ve bu toplantılarda Tanya ile Patrick'in yan yana olmasına artık herkes alışmıştı. Tanya'nın kocası belirsiz bir süre için Afrika'ya gitmişti; Patrick de üç yıl önce boşanmış ve eski karısı yeniden evlenmişti. Patrick'in koyu renk gözleri ne zaman kendisine takılsa, Tanya yüreğinin hoplamasını engellemeye çalışırdı, ama tanıdığı erkekler içinde kendisine en uygun kişinin Patrick olduğunu düşünmeden edemez ve onunla ilgili romantik düşler kurardı.

Birkaç kez baş başa kaldıklarında ikisi de tedbirsiz bir söz etmemişlerdi, ama ilişkilerinin arkadaşlıktan öte olduğunu ikisi de biliyordu. Birbirlerini erkek ve dişi olarak gördükleri kesindi; ne var ki, Tanya'nın eski kafalılığı, parmağındaki pırlanta alyansı ve kocasının tutumu ne olursa olsun, evlenirken ettiği bağlılık yeminini unutmamasına engel oluyordu.

Kaşığını alıp bakışlarını karşısındaki adamdan kaçırarak, "Anlat bakalım Patrick. Bu seferki gezin seni nereler götürdü. Geziye çıkacağından hiç haberim yoktu."

"Şirketin bir işi için ani olarak İskoçya'ya gitmem gerekti." Bir an durdu. "Sonra da Afrika'ya kadar uzandım."

Tanya bir an irkildi. Bu irkiliş öyle kısa sürdü ki, siyah saçlı başını sofranın öteki ucundaki karısına çevirmiş olan JD'den başka kimse farkına varmadı.

"Annemiz sofrada iş konuşulmasına izin vermez, bu onun şaşmaz kuralıdır Patrick. Hanım senin ünlü soğan çorbanı unutturacak kadar önemli bir iş olabilir mi hiç? Her zamanki gibi tadına doyum yok" JD'nin bu övgüsü, konuyu değiştirmeyi amaçlıyordu kuşkusuz.

John sesindeki heyecanı gizleyemeden, "Afrika'ya mı gittim dedin Patrick amca?" diye sordu.

"John!" Tanya sesini yumuşatmaya çalıştı. "Dedenin ne dediğini duydun. Yemeğini bitirinceye kadar sabret."

"Olur" John kumral başını çorba tabağına eğdi, ama tatlı bittiği anda, çocuğun babasıyla ilgili merakını açığa vuracağını Tanya biliyordu. Ve Jake'e eve gelmesi için mektup yazmaya

niyetlendiğini de ev halkına henüz açmak istemiyordu.

Julia Lassiter'ın yüzündeki ifade, odada esen gergin havanın nereden kaynaklandığını ortaya koyuyordu. John'u babasıyla ilgili bir şey soracak diye azarlaması olasılığı, Julia'yı sinirlendirmişti. Belki Tanya gerçekten azarlardı oğlunu, zira Jake'ten söz ederek yemeği zehir etmek istemiyordu.

JD sofra sohbetlerindeki uzmanlığıyla konuyu değiştirerek söze başladı. "John'la sen gelmeden önce, sekiz mayısta otuz beşinci evlenme yıldönümümüzü kutlamak için bir parti verelim diye konuşuyorduk."

Tanya "Çok iyi fikir" diye bu görüşe katıldı.

JD gözünü kırparak "Senin de öyle düşündüğüne sevindim. Annen, kendi yıldönümümüz için parti vermemizin hoş kaçmayacağını söylüyor. Oysa parti vermek için her zaman bahane arar."

Tanya kayınvalidesinin gözündeki öfkeli parıltıya bakarak "Hava iyi olursa, bahçede yaparız" dedi. "O zamana kadar bütün bahar çiçeklerin açmış olur, çok güzel görünür."

JD, "Sen de benim çok sevdiğim fırında alabalık pişirirsin, açık büfe yaparız." Dedi.

Partiye kimlerin çağırılacağı, neler pişirileceği, evin nasıl donatılacağı konuları yemeğin sonuna kadar sürdü. Oturma odasına geçtikten sonra, Julia kahveleri vereceği sırada telefon çaldı. O telefona gidince, kahveyi Tanya koydu. Telefondan JD'yi istediler. O da gidince Tanya ile Patrick yalnız kaldılar, çünkü John daha önce odadan çıkmıştı.

Tanya sinirli bir tavırla porselen kahveliği sıkarak ve saçlarını geriye atarak, "Patrick, Afrika'ya gittiğinde... Jake'i gördün mü?" diye sordu.

Patrick kanepeye yaslandı, Tanya'ya çevrilmiş gözlerinde bir şimşek çaktı. "Evet, evet gördüm" dedi. Sonra o da Tanya gibi başını kahve fincanına eğdi.

"Üzerinde çalıştığı proje ne durumda, nasıl gidiyor?" Yazacağı mektup üzerine Jake'ın gelip gelemeyeceğini öğrenmeye çalışmanın, buna göre hesap yapmanın dürüstlüğü sığmayacağını bildiği halde, durumu öğrenmek istiyordu yine de.

Patrick kuru bir sesle, "Hangisini soruyorsun? Bitirmekte olduğu projeyi mi, yeni başlayanı mı?"

Tanya rahat bir soluk aldı ve farkına varmadan içini çekti. "İki ayrı proje üstünde çalıştığını bilmiyordum. Öyleyse çok işi vardır."

"Lonnie Danvers çok yetenekli bir yardımcı, ama yine de hiç değilse şimdili Jake şantiyeler arasında mekik dokumak zorunda" dedi Patrick.

Tanya, Julia'nın odaya girdiğini görünce içinden sevindi. Böylece bu soruları neden sorduğunu açıklamak zorunda kalmayacaktı. Karısından birkaç saniye sonra da JD girdi içeri ve Patrick ile iş konuşmaya başladı.

Julia düşünceye dalıp da Tanya ile konuşmaya başlamayınca, Tanya da bu fırsattan yararlanıp karşısında oturan koyu renk saçlı adamı seyretmeye koyuldu. Kayınvalidesi ve kayınpederi ile birlikte geçirdiği yıllar boyunca, o kadar çok kişinin onların zenginliği ve gücü karşısında dalkavukluğa saptıklarını görmüştü ki... Patrick Raines'in JD Lassiter'a yaltaklanmaya yanaşmaması Tanya'nın gönlünü çelen ilk özelliği olmuştu. Patrick kendi kendisinin efendisiydi ve görüşleri şirketin sahibinin düşüncelerine uymadığı zaman, açık açık tartışmaktan, kendi

fikrini savunmaktan çekinmezdi. Ama gerektiğinde de JD'nin deneylerinden, öğütlerinden yararlanmaya çalışır, inatçılık etmezdi. Tanya'nın yüreğinde kıpırtılar uyandıran, sadece Patrick'in yakışıklılığı değil, zeki, akıllı oluşunun da ötesinde kişilikli oluşuydu.

Tanya'nın omzuna minik bir el dokundu. Tanya başını çevirince masmavi iki gözle karşılaştı.

"Anne, gidip o işi yapabilir miyiz artık?" John'un sözlerinin ne anlama geldiğini sadece Tanya anladı.

Julia, "Gidip de ne yapacaksınız yavrum?" diye söze karışınca iş konuşan erkeklerin dikkati de onlara çevrildi.

"Babama mektup yazıp tatilde buraya gelmesini isteyeceğim ondan." John'un çocuk sesinde konuya verdiği önemi belirten bir vurgulama vardı.

Tanya, oğlunun dimdik başına, hafifçe kızarmış yanaklarına bakarken, odadaki bütün gözlerin de kendisine çevrildiğini seziyordu. Patrick, onun kocasına olan düşmanlığını şöyle böyle sezmişti, ama kayınvalidesiyle kayınpederi bu duygusunu kesinlikle bilirdi. John'un söyleyeceklerine Tanya'nın nasıl bir tepki göstereceğini merakla beklemeleri odadaki sessizliği büsbütün ağırlaştırdı.

Julia, Tanya'nın bu görüşe katılmaması olasılığına meydan okuyan bir tonla, "Çok iyi edersin Johnny" dedi.

Tanya, bal rengi gözlerini buz gibi bir bakışla kayınvalidesine çevirirken, yüzündeki belli belirsiz kızarıklık da kayboldu ve mermerden yontulmuşu andıran çizgileri kıpırtısız kaldı. "Ben de öyle düşünüyorum Julia. Zaten, bu yüzden babasına mektup yazmasını önerdim John'a."

Bu konunun daha fazla uzamasını ve Julia'nın hatta JD'nin herhangi bir soru sormasını istemediği için kalktı, kolunu John'un omzuna attı ve odadan çıktılar.

Tanya'nın yatak odasına geldiklerinde, John çekinerek, "Mektubu yazmak istiyorsun değil mi?" diye sordu.

Tanya yutkunarak, "Evet, John" dedi. Patrick'in anlattıklarına bakılırsa, Jake'in gelme olasılığı pek az görünüyordu. Tanya neşeli görünmeye çalışırken, bir yandan da gizliden gizliye suçluluk duyuyordu. "İkimiz de yazarız."

John gömleğinin cebinden bir fotoğraf çıkarıp uzattı. "Yeni bisikletim geldiği gün dedemin çektiği bu resmi de yollarız diye düşündüm... babam görsün beni..."

Resimde John'dan başka kameraya gülerek bakan Tanya da yer almıştı. Rüzgarda uçuşan kumral saçları, giyimi kuşamı ile iyi yetişmiş bir sosyete kadını olduğu belli oluyordu. Üstelik, yanındaki çocuğun annesi denmeyecek kadar de genç görünüyordu.

Tanya, elindeki fotoğrafı göndermemek için garip bir isteksizlik içinde, "Babana okulda çekilen resimlerinden göndermiştik ya" diye hatırlattı.

"Ama onlar bana benzemiyor, hem o zaman bir dişim kırılmıştı. Ne olur, bunu gönderelim, olmaz mı?"

Tanya, yalvaran bakışlarla kendisine çevrilmiş o mavi gözleri görünce yüreğinin yufkalaşacağını biliyordu. Ne var ki, bir yandan da, John'un bir erkeğin güçlü ve sıkı eğitimi altına girme yaşına geldiğini ve bu sorumluluğunda babasına düşmesi gerektiğini düşünüyordu.

Bir saat sonra kendi yazdığı mektupla beraber John'un yazdığını zarfa koyarken, Tanya, çocuğunu babadan yoksun bırakmanın suçluluğundan kurtulmuş hissediyordu kendini. John'un mektubu, yürekten yazılmış bir mektuptu ve kargacık burgacık yazısıyla, babasından bu yaz eve gelmesini rica ediyordu. Tanya'nın mektubu ise John'un babası olup olmadığından kuşku duymaya başladığını belirten ve işleri elverirse birkaç haftalığına gelmesinin iyi olacağını söyleyen yalın bir mektuptu. Zarfın üzerine uçak postası pullarını da yapıştırdı, Tanya'nın vicdanı iyice yatıştı.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Salı Tem. 28 2009, 09:43

2

Tanya portatif televizyonu John'un odasındaki çalışma masasının üzerine yerleştirirken, John onu süzerek, "Anne çok güzel olmuştun" dedi.

"Elbisemi beğendin mi?" Tanya ayaklarının ucunda dönerek turuncu şifon eteklerini savurdu. Saçlarını dümdüz geriye taramış, kulaklarına sallantılı ufacık altın halkalar takmıştı. "Bunu, babaannenle dedenin yıldönümü için özel olarak aldım."

John içini çekti. "Çok güzel elbise. Keşke ben de gidebilseydim partiye."

"Kaçıracağın televizyon programlarını bir düşünsene. Galiba bu gece kovboy filmi var."

"Sahi mi?" John'un gözleri parladı. İş kovboy filmine geldi mi, John'un ağırbaşlılığı filan gidiyor, çocuklaşıveriyordu. Kendine göre serüvenler düşlemeyi yeğlediği için, öteki programlardan sıkılıyordu.

Tanya gülümsedi, "Konukların bir kısmı geldi bile. Sen güzel güzel oturursun, olur mu?"

John omzunu silkti. "Olur tabii."

Tanya, "Işığın saat onda söndürüp yatacaksın" diye hatırlattı, "Ben de gelip bakacağım"

"Olur anne" Tanya oğluna el sallayıp kapıdan çıkarken çocuk gülümsedi.

Tanya ile John'a ayrılan odalar ev yapılırken konuk dairesi olarak düşünülmüş ve ana yapının çerçevesi içinde bir konuma yerleştirilmişti. Lassiter'lar evin öteki kanadında oturuyorlardı. Mutfağı olmayan, ama hemen hemen bağımsız bir daire niteliğindeki bu bölme, ana oğlun yalnız kalmasını sağlıyordu.

Taş ve ahşap karışımı ev, Table Rock Gölü üzerindeki bir burnun ucundaydı ve JD çevredeki araziye de satın aldığından yakın komşuları yoktu. Bu nedenle, evde verilen her parti, bir saray daveti gibi karşılanır ve herkes gelmeye can atardı. Nitekim bu akşam da çok kalabalıktı.

Kapı çalındı. Tanya, kayınvalidesinin mutfaktan gelen ayak sesini duyunca, "Ben bakarım Julia" diyerek tahta kaplamalı kapıyı açtı ve Patrick Raines ile yanındaki siyah saçlı, ufak tefek kızın karşısında buldu kendini.

Tanya, "Gelebildiğine öyle sevindim ki Sheila" diyerek Patrick'in kız kardeşinin alyanslı elini sıktı. Genç kızın esmer güzelliğini büsbütün ortaya çıkaran beyaz dantel giysisini süzerek "Elbisen bir

harika" diye ekledi.

Sheila, gözlerinde biraz gıpta, biraz gıptanın da ötesinde bir parıltıyla Tanya'ya bakarak, "Senin elbisenin yanında benimki çok sönük kalıyor" dedi.

Yirmi iki yaşındaki Sheila ile aralarında dört yaş vardı, ama Tanya, Patrick'in kız kardeşinin kendisinden pek hoşlanmadığını sezerdi. Bu geceki davranışına bakarak, kapıyı açtığına biraz daha soğuk bir tavır takınmadığına hayıflandı.

Patrick Tanya'nın kızıla çalan turuncu elbisesinin uzun kollarına, dekolte yakasına hayranlıkla bakarak, "Gecikmedik, değil mi?" diye sordu.

"Hayır. Öteki konuklar terastalar."

Tanya'nın 'rüzgar geçidi' diye adlandırdığı hol, evin boyunca uzanıyor ve camlı kapılarla terasa, oradan da bahçeye açılıyordu. Gölün uzaklığı yüz metreyi bile bulmadığı için yüzme havuzu yaptırılmamıştı. Üstelik, Julia bahçenin havasını bozar diye istememişti havuzu.

Üçü terasa çıktıklarında, JD konuşmakta olduğu konuklarından ayrılıp onları karşılamaya geldi. Birkaç dakika sonra da elinde koca bir meze tepsisiyle Julia görüldü.

Ondan sonraki yarım saat boyunca Tanya kapıyı açmakla, büfenin düzenlenmesinde kayıvaldiesine yardım etmekle ve boş tabakları mutfağa taşımakla uğraştı. Partiye çağrılı yirmi çiftle sohbet etti. Patrick elinde iki kadeh içkiyle gelip de, onu dinlensin diye erguvan ağacından yapılmış, üsüt minderli banka oturtunca, rahat bir soluk aldı.

Patrick sırtını bankın arkasındaki yastığa dayadı. Kolunu da arkaya attı. Parmaklarını Tanya'nın omzuna değirecekti neredeyse. Tanya bu yakınlıktan tedirgin olduysa da açığa vurmadı. Patrick, "Patron bu davetlerde neden garson getirtmez, bir türlü anlayamıyorum." Dedi.

Tanya içini çekip yüzünü buruşturarak, "O zaman Julia'nın ne kusursuz bir ev kadını olduğu göze çarpmaz da ondan. Ama biraz haksızlık ettim galiba. Hoş, bu partiye garson da getirilse, yine her şey Julia'nın denetiminde olurdu. Tabiatı bu, değiştiremezsin."

Patrick yumuşacık bir sesle, "Peki senin tabiatın nedir?" diye sordu. Bakışlarındaki ifade, çevrelerinde konuşan kalabalığı unutturdu Tanya'ya.

"Benim tabiatım mı?" Tanya durdu, terası ve bahçeyi aydınlatan fenerlerin ötesine, göle vuran gümüşü ay ışığına baktı. "Ben olsam, buradaki kalabalığın ancak dörtte birini çağırır ve bahçe ızgarasında biftek ikram ederdim."

Patrick, "Öyleyse bundan sonraki ilk partine beni de çağır" diye gülümsedi.

"Olur, çağırırım."

Patrick, parlak siyah gözleriyle ona yan yan bakarak, "Hoparlörlerin durduğu ıssız köşede dans edecek olsak, kaç kişi anlamlı anlamlı kaşını kaldırır dersin?" diye sordu.

Tanya, "Herhalde herkes" diyerek içini çekti ve konuşmasıyla ya da tavırlarıyla kendini ele verip vermediğini düşünerek tasalandı.

"Öyleyse bir deneyelim" diyen Patrick uzandı, Tanya'yı elinden tutarak ayağa kaldırdı.

Bir büyüye kapılmış gibiydiler. Sadece Sheila onlardan yana anlamlı gözlerle bakıyordu. Tanya

bir erkeğin kolları arasında tutulmalı ne kadar zaman olduğunu hatırlayamadı, belki de kendini Patrick'in kollarına bırakınca bunu isteyerek unuttu. Patrick'in sımsıkı sarılan kolunu belinin üzerinde duyabiliyordu.

Saçlarında gezinen Patrick'in soluğu, Tanya'da başını onun omzuna koyma isteği uyandırdı. Ama kendini tuttu ve sadece elini biraz daha uzatarak, Patrick'in ensesine sarıldı.

"Tanya" Patrick'in yumuşak sesini duyan Tanya başını kaldırdı. Gözleri, onun ürkütücü bir yakınlıkta duran güneş yanığı yüzüne çevrildi.

Patrick "İnanılmayacak kadar güzelsin" diye mırıldandı. Gözlerindeki tuhaf parıltı Tanya'nın yüreğini hoplattı. Bir an zaafa kapıldı ve her türlü ahlak geleneğini unutmak istedi. Ama sadece bir an sürdü.

"Hiçbir şey söyleme Patrick" diyerek parmağını onun dudaklarına götürdü.

Patrick onun parmağını tuttu, ucunu öptü, sonra bal rengi gözlerine bakarak, "Bir yıldan fazladır susuyorum" dedi. Patrick bunları yumuşak bir sesle söylediye de, dişlerini sıkmişti iyice. "Ama bir şey söylememe de gerek yok, öyle değil mi? koskoca insanlarız. Oyun oynamamıza gerek yok değil mi?"

Tanya birkaç santim geri çekilerek, "Hiçbir şey söylememelisin" dedi. Patrick'in bakışlarından, kemikli çenesini sıkışından anladığı kadarıyla, evliliğinin sadece kağıt üzerinde kalmış bir formalite olduğunu söylemeye hazırlanıyordu. "Ne olur sus, hiçbir yararı olmaz."

"Gelecek hafta birlikte yemeğe çıkalım." Patrick'in ricası daha çok bir yalvarışı andırıyordu. "Nerede istersen orada buluşalım."

"Olmaz...olanaksız." Tanya'nın sesi titriyordu. Gerçekte ise, Patrick'in korkunç canavarı öldürüp kendisine sahip çıkacak bir şövalye gibi davranmasını istiyordu.

Soğuk bir hava esti aralarında. Patrick ciddi ve kaygılı bir tavırla, "Yanlış bir şey mi yaptım?" diye sordu. "Benden hoşlanmıyor musun?"

Şarkı bitti. Piyanonun son notası kulaklarından uzaklaşırken, Tanya Patrick'in kollarından sıyrıldı. Öteki konukların yanına gitmesi, onlarla da ilgilenmesi gerektiğini biliyor, ama bu konuşmanın bitmesini hiç istemiyordu.

Neşeli ve kayıtsız davranmaya çalışarak, "Hangi kadın hoşlanmaz ki senden? Güçlüsün, yakışıklısın ve bekarsın... bu hiçbir kadının dayanamayacağı bir birleşim." Sonra sesini biraz daha alçaltarak sözünü sürdürdü. "Senden çok hoşlanıyorum Patrick. İşte o yüzden seninle bu evin dışında bir yerde buluşuyorum ya."

"Lassiter nasıl bir baskı yapıyor sana? Yedi yıl içinde sadece yedi gün gördüğün bir adamdan, neden bu kadar korkuyorsun?"

Öteki konukların yanında, ama onlardan yine de uzak bir köşedeydiler.

"Jake bana baskı yapmaz." Tanya her zamanki soğuk maskesine bürünmüştü. Karanlıkta, teninin mermer beyazlığı daha bir belirginleşiyordu. Tanya hemen hemen aşık olduğu Patrick'e bile, evliliğinin gerçek nedenini açıklayamazdı. "Yaşamımla ilgili kararları kendim veririm" dedi kısaca.

Patrick, altın çakmağını çıkararak "Ve bu kararlar da benim üstüme vazife değil" diye ekledi. "Bu kararların benimle ilgili olmasını, yaşamının bana ait olmasını istesem de durum değişmez mi?"

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Salı Tem. 28 2009, 09:43

Tanya şimdiye kadar hep kendi ayakları üstünde durmaya çalışmış, kendinden başka kimseden destek görmemeye alışmıştı. Ama Patrick öyle güçlü, öyle güçlüydü ki. Ona boyun eğdiğini belirtecek bir söz kaçmasın diye ağzını sıkı sıkı kapadı. Patrick'in inandırıcı, yumuşak mırıltısını hemen omuz başında duydu. Patrick, "John'a baba gerek" diye Tanya'yı en zayıf yerinden vurdu. "Jake gibi sadece adı olup da kendi olmayan bir baba değil."

Tanya acılı ve kuşkulu bir sesle "Oyunu kuralınca oynamıyorsun" dedi.

"Oyunda her şey kuralıncadır, Tanya"

"Özür dilerim, gidip John'a bir bakmam gerek." Tanya kendini daha fazla tutamayacağından korkarak geri çekildi ve hızla uzaklaştı.

Sürmeli camlı kapının önüne geldiğinde, Julia Lassiter yolunu kesit. "Biraz buz gerekti. İçerden getirir misin Tanya?"

Bir iki adım arkalarından Patrick'in sesi geldi. "Buzu ben getiririm." Tanya onun kendisini izlediğine şaşırarak döndü baktı. "Tanya gidip John'a bakmak istiyor"

Julia, "Eksik olma Patrick" diye gülümsedikten sonra Tanya'ya döndü. "Johnny'yi benim yerime de öpüver."

Tanya bu söze ne kadar sinirlendiğini belli etmemeye çalışarak, "Olur, öperim Julia" dedi.

Holü bir tek soluk ışık aydınlatıyordu. O da öteki uçta sokak kapısı tarafındaydı. Tanya, camlı kapıyı arkalarından sürüp kapatan Patrick'e döndü.

"Buzlukta torbayla buz var."

Tanya tam arkasını dönüp gideceği sırada, Patrick onu tuttu, odanın bir köşesine çekerek kollarına aldı. Tanya karşı koymak üzere ağzını açacağı sırada, Patrick, soluğunu kesen bir öpüşle susturdu onu. Dudakları birbirinden ayrıldığı zaman Patrick, doygun bir iç çekişle onun yüzünü elleri arasına aldı ve gözlerinin içine baktı.

"Seni bırakıp gitmesi için Jake'in aklını kaybetmiş olması gerek." diye mırıldandı.

"Evet, aklımı kaybetmiş olmam gerek!"

Tanya korkuyla irkilerek Patrick'in kollarından sıyrıldı ve çok iyi tanıdığı bu küstah ve kibirli sesin geldiği yöne döndü. Oturma odasının kemerli kapısına öylece yaslanmış duran, ama yine de duruma hakim görünen adama, inanmayan gözlerle baktı.

"Öyle uzun zamandır yoksun ki burada. Artık Tanya senin değil, Lassiter" Patrick'in sesi kandırıcı bir yumuşaklıktaydı.

Jake hiç cevap vermedi. Yaslandığı yerden doğrulup da, elindeki sigarayı fark ederek kül tablasına doğru yürürken, Tanya'nın gırtlığına korkunun düğümü yerleşti. Jake, Tanya'nın hatırladığından daha uzun, daha iri, daha heybetli görünüyordu.

Işığın, soylu çizgilerle bezenmiş yüzünü aydınlatacağı bir yerde duran Jake'in güneş yanığı teni, mavi gözlerinin çelik soğukluğunu büsbütün ortaya çıkarıyordu. "Gel buraya Tanya" diye buyururcasına konuştu.

Jake'in böyle birden bire gelişinden duyduğu şaşkınlık içinde ona karşı koymayı bile düşünemeyen Tanya, farkına varmadan onun emrine uyararak gitti. Aralarında yarım metre kalınca durdu, Jake'in yüzüne bakarak, onu görmediği son dört yıl içinde yüzünde oluşan değişiklikleri araştırdı.

Jake'in yüzü daha incelmış ve daha da sertleşmişti. Gençlik yıllarının yumuşaklığı yaşamın katı deneyleriyle silinmiş, çizgileri haşın ve ödünsüz bir gücü ortaya koymaya başlamıştı. Jake hala yakışıklıydı, ama eskisinden daha katı bir yakışıklılıktı bu. Erkeksi tavrı ve dünyaya meydan okuyan alaycı bakışı, en göze çarpan yanı olmuştu.

O da Tanya'yı tepeden tırnağa inceliyordu. Gözünü Tanya'nın öne eğik yüzünden ayırmadan "Sen gidebilirsin Raines" dedi.

Camlı kapının sesi, Tanya'yı sessizliğinden ve geçirdiği şoktan sıyırdı. Gözlerinde soğuk soğuk parlayan bir öfke vardı şimdi. Alaycı bir tavırla dudaklarını bükerek, "Hiç değişmemişsin!" dedi.

Jake, "Seni gidi lanet olası küçük orospu seni!" diyerek Tanya'nın omuzlarını kavradı. Parmakları elbisenin kumaşını delip etine gömülecekmiş gibi oldu. "Karımdan beni daha başka türlü karşılamasını beklerim!"

Tanya'yı kendine çekti, bedenlerinin her noktası birbirine değinceye kadar bastırdı. Tanya'nın tırmalamak için uzanan elini tuttu ve kollarını arkasına götürerek, eliyle sıkı sıkıya kavradı. Daha birkaç dakika önce, Patrick'in yumuşacık öpüşünün tatlılığıyla titremiş olan dudaklarına hırsla saldırdı. Tanya'nın dudakları, Jake'in dişleri arasında ezildi, ikisinin de ağzına kan tadı doldu. Jake'in demir çembere benzeyen kolları, Tanya'yı uyuşturuyor, bayılacakmış gibi oluyordu. Tanya'nın karşı koyacak, mücadele edecek gücü kalmadı. Zaten dudaklarını sadist bir öpüşle acıtarak keyif çıkaran Jake'e engel olmaya kalkışmak boşunaydı.

Az sonra Jake, Tanya'yı bıraktı. Onu bu kadar kolay fethetmekten gelen bir hoşnutlukla, "Neyin var?" diye alaylı bir sesle sordu. Tanya soluk almaya çalışıyordu. Gözlerinde alev alev tutuşan nefret, Jake'i büsbütün keyiflendirdi. "Yoksa benim öpüşüm, onunki kadar zarif değil miydi?"

Tanya "Seni domuz seni!" diyerek, Jake'in alaylı suratına var gücüyle indirdi tokadı.

Jake, saldırıya geçen bir kobranın çevikliğiyle Tanya'nın elini yakalayıp sıktı; öteki eliyle de saçına yapıştığı gibi kendine doğru çekti; "Görünürdeki olgunluğun numara olduğunu anlamıştım" diye homurdandı. "Yedi yıl önce bu eve getirdiğim terbiyesiz cadısın hala!"

Tanya, Jake'in kavradığı saçlarının acısıyla gözleri dola dola "Bırak beni!" diye boğuk bir sesle söylendi.

"Bırak onu oğlum" JD Lassiter'in sesi, terasın kapısından geliyordu.

Tanya sonunda kocasından kurtulduğunu görünce, ya da öyle sanınca, kendini daha fazla tutamadı. Yere düşmemek için Jake'e yaslandı. Jake, onun bu haline dudak büktü. Sonra babasına döndü. Küstahlığını hiç bozmadan, "Ama önce, eve dönmemin ne sevinçli bir olay olduğunu karıma iyice öğretmem gerek." Her kelimesinde alay seziliyordu.

Jake'in kolları gevşedi. Tanya, kocasının insanlık dışı davranışından kurtulacağını sezince,

kirpikleri titredi, başını öne eğdi. Birden, kirpiklerinin arasından tütün rengi bir saç demeti ilişti gözüne ve o anda da dudakları yeniden mengene gibi kapanan dudakların altında ezildi. Jake'in dudakları şehveti aktarmakta ustaydı. Tanya onun öpüşüne ne karşılık verdi, ne de karşı koydu. İçinde alev alev bir ürperti dolaşmaya başladı. Öpüş kısa sürdü ve Tanya silkinerek kurtuldu.

Tanya'nın gözlerini kavuran öfke, Jake'in boğuk bir sesle keyifli keyifli gülmesine neden oldu. Parmağıyla Tanya'nın burnunun ucuna hafifçe dokundu.

"İnsan kocasını böyle karşılar sevgilim" dedi ve Tanya'nın cevap vermesine fırsat bırakmadan babasına doğru yürüdü. "Eve dönmek ne güzel baba"

Yumrukları iki yanına düşen ve içinde kabaran duyguların şiddetinden titreyen Tanya, baba ile oğlun içtenlikle kucaklaşmalarını seyretti.

JD coşkuyla, "Seni gördüğüme nasıl sevindiğimi anlatacak söz bulamıyorum" dedi. Hala el ele tutuşuyorlardı. "Tam zamanında geldin."

Jake, "Birkaç gündür ben de öyle düşünüyordum" dedikten sonra mavi gözlerini Tanya'ya doğru çevirerek, "Hele bu akşam, tam zamanında geldiğimi iyice anladım" diye tamamladı sözünü.

Tanya'nın dolgun dudakları sımşık yumulmuştu. Kocasının, az önce Patrick'le arasında geçen olayı ima eden sözlerine karşılık vermemek için kendini zor tutuyordu.

Jake'in yüzüne susuzluğunu gidermeye çalışan bir insanın tutkusuyla doya doya bakan JD, "Annen seni görünce nasıl sevinecek" dedikten sonra coştı. "Partinin canı cehennem! Şeytan diyor, git dağıt partiyi, herkesi gönder evine."

Jake, "Ben de geliyorum diye semiz danalar kestini sanmıştım" diye gülümsedi.

Babası, "Bilsem keserdim" dedi. Sonra Jake'in elini bırakarak, put gibi kaskatı duran gelinine döndü. "Sen biliyor muydun Tanya?" diye sordu. "Yoksa bu yıldönümümüz için bir armağan mıydı?"

Tanya, kayınpederinin neşeli görünmeye çalışmasına rağmen, kendisini endişeli bakışlarla süzdüğünü, canının fazla yanıp yanmadığını görmek istercesine baktığını fark etti. JD'nin kendisini bırakması için oğluna nasıl çıkıştığı aklına gelince, yüreğine biraz su serpildi.

Kendini zorlayarak gülümsedi ama gülümseyişi içtenlikli ve sıcaktı. "Sizin kadar benim için de sürpriz oldu."

"Evet öyle baba" Jake karısına şöyle bir bakıyormuş gibi döndü, ama gözlerindeki madeni donukluğu fark eden Tanya, onun bu bakışına meydan okuyan bir bakışla karşılık verdi. "Hatta Tanya için daha büyük sürpriz oldu diyebilirim."

📄Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🗨Salı Tem. 28 2009, 09:44

Tanya, kocasının bu imalı sözlerine aynı düzeyde karşılık vermek zorunda kalmasın diye dua ediyor, bu tür sözlerle son vermenin yolunu arıyordu. Oğlu ile gelini arasındaki elektrikli havayı sezen JD geldi, elini şefkatle Tanya'nın omzuna attı. "Pırlanta gibi bir karın var. Hele oğlun, anneni de beni de yaşama bağlıyor, gençleştiriyor" Teras kapısının açılmasıyla birlikte, üç çift göz içeri kadına çevrildi.

Jake usulca "Merhaba anne" dedi.

Julia Lassiter, düş görüp görmediğini anlamak istercesine elini gözlerinin önünde salladıktan sonra göğsüne götürdü. "Jake?" Duraksayarak bir adım attı, sesi titredi.

"Ben geldim. Yıldönümünüz kutlu olsun." Sonra sevinçten ağlayan kadına sarıldı. Tanya, Jake'in annesine bakarken nasıl tatlı tatlı gülümsediğini görüp, bir zamanlar aynı gülümseyişin kendisi de baştan çıkardığını hatırlayınca kanı dondu. Jake, annesinin titreyen çenesini tutup kaldırdı. "Artık ağlama bakalım" dedi. "Gözyaşlarının dünyanın en güzel anasını yıpratmasını, o güzel yüzünü bozmasını istemiyorum."

Julia yaşlı gözlerle gülümseyerek, "Öyle sevindim ki. Ne zaman geldin? Jake'in geleceğini sen biliyor muydun JD?"

"Bilmiyordum hanım."

Jake, annesinin gözyaşlarıyla ıslanmış yanağına bir öpücük kondurarak, "Kimseye haber vermedim. Bir engel çıkar da gelemesem üzülmeğin diye haber vermedim."

"Ne kadar kalacaksın?" Julia bir an Tanya'ya baktı. Tanya, kayınvalidesinin aklından geçenleri sezdi. Jake'i yine buradan uzaklaştırıp uzaklaştırmayacağını merak ediyor olmalıydı.

"Kesin bilmiyorum." Jake'in sesinde belli belirsiz bir katılık vardı.

"Ah, Jake. Eminim yine..."

JD, "Hadi hadi hanım" diyerek elini karısının omzuna attı. "Bunları başka zaman konuşuruz. Gelebildiğine de şükür."

Lassiter üçlüsü sarmaş dolaş oldular ve Tanya'yı dışlayan bir halka oluşturdular. Tanya, bu aile çemberine ait olmadığını, kendisine sadece John'un hatırı için katlandıklarını biliyordu zaten. 'Bende böyle olmasını istiyorum' diye düşünerek, bağımsızlık duygusunun verdiği hoşnutlukla başını dikti.

Julia konuşmayı tekeline alınca, Tanya sessizce oradan uzaklaştı ve yatak odasına gitti. John'a bakmaya gittiğini bahane ederek, kendi kendine karşı küçük düşmemeye çalışıyordu. Ama kapıyı kapadığı anda, kendini daha fazla tutamadı, kapıya yaslandı kaldı. Karşı duvardaki aynada yüzünün solgunluğu görünüyordu. Jake'in beklenmedik gelişi Tanya'nın sinirlerini iyice bozmuştu.

Birden öylesine büyük bir yalnızlık duydu ki, haykırmak geldi içinden. Gözlerini yumdu.

Yedi yıl eli erkek eline değmemiş, sonra bir gece içinde iki ayrı erkek tarafından üç kez öpülmüştü. Göğsündeki acı düğümlenme olmasa, bunları düşünmek keyifli bile olabilirdi. Peki ama, dudakları Jake'in tahrik edici öpüşünü neden öyle olanca canlılığıyla hatırlıyordu da, Patrick'in tatlı öpüşünün hiç etkisi kalmamıştı? Utanç ve kendine karşı duyduğu tikslenme duygusu, Tanya'nın içini kemiriyordu. Cinselliği, aklına baskın çıkmış ve nefret ettiği bir erkeğin şehvetli öpüşüne kaptırıp koy vermişti kendini.

Tanya kendini biraz toplayınca, saçlarını fırçalayıp düzeltti. Jake'in saçlarına asıldığı yerdeki etleri acıyordu, ama hiç değilse saçının az önceki dağınıklığı gitmişti.

Yatak odasının yanındaki banyodan John'un odasına geçiliyordu. Tanya oradan geçip çocuğun

odasına girdi. John uyumuştı. Başucundaki lamba yanıyordu, ama televizyon kapalıydı. Oğlunun üstünü örtmek için yatağa yaklaşan Tanya'nın yüzünü sevgi dolu bir gülümseyiş kapladı. Birkaç dakika durup oğlunu seyrettikten sonra eğildi hafifçe alnından öptü ve 'iyi geceler' diye fısıldadı. Odadan çıkarken de lambayı söndürdü.

Tanya odasına adımını attığı anda dondu kaldı. Gözünü, karyolasına uzanmış yatan iri yapılı, uzun boylu adamdan ayıramıyordu. Tavan lambası odayı ve Jake'in alaylı bakışını aydınlatıyordu. Başını ellerine dayamış, yatağa serilip yatmıştı.

Jake "Beni yatağından kovmayacak mısın?" diye sordu.

Tanya dilinin ucuna kadar gelen sözleri yuttu. Onu kovmak yerine, daha serinkanlı bir tutum benimsemeyi yeğledi. Aynanın önüne giderek, hiç gereği olmadığı halde saçlarını taramaya başladı ve kayıtsız bir tavırla omzunu silkti. "Ne diye kovacaktım?"

"Geleceğimi beklemiyordun değil mi?" Jake bacaklarını karyoladan aşağı sallayarak, yatağın kenarına oturdu. Aynada ikisinin görüntüsü yan yana yansıdı.

Tanya, Jake'in alaylı gözlerine buz gibi baktı. "Hayır beklemiyordum"

"Neden beklemediğini anlayamadım. Mektubunu alınca eteklerim zil çaldı." Jake'in sesindeki alaycı ton giderek belirginleşiyordu.

Tanya, "Sanki benden hiç mektup almamışsın gibi konuşuyorsun" diye sözünü kesti onun "Sana her hafta yazdım, ya sen ne yaptın?"

"Mektup mu yazdın? Bana gelen o duygusuz, kayıtsız, ne idüğü belirsiz kağıt parçalarına mektup mu diyorsun?" Jake boşuk boşuk güldü, ama Tanya'ya bakan gözlerindeki soğuk ifade değişmedi. "John'u bugün dışçıye götürdüm. John bugün okula başladı. John yüzme öğreniyor. Bir kez olsun, nasılsın, ne yapıyorsun diye yazmadın. Sadece görevini yerine getirmiş olmak için iki satır karalayıp yolladın. Bu mektuplara ne cevap verecektim ki? Bugün buldozer bozuldu. Dün akşam arkadaşlarla bira içtim, diye mi yazacaktım?"

"Yazmış olsaydın,, belki de John babası olmadığı düşüncesine saplanmazdı!" Soğukkanlılığını yitirmemeye kararlı olduğu halde, kendini tutamıyordu Tanya.

"Öyle olması senin de işine gelirdi değil mi? hiç gelmesem daha çok sevinirdin. Bana babalık görevlerimi hatırlatan o mektubu yazmak, kim bilir ne ağır gelmiştir sana!"

Tanya ağzını açmayı göze alamıyor, konuşmaya başlarsa, öfkesini kontrol edemeyeceğinden korkuyordu. Sarı alev gibi tutuşan gözleriyle, Jake'in ayağa kalkıp arkasına dikildiğini gördü.

"Babalık sorumluluğunu üstlenmek istemeseydim, seninle hiç evlenmezdim" dedi. Tanya bu sözleri duyunca, benzi kül gibi oldu. "Yoksa beni kendi kafandan sildiğin gibi, oğlumun kafasından silmek isterken unuttun mu bunu?"

Gözleri aynanın düzgün camında karşılaştı. Tanya sakın bir sesle "Afrika'daki işi al diye ben ısrar etmedim. Sana burada kal da demedim."

"Benimle niçin evlendin Tanya?" Jake'in gözleri kısıldı, buz mavisi birer çizgi oldu. "İlk günden beri bana hep nefretle baktın ve içinden bir an önce ölmemi istedin. Evliliğimizin yürümesi için hiç çaba göstermedin. Ne diye kalsaydım? John daha ufacıktı. Annesine muhtaçtı, bana değil. Sen ise bana her bakışında, benden ne kadar nefret ettiğini açıkça ortaya koyuyordun."

Tanya soğuk bir sesle, "Benimle evlenmen için hiçbir istekte bulunmadım senden. Tek istediğim, John'un oğlun olduğunu kabullenmeni."

"Paramı eline geçirdiğin anda oğlumu bir daha bana göstermemek için alıp dünyanın bir ucuna gidecektin." Jake'in bu sözü, Tanya'nın kıpkırmızı kesilmesine yol açtı. "Seninle neden evlendiysem yine aynı nedenden ötürü hiç boşanmayacağım. Seni çekmek pahasına da olsa, oğlumu istiyorum"

Bu kez alaylı alaylı gülme sırası Tanya'ya geldi. "Oğlun yedi yaşında. Babasının neye benzediğini bile bilmiyor daha, hatta babası olup olmadığına da emin değil. İddia ettiğin o evlat sevgisiyle nasıl bağdaştıracaksın bunu?"

Jake'in çenesinin gerilmesi, Tanya'ya attığı okun hedefe isabet ettiğini, Jake'i can alıcı yerinden burduğunu gösteriyordu. Jake'in dudağı hafifçe yukarı çekildi. Kuru bir sesle "Yedi yıldır evliyiz. Eski bir deyimle daha dün gibi geliyor. Ve o dünün ne berbat bir gün olduğunu sen biliyorsun. Zaman göz açıp kapayana kadar geçiyor. Giderken bu kadar uzun kalmaya niyetli değildim. Ama mektubunda da dediğin gibi, John hem annesine hem babasına gerek duyacak çağa daha yeni giriyor. Sen de gelişip serpilmişsin Tanya." Jake'in elleri Tanya'nın beline sarıldı. Bu yakıcı dokunuş, Tanya'nın dönüp kocasına bakmasına neden oldu. "Bu akşam vücuduma değen o kabarıklıklar, o girinti çıkıntılar, olgun bir dişinin çizgileriydi."

Tanya, Jake'in kollarına baktı. Sonra gözlerindeki nefreti ve tiksilmeyi kocası görebilsin diye başını kaldırdı. Oysa yüreği kaburgalarını delip çıkacak gibi atıyordu. Buz gibi bir sesle, "Bu tartışmayı sürdürmenin anlamı yok. Konukların yanına gitmem gerek. Partiye katılmak zorundayım."

Tanya uzaklaşmak isteyince, Jake kollarını biraz daha sıkı. "Patrick Raines, senin aşğın oldu mu?" Gözlerindeki madeni sertlik, sesindeki heyecanı gizleyemiyordu.

"Hayır!" diye patladı Tanya. Sonra yüzüne kan hücum etti. "Bu gece ilk kez..." dudaklarını ısırarak sözün gerisini getiremedi. Jake'e şu ya da bu biçimde hesap vermiş olduğu için kendisine kızıyordu. Muzaffer bir gülüş yayıldı Jake'in yüzüne, gözleri sevinçle parladı. Karısının belindeki kollarını çözdü. "Öyleyse tam zamanında gelmişim!"

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🗣️Çarş. Tem. 29 2009, 12:54

Bölüm 3

Jake ile Tanya camlı kapıdan terasa geçerken, onları ilk gören Julia oldu. Hemen yanlarına gitti, oğlunun koluna girerek, sevgi dolu bir bakışla onu süzdü.

"Johnny'e baktınız mı?"

Tanya "Johnny uyumuştun" diye söze başlarken, Jake hafifçe dürterek onu susturdu.

"Ben ilk geldiğimde bakmıştım" dedi ve Tanya'nın şaşkınlığını alaylı bir bakışla süzdü. "Seyrettiği filmdeki hırsız dinamiti patlatıp da, bu sesi duyan süvariler imdada yetişmeden önce uyuyup kalmıştı oğlan."

Julia, Tanya'nın birden suskunlaştığını fark etmemiş gibi görünerek "Ne güzel çocuk, değil mi? tıpkı Jamie'nin çocukluğuna benziyor. Johnny'nin bir Lassiter olduğu ilk bakışta kuşku götürmez

bir biçimde anlaşılıyor.”

“Öyle ya” diye annesinin görüşünü paylaştı Jake. Tanya’ya çevrilen bakışlarında alay yoktu bu kez. “Harika bir çocuğa benziyor.”

Tanya acaba beni mi övgülüyor diye düşündü ve bu düşüncenin kendisini sevindirmesini de anlamsız buldu. O sırada konuklar Jake’in geldiğini fark ettiler ve Tanya dikkatini bu tedirgin edici duygudan başka yöne çevirmek zorunda kaldı.

Erkeklerin hepsi smokin giymişti. Bu yüzden, Jake’in açık yakalı gömleği ve günlük giysileri, onun herkesten kolayca ayrılmasına, bir bakışta seçilmesine yol açıyordu. Ne var ki, Tanya, Jake’in smokin de giymiş olsa, yine öteki erkeklerden öne geçeceğini itiraf etmek zorunluluğunu duydu. Jake’de geleneklerin sınırlarını aşan bir güç ve kendine güven vardı.

Jake eski dostlarıyla selamlaşır ve yeni ahbablarla tanışırken, elini karısının kalçasına doladığı yerden ayırmıyor ve onu yanı başında tutuyordu.

Mrs. Osgood Tanya’ya “Onca zaman sonra kocanın döndüğüne kim bilir nasıl sevinmişsindir” dediği sırada Tanya, Patrick’in kız kardeşi ile birlikte kendilerine doğru geldiğini gördü.

Bakışlarını Patrick’in donuk yüzünden, karşısında duran kadına çevirmek için kendini zorlayarak, “Asıl sevinen John olacak” dedi.

“Oğlun değil mi? Babasının geldiğini biliyor mu?”

“Jake geldiğinde o uyuyordu.”

Tanya, kocasının kendisine nasıl sarıldığını Patrick görmesin diye kenara çekilmek istediği anda, Sheila’nın şuh sesiyle irkilerek durdu.

Yanlarından ayrılan Mrs. Osgood’u başıyla şöyle bir selamlayıp, Jake’in yanağına dostluk öpücüğünün oldukça ötesinde bir öpücük konduran esmer güzeline döndü.

Sheila, tahrik edici bir sesle, “Sürprizlerle dolu bir adamsın Jake” diye sözüm ona çıkıştı. “Eve döneceğini bana söyleyebilirdin. Sırrını sakladım”

Jake, “O zaman karar vermemiştim daha” diye cevapladı. Siyah saçlı kızın kendisine gösterdiği yakınlığa şaşırılmış, ama hoşlanmıştı da. “Ve dönmem için ne kadar çok neden bulunduğunu o zaman fark edememişim henüz”

Tanya’nın bildiği kadarıyla, Jake ile Sheila hiç tanışmamışlardı. Jake, Tanya ile evlendiğinde, Sheila olsun olsun on beş yaşındaydı. Jake’in geçen gelişinde tanışmış olmaları da olanaksızdı.

Sheila yan gözle Tanya’ya baktı ve onun yüzündeki şaşkınlığı görünce, gözleri sevinçle parladı. Yapmacık bir saflıkla, “Patrick sana söylemedi mi? Geçen ay ben de Patrick ile beraber gittim. Jake’le o zaman tanıştık”

Tanya, Jake’in duygularını belli etmeyen profiline baktıktan sonra, Sheila’nın sözlerinin doğruluğunu anlamak için Patrick’e çevirdi gözlerini. Patrick’in kahverengi gözlerinin kıyısında belli belirsiz bir tedirginlik vardı. Tanya, Patrick’e “Şirketin işi için gittiğini sanıyordum” dedi.

“Evet, onun için gittim.”

Sheila, ağabeyine sevgi dolu gözlerle bakarak, “Minik kardeşini de tatile götürsün diye kandırdım

onu. Patrick Avrupa ile Afrika arasında öylesine mekik dokuyordu ki, onunla dolaşmaktan vazgeçip Afrika'da kaldım. Jake birkaç gün izin almasaydı, sıkıntidan boğulurdum"

Sheila'nın sözlerinde ima, Tanya'nın başından aşağı kaynar sular boşalttı. "Hayır, Patrick bundan söz etmedi." Bu sözlerin gerisinde, kocasının da bu konuya değinmediğini belirten bir anlam vardı. Sheila'nın özenle boyanmış dudakları büküldü. Tanya sözünü sürdürdü. "Jake'in işten yakasını kurtarabilmiş olması iyi bir rastlantı olmuş, şansın varmış."

Jake genç kızı bildik bakışlarla süzerek gülümsedi. "Ben olmasam da Sheila kendini oyalamanın yolunu bulurdu nasıl olsa. Ama boş zamanım olduğuna göre, şirketimizin müdürünün kız kardeşine göz kulak olmamın iyi olacağını düşündüm."

Sheila baştan çıkarıcı bir tavırla "Ay, o senin yaptıklarına göz kulak olmak mı deniyor?" dedi.

Sheila'nın küstahlığı karşısında Tanya'nın kendini zor tuttuğunu Jake sezmiş olmalı ki, karısının belini tutan parmakları biraz sıkıldı. Tanya soran gözlerini kocasına çevirdi. Patrick'in kız kardeşiyle aralarında bir şey geçip geçmemiş olmasına Tanya'nın aldiracağını hiç sanmazdı Jake. Tanya, kızın terbiyesizliğine sinirlenmişti o kadar.

Tanya tatlı bir sesle "Kocamın arkadaşlığını oyalayıcı bulduğuna sevindim. Seni gezdirecek kimse olmasaydı, yabancı bir ülkede çok sıkılırdın."

Sheila, önce Jake'e sonra Tanya'ya baktı. "Pek fazla gezip dolaşmadık. Ben Jake'in inşaatını gezmeyi çok istiyordum. Ama Jake, işçilerden çoğunun haftalardır kadın yüzü görmediğini ve tam iş bitip herkes karısının, ailesinin yanına dönmek üzere olduğu sırada onları tahrik etmenin doğru olmayacağını söyledi. Neyse ki, bu kısıtlamaları kendisine uygulamadı. Ben oradan ayrıldıktan sonra da eve dönmeye karar verdi. Bu kararında benim de etkim oldu mu acaba?"

"Geri dönmemin karşılığında elde edeceğim birtakım şeyleri aklıma getirdin diyelim"

Jake'in sözleri, Tanya'nın öfkesini başına sıçrattı. Tam kocasının kolundan sıyrılmak üzereydi ki, Jake sigarasını yakmak bahanesiyle biraz daha sıkı sarıldı ona. Sheila'nın gözlerindeki ifade, Jake'in dönüşündeki tek nedenin John olmadığını ortaya koyuyordu. Jake, sigara dumanının ardından alaycı gözlerle karısına baktı.

Patrick daha önceki yumuşak sesiyle, "Ne kadar kalacaksın Jake?" diye sordu.

"Bu soruyu şirketin müdürü olarak mı soruyorsun, yoksa üzerine vazife olmayan işlere burnunu sokan biri olarak mı soruyorsun?" Jake'in bakışlarında kesin bir meydan okuma vardı.

"Her ikisi de"

İki erkek boy ölçüşürcesine bakiştılar. Sonra Jake Tanya'ya dönerek gülümsedi, ama gözlerindeki buz gibi ifade değişmedi.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🗨Çarş. Tem. 29 2009, 12:54

"Danvers, yol projesinin üstesinden gelebilecek kadar deneyimli, o yüzden kaygılanmana gerek yok, Raines. Ben de arkamda bir alay karışık iş bırakmıştım buradan giderken. Herhalde çok uzun kalacağım."

Jake, söyledikleri iyice anlaşılın diye, her sözü tane tane vurguladı.

Orada bulunanlar bu sözü kafalarında tartarlarken, Jake kayıtsız bir tavırla sigarasını çeviriyordu parmaklarında. Tanya, onun düşüncelerini belli etmeyen suratını okuyabilme isteğiyle kıvrınarak baktı. Daha bir saat önce, annesine ne kadar kalacağını bilmediğini söylemişti. Yoksa Sheila'yı görünce mi kararını vermişti? Öyle görünüyordu ama acaba öylemiydi? Tanya, Jake'in kararında Sheila'nın da rolü olduğunu, ama tek nedenin o olmadığını sezdi. Jake'in düşüncelerini açıklamayacağı anlaşılıyordu.

Tanya, "İşte bu habere içilir" dedi. Kendini toparlamak için ilaç yerine biraz içki içmek ihtiyacını duyuyordu gerçekten. "İzninizle"

Patrick, "Sana yardım edeyim" diyerek Tanya'nın yanına koştu.

"Benimki en alasından şampanya olsun" diye seslendi Sheila. Onun bu sözleri, Tanya'nın zaten bildiği şeyi doğrulamış oluyordu: Sheila için Jake'in burada uzun süre kalacağını söylemesi, şampanyayla kutlanmaya değer bir olaydı demek.

Patrick, Tanya'nın ellerinin titrediğini fark etmiş gibi, barın arkasına kendisi geçti ve içkileri hazırlamaya başladı. Tanya, söylediklerini Patrick'ten başkası duymasın diye sesini alçalttı ve "Neden Sheila'nın da seninle birlikte gittiğini söylemedin?" diye sordu.

"Aramızda ne kadar yaş farkı olursa olsun, o benim kız kardeşim. Ben yolculuğa çıkıyordum, o da gezi yapmak istedi. Yoksa Sheila'nın Jake'le tanıştığını neden söylemediğimi mi soruyorsun?" Patrick düşünceli gözlerle süzdü Tanya'yı. Onun sesindeki burukluğu duyan Tanya, başını kaldırıp bakmaya cesaret edemedi. Patrick, "Doğrusunu istersen" diye sürdürdü sözünü. "Kocan burada yokken ne yaparsa yapsın, aldırmadığını sanıyordum. Ama bu fikrimi değiştirmem gerekecek galiba."

"Jake benim için bir anlam taşıyor" diye atıldı Tanya. "Ama herkes her şeyi bilip dururken aptal yerine konmama sinirlendim."

"Bu akşam Jake'e çekip gitmesini söylediğimde neden onun yanına gittin? Neden beni orada bıraktın?"

"Şok geçiriyordum" Tanya sinirli bir el hareketiyle saçlarını düzeltti. "Bir karabasan yaşıyordum. Jake'in gerçekten orada olduğuna inanamıyordum. Bir daha hiç gelmeyeceğini sanıyordum. Mektup yazdığım zaman bile..."

Patrick sertçe kesti onun sözünü, "Yoksa sen mi çağırdın onu?"

"Mecburdum" Tanya bakışlarıyla anlayış beklediğini ortaya koyuyordu. "Kendim için değil, John'un hatırı için. Babasının öldüğüne ya da hapiste olduğuna inanmaya başlamıştı. İlle mektup yazıp çağırılmalı diye tutturdu. Ne yapabilirdim ki? Sen de Jake'in çok işi olduğunu söyleyince...işin başından ayrılıp gelemez diye düşündüm."

Patrick "Evet, hatırlıyorum" diyerek elini saçlarının içinden geçirdi. "Ama bu gece onunla baş başa kalacağını düşünüyorum da..."

Patrick'in iması Tanya'nın içindeki alevli kıpırtıları yeniden harekete geçirdi ve kendini Jake'in kolları arasında düşünmemeye çaba göstererek, "Onun yatak odası karşı tarafta" dedi. "Biz hiç aynı odada..."

Arkalarından Jake'in "Raines, şu içkileri hala hazırlayamadın mı?" diyen sesini duydular. Tanya

döndü, Jake'in yüzündeki öfkeye baktı.

Sheila nankör bir kedi cilvesiyle, "Aman yarabbi, ne o, ikinizin de suçlu gibi bir haliniz var. Öyle fısıl fısıl ne konuşuyordunuz?" dedi.

Patrick, kardeşinin sorusunu duymamaış gibi yaparak, "Sana Skoç ve su koydum, tamam mı Jake?" diye sordu. Sonra kardeşine de içkisini verdi.

Sheila kadehini kaldırdı. Jake'e şuh bir bakış yönelterek, "Neyin şerefine içiyoruz?" diye sordu. "Eve dönüşünün şerefine mi?"

Jake kupkuru bir tonla, "Hepimizin şerefe kaldırılabileceği bir şey için içsek daha iyi. Daha iyi günler ve daha parlak yarınlar için desek nasıl olur?"

Kadeh tokuşturup içtiler. İçkinin damarlarına yayılması bile Tanya'yı fazla etkilemedi. Jake'in bakışları ve Patrick'in asık suratı içkinin yapacağı etkiyi daha baştan ortadan kaldırıyordu. Barın yanında durdukları için, içki almak üzere boyuna birileri gelip gidiyor ve Jake'le konuşuyorlardı. Tanya 'keşke o mektubu yazmamış olsaydım' diye düşünüyor, konuşmalara hiç karışmıyordu.

O sırada konuklardan biri, "Eee anlat bakalım Jake. Burada ne yapmayı tasarlıyorsun?"

Jake yan gözle Tanya'ya baktı. "Her şeyden önce bir süre ailemin yanında kalıp, onlarla birlikte olacağım. Ve oğlumu yakından tanımaya çalışacağım."

Sheila "Oğlunun okulda olması kötü" diye mırıldandı. "Gündüzleri epey boş zamanın olacak"

"o boş zamanları nasıl dolduracağımı biliyorum" diyen Jake, çarpık bir gülümseyişle kızın vaad dolu gözlerine baktı.

Soruyu ilk soran konuk, Jake ile Sheila'nın bakışlarını fark etmeden Tanya'ya döndü. "Galiba küçük hanım, sadece ikiniz için bir takım programlar düşünüyor, öyle değil mi?" dedi.

Tanya bembeyaz kesildi. Kocasının her dediğine boyun eğen bir kadın gibi görünüp görünmediğine aldırmadan, "Bizim evde planları Jake yapar" diye gülümsedi. Aslında, Jake'in planlarında kendisine yer olmadığını belirtmek istemişti.

Adam gözlerini şaşkınlıkla açarak, "Ah, keşke benim karım da bu kadar uysal olsaydı" diye iç geçirdi.

Jake gözünde alaylı bir parıltıyla karısına baktıktan sonra adama döndü; "Tanya hiç de uysal değildir bence"

O sırada annesi "Jake, Harris'ler gidiyorlar" diyerek Jake'in koluna dokundu. "Gel de geçirelim"

Jake "Olur" diyerek oradakileri başıyla selamladı ve konuklara doğru yürüdü.

Patrick de kardeşine kolunu uzattı. "Hadi Sheila, artık gitsek iyi olur" dedi. Sonra esmer başını Tanya'ya doğru eğerek "Seni göreceğim miyim?" diye fısıldadı.

Tanya'nın yüreğini buz gibi bir el sıktı sanki. Adamın gözlerinin içine baktı. Karşı koyamayacak kadar kendi düşüncelerine dalmış olduğu için "Evet, Patrick" diye cevap verdi. Sheila da ona veda ederken büyük altından güldü. Parti dağılmaya başladı. Konuklar peş peşe gidiyorlar, Tanya hepsini uğurlamak için koşuşturuyordu. Bu arada gözünü de kapıdan ayırmıyor, son konuklar gitmeden önce Jake'in dönmesini bekliyordu. Ama Jake görünmedi ve Tanya rahat bir soluk aldı.

İçerden kayınpederi ile kayınvalidesinin sesleri geliyordu.

📄Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Çarş. Tem. 29 2009, 12:55

Herhalde Jake ile beraberdiler. Tanya Jake'le içerde karşılaşmak istemediği için, terasta oyalanıyor, boş kadehleri tabakları topluyordu.

Yaprak oynamıyordu. Gece sessiz ve sakindi. Sadece arada bir baykuş sesi yırtıyordu karanlığı ve sessizliği. Tanya terasın ucunda durdu, yıldızların titrek ışıklarına ve solgun aya baktı. O sırada ağaçların arasına kırmızı bir parıltı gördü. Ne olduğunu anlamak için başını çevirince, gölgelerin içinden bir karaltının sıyrıldığını ve eve doğru yürüdüğünü gördü ve ay ışığı Jake'in yanık tenini aydınlatınca olduğu yerde dondu kaldı.

"Senin konukları uğurladığını sanıyordum"

"Kimseye görünmeden sıvıştım" Jake bir koltuğa oturdu. Sigarasını söndürdü. Kadehi hala elindeydi.

Tanya kocasının gece boyunca süren davranışlarını eleştirmek için "Neden?" diye söze başladı. "Yoksa Sheila ile gizlice nasıl buluşacağınızı mı planlıyordun? Bu zor olmasa gerek. Sheila, Patrick'in kıyıya bağlı yatında geçirir yaz aylarını. Çok iyi bir buluşma yeri olmalı."

Jake çelik bakışlı gözlerini Tanya'dan ayırmadan kadehini sonuna kadar dikti. "Yorgundum da, onun için kalabalıktan uzak durmak istedim. Afrika'dan gelirken çok uzun bir yolculuk yaptım, birkaç kez saat ayarı değiştirmeyi gerektirecek kadar uzun bir yolculuk."

Gerçekten de Jake'in yüzünde yorgunluk çizgileri belirmişti, ne var ki Tanya ona hiç acımiyor, sadece elindeki kadehlere bakıyordu.

"İçki faslını bitirdin mi, yoksa bir tane daha içer misin?"

Jake'in yüzünden buruk bir gülümseyiş geçti. "Artık bir kadehten fazla içmiyorum."

"Sahi mi?" Tanya sesine özellikle alaycı bir ton verdi. "Hiç de benim tanıdığım Jake Lassiter'a benzemiyorsun."

"Benzemiyorum herhalde. Hatırladığım bir şey var; bir akşam öyle çok içmiştim ki, hiçbir şeyi hatırlayamayacak haldeydim. Ve o gecedен bir yıl kadar sonra, kızın biri kucağındaki bebeği burnuma dayayıp, benim öğlum olduğunu söylemişti. İnsan böyle bir deney geçirdikten sonra, aklını başına toplamayı öğreniyor."

Tanya önüne baktı. Serinkanlı görünmeye çabaladı. Ama elleri titriyor, midesine bir şeyler düğümliyordu.

Tanya ses çıkarmayınca, Jake sözünü sürdürdü; "Senin o gecedен neler hatırladığını çok merak ediyorum" dedi.

Tanya başını dikip, Jake'in gözlerinin içine meydan okurcasına bakmadan önce, ellerinin titreyip titremediğini kontrol etti. Sonra "beyin, kendi kendini dengeleyen bir organdır. Kötü anıları yok eder." Dedi.

Jake, Tanya'nın iğneleyici sözlerinden hiç etkilenmemiş gibiydi. Karısının gözlerindeki öfke ve nefreti umursamadan, "O geceyle ilgili her şey mi kötüydü?" diye sordu. "Sarhoşluk, gecenin tümünü unutturmamı bana. Gecenin başlangıcını hatırlıyorum. Sedalia fuarında pek şirin ve pek utangaç bir kızla tanıştığımı ve dansa kaldırdığımı hatırlıyorum. Hatta, saçlarının sırmaya benzediğini söylediğim zaman kıpkırmızı kesildiğini de... Zaten fazla konuşmadık. Sadece onu kollarımda tuttum ve dans ediyormuşuz gibi görünsün diye birkaç adım attım. Yoksa kızın topaz gözlerinden başka bir şey ilgilendirmiyordu beni."

Jake'in sesi kadife gibiydi. Bu sesin büyüü zamanı geri götürüyor, o geceye döndürüyordu yeniden. Tanya, Jake'in kollarında duyduğu tatlı ürpertiye yeniden duymak için gözlerini kapadı. Yumuşacık, nazik ilk öpüşü ve onu izleyen şehvet dolu ikinci öpüşmeyi hatırladı. İçinde kabaran istekten ve Jake'in öpüşüne karşılık vermekten ürkerek kaçmıştı. Beyninde güm diye çelik bir kapı kapandı ve o geceyle ilgili anıların gerisi, o kapının ardında kaldı.

Buruk bir sesle, "Bana ne anlatmaya çalışıyorsun? Benden gerçekten hoşlandığına mı inandırmak istiyorsun beni? Senin için bir anlam taşıdığımı mı? senin için bir gecelik kadın olmanın ötesinde bir anlam taşıdım mı gerçekten?"

Jake karısının omuzlarını kavradı, sarstı. "Tanya, hay Allah kahretsin! Ben..."

"Ertesi hafta sonu beni görmeye gelecektin; öyle demiştin!" Tanya'nın sesinde suçlayan bir sertlik vardı. "Oysa gelmeye hiç de niyetin yoktu ve bunu ikimizde biliyorduk."

"Kardeşim araba kazasında ölmüştü. Gelemezdim."

"İşine öyle geldi değil mi?"

Tanya'nın sesindeki alay, Jake'in sabrını tüketiyor gibiydi. Ellerini karısının omzundan çekti. "Sana yine geleceğimi söylediğimi bile hatırlamıyorum. Ama Jamie ölünceye kadar, gerçekten istiyordum gelmeyi." Sesindeki bezginlik, sadece yol yorgunluğundan kaynaklanmıyordu. "Doğrusunu istersen, Jamie öldükten sonra hiçbir şeyin anlamı kalmamıştı. Seninle kazara karşılaşmasaydım, çoktan unutmuş gitmiştim."

Tanya acı acı "İşte buna inanırım" dedi.

"Bu yüzden benden nefret ediyorsun, öyle değil mi?" Tanya'nın çenesini tuttu, bakışlarını kaçırmamasını önledi. "Sana sahip oldum ve sonra unuttum diye aşağılık duygusuna kapıldın. Seninle evlendikten sonra bile beni başışlamadın. Seninle evlenmek, bir gecenin bedelini ödemek zorunda olduğumu düşündün."

Tanya, Jake'in kendisini böyle tanımlamasından incindi. "Doğru değil bu. Sana John'dan söz etmemeye kararlıyım, ama rastlaşınca... Seninle evlenmeyi hiç istemedim, fakat sen John'u öğrenince, elimden almaya kalkıştın. Ondan sana söz etmemin tek nedeni..." Tanya'nın gırtlığı daraldı, bir an sustu. "Senin de benim duyduğum suçluluk duygusunu, benim duyduğum utancı duymanı istediğim için sana John'dan söz ettim. Sadece çocuğun bakımı için gerekli parayı istedim. Oysa sen çocuğu almak istiyordun! Sen ve senin Lassiter adın, Lassiter servetin, Lassiter gücün! Önce bana ucuz bir fahişe gibi davranılacak ve bir yana kaldırılıp atılacağım, sonra da John'a sahip olmak için benimle evlenince seni başışlayacağım, öyle mi! sen olmazı olur kılmak istiyorsun."

Jake'in dudakları sımsıkı kapanmış, dümdüz bir çizgi olmuştu. "Sen hiç çaba göstermedin. Evliliğimizi hiçbir zaman göstermelik olmaktan kurtaramadık. Ama oğlumuzun hatırı için, artık bunu yapmanın zamanı geldi. Geleceğimi sanmasan bile, beni çağırın o mektubu yazarken sen de aynı şeyleri düşünüyordun."

"Yürümez bu Jake." Jake öylesine yakınındaydı ki, gözlerindeki parıltı Tanya'nın duygularını yeniden harekete geçiriyordu. Tanya bir adım geriledi.

Jake sabırsızlıkla, "Ben de yürür demedim!" diye bağırdı. "Çabalayalım dedim. İki kişi karşılıklı çaba göstermezse hiçbir evlilik yürümez. Sen güzel ve istek uyandıran bir kadınsın. Senin de beni itici bulduğunu sanmıyorum"

Tanya, kocasının erkeksi çizgilerine bakmamaya çalışarak, 'ah keşke çekici bulmasam' diye düşündü. "İstedığın nedir Jake?" diye sorarken gözlerindeki korku belli oluyordu. "Seninle yatmamı mı istiyorsun?"

Jake'in gırtlığından gülmeye benzer bir hırıltı yükseldi. "Tropikal bölgede çok uzun süre kaldığım için kanımın her an kaynadığını sanıyorsun galiba. Hayır, benimle yatmanı istemiyorum. Belki verebileceğim cevapların, isteyeceğim şeylerin sonuncusu bu olabilir. Senden istediğim, daha doğrusu ikimizin yapmamızı istediğim şey, birbirimize düşman gibi değil de, dost gibi davranmaya çalışmamız. Birbirimizi olduğumuz gibi tanımaya çalışalım, ön yargılardan vazgeçelim. Buna ister deneme dönemi de, ister mütareke de, ne dersen de, ama geçmiş unutulalım."

Gözlerindeki arzuyu kocası görmesin diye başını ağaçlara doğru çeviren Tanya, "Çok kusursuz bir teori bu. Bana bu gece öyle davranmamış olsaydın, bunları denemeyi düşünebilirdim belki."

"Yani seni Raines'le öpüşürken yakaladığım zaman mı?"

"Adamın bir adı var. Patrick de ona."

Tanya'nın Patrick'i ve kendini savunmaya kalkışması, Jake'in yüzüne keyifli bir gülümseme yaydı. "Sana kocan gibi davranmış olduğum için belki de özür dilemem gerekiyor. Karı kocalığımız sadece kağıt üstünde kalsa da, sana benim gözüyle bakıyorum. Seni onun kolları arasında görmek, erkeklik onurumu incitti, senin soğuk tavrın da durumu düzeltmeye hiç mi hiç yardımcı olmadı."

Tanya, Jake'in gerçekten özür dilemediğini, sadece özür dilemesi gerekebileceğinden söz ettiğini kavradıysa da, biraz olsun yumuşamaya başladı.

Jake gözlerini kısıp ona bakarak, "Evet? Buna bir deneme süresi olarak bakabilecek misin?" diye sordu.

Tanya, kocasının önerisini hemen kabullenmemek için terslendi. "Peki ya Sheila ne olacak?"

"Onun bu çizdiğim tabloda hiç yeri yok."

"Öyle mi?" Tanya kaşını kaldırdı. "Onu gördüğüne pek sevindin bu akşam. Afrika'dayken birbirinizi iyi tanımış olmalısınız."

Jake cevap vermeden önce duraksadı. "Sheila'ya gelince, bir erkeğin kadın gereksinimi duyduğu anlar vardır. Bu sana iğrenç görünse de hepsi bu. Başka da sözüm yok." Jake, Sheila ile ilişkisi olduğunu söylerken yüzünde ne pişmanlık ne de tedirginlik vardı. "Ama anlaşmamız kesinlikle aramızda kalacak."

"Sheila'yı görmeyeceğini mi söylüyorsun?"

"Sen de Patrick'i görmeyeceğini mi söylüyorsun?" Jake bunu söylerken Tanya'nın kızaran

yanaklarına bakıyordu.

"Onunla aramda bir şey olmadığını söylemişim!"

"Bu geceden sonra, sana uzaktan bakmakla yetineceğini sanmam. Bal tatlıdır." Diye hafifçe gülümsedi Jake. "Neyse konumuz bu değil. Mütareke önerime henüz cevap vermedin"

Tanya, "Peki bu deneme süresinin sonunda senden yine nefret edersem ne olacak?" diye sordu.

"İki üç ay sonra evliliğimizin hiçbir biçimde yürümeyeceğini görürsek, başka seçenekler ararız."

"Yani boşanır mıyız?" Tanya bu sözün neden gırtlığında düğümlendiğini kestiremedi.

"Başka çıkar yol kalmaz" Jake'in gözlerinde dalgın ifadeyi sigara dumanları bile gizleyemiyordu.

Profil

mp

Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey Perş. Tem. 30 2009, 10:48

Aıntı

4

Tanya sırt üstü döndü. Ağrıyan başını tuttu. Yatak odasının penceresinden güneş ışığı süzülüyordu. Tanya nedenini bilmeksizin içini çekti. Bir tuhaf sıkıntı vardı havada. Gözlerini kırıştırdı, iyice kendini topladı ve o zaman bu sıkıntının nereden kaynaklandığını anladı.

Jake eve dönmüştü.

Tanya bir gece önce olanları hatırlayarak başını yastığa gömdü. Jake burada kalmak niyetiyle geriye dönmüştü. Bundan böyle kocasının varlığını yadsıyamayacaktı. En kötüsü de, Jake'e karşı nefret değil, sadece korku duymasıydı. Jake'le her gün bir arada olunca, Tanya'nın özenle sakladığı sırrı Jake'in keşfetmesi olasılığı vardı.

Odanın kapısı ardına kadar açıldı ve John koşarak içeri girdi. Yatağın yanında durdu. Tanya doğrulup oturdu.

"Doğru mu? Babam sahiden geldi mi? babaannem geldiğini söyledi. Nerede babam?" John soruları makineli tüfek gibi peş peşe yağdırıyor ve coşkusu içinde, Tanya'nın gülümseyişinin zoraki olduğunu sezemiyordu.

"Evet, geldi. Öteki odada uyuyor"

"Gidip göreyim onu!"

Tanya uzanıp da onu tutuncaya kadar, John soluğu öteki kapının önünde almıştı. Tanya yataktan fırladı, ipek geceliğinin üstüne beyaz şifon sabahlığını geçirdi ve "Bekle John" diye seslendi.

Tanya yanına vardığında, John öteki odanın kapısını açmış, bir eli kapı tokmağında, duruyordu. Tanya John'u omuzlarından tuttu. Usulca "Uyandırma sakın" diye fısıldadı.

Sonra odaya baktı ve John'un neden kapıda dikilip kaldığını anladı. Jake odasına açılan banyonun kapısında duruyordu. Ayağında lacivert pantolon vardı. Ama üstü çıplaktı ve güneşten kapkara olmuştu. Tütün rengi saçları hala ıslaktı ve odayı sabun kokusu doldurmuştu. Jake şaşkın gözlerle Tanya'nın yataktan yeni kalkmış görüntüsünü süzerken, Tanya huzursuz bir sıcaklığın

bütün bedenine yayıldığını hissetti. Jake bakışlarını, Tanya'nın önünde duran çocuğa çevirdi.

"Günaydın John. Sen John'sun değil mi?" diye gözleri parlayarak sordu.

John ipek saçlarını öne düşüren bir baş sallamasıyla cevap verdi, ama gözünü heybetiyle odayı dolduran adamdan ayıramıyordu bir türlü. Sonunda biraz kuşkulu, biraz ürkek bir sesle, "Sen babam mısın?" diye sordu.

Jake'in cevabı yalındı. "Evet" Çocuğun yanına gitmek için de bir harekette bulunmadı.

Tanya heyecandan soluğunun kesildiğini fark etti. Ellerini çocuğun omuzlarından çekti. Oda öyle sessizdi ki, yere bir tüy düşse sesi duyulabilirdi. John en sonunda kapı tokmağını bıraktı ve ağır ağır Jake'e yürüdü. Önüne gelince durdu, başını kaldırıp baktı.

Ciddi bir tavırla, "Büyüyünce ben de senin kadar uzun boylu olacak mıyım?" diye sordu.

Jake gülümsedi. Yüzüne yavaş yavaş yayılan bu gülümseyiş, çizgilerine inanılmaz bir yumuşaklık ve şefkat getirdi. Çocukla aynı hizaya gelebilmek için diz çöktü.

Ve John'un sorusundaki ciddiyetle "Belki de daha uzun olursun" diye cevap verdi.

Yeniden bir sessizlik oldu. Ne var ki, bu seferki, birinci sessizlik gibi gergin değildi. Tanya onları seyrediyor, kendisinin odada olduğunu tamamen unuttuklarını görüyordu. Baba oğul birbirlerine çok yakın duruyorlar, ama konuşmuyorlardı. Biri ayakta durmuş, meraklı bakışlarla babası olan yabancıyı süzüyor; öteki ise diz çökmüş, anlayışlı ve güvenli bir tavırla bakıyordu. Sonunda Jake, "Kahvaltını ettin mi?" diye sordu.

"Hayır"

"Ben de etmedim. Hadi koş babaannene söyle de, sofraya bir tabak daha koysun, birlikte kahvaltı edelim."

John başını sallayarak, söyleneni yapmak için döndü, hala diz çökmekte olan adama baktı. Alnı olgun bir insan gibi tasayla kırıştı.

"Eve geldiğine çok sevindim, baba" dedikten sonra odadan çıktı.

Jake ağır ağır ayağa kalktı. Gökyüzünün yaz aylarındaki duruluğunda olan mavi gözleri Tanya'nın bal rengi bakışıyla karşılaştı.

Tanya, sabahlığına daha da sıkı bürünerek, "Özür dilerim" dedi.

"Niçin?"

"John fazla coşkulu davranmadı. Ben..." gözlerini halıya indirdi. "Seni pek iyi tanımıyor da ondan olmalı."

"Benim kollarıma atılmasını mı bekliyordun? Öyle yapsaydı düş kırıklığına uğrardım." Tanya'nın şaşkın yüzüne baktı. "Ben onun için bir yabancıyım. Bana sadece babasıyım diye sevgi ve güven göstermesini istemem. Bu sevgi ve güven kazanılarak elde edilirse çok daha değerli olur."

Tanya içini çekti. "Haklısın" Parmaklarıyla saçlarını düzeltmeye çalıştı. Baba ile oğul arasındaki uçurumdan kendisinin sorumlu olduğunu düşünüyor ve kendini suçluyordu. Jake'in bir kedi yürüyüşüyle sessizce yanına sokulduğunu fark etmedi.

“Beni tanıması için zaman tanı ona, Tanya”

Tanay, Jake’i böyle yanı başında görüverince, yüreği hızla çarpmaya başladı.

“Dün akşam konuştuklarımızı düşündün mü? Dostça bir beraberlik, John için yapılabilecek şeylerin en iyisi olur.”

Tanya, yanında duran erkeğe bakmamak için büyük çaba harcayarak başını salladı. “Bilmiyorum, bilemiyorum” Jake’in yarı çıplaklığı, Tanya’nın duygularında ilkel kıpırtılar oluşturuyor ve zaafa uğratiyordu.

Tanya, bu karasız tutumu karşısında Jake’in kıyameti koparacağını sanıyordu. Oysa hiç beklenmedik bir biçimde, Jake kadife gibi yumuşacık bir sesle konuşmaya başladı.

“Barış içinde bir arada yaşamak istemek, fazla ileri gitmek midir sence?” Uzandı, Tanya’nın kollarını tutmak istedi.

Sabahlığın incecik şifonu, Jake’in ateşli dokunuşunu olduğu gibi tenine yansıttı. Tanya kendini daha fazla tutamayacağını sezerek gözlerini yumdu ve ellerini kaldırıp Jake’in daha fazla yaklaşmasını önledi.

Vücudunun duygularını ele vermesinden korkarak, titreyen bir sesle “Dokunma bana! Dayanamıyorum!” dedi.

Gözlerini açtığı zaman, Jake’in yumruklarının sıkılmış olduğunu gördü ve bakışlarındaki donukluktan ürperdi.

Jake biraz kendine, biraz Tanya’ya öfkelenerek, “Nasıl oldu da senin gibi bir buz kutusu ile evlendim?” dedi. Sert sert süzdü onu tepeden tırnağa. Sonra “Şehvetli, güzel bir genç kadın görüntüsünün altında buzdan başka hiçbir şey yok!” dedi.

“Hayır!” Tanya, bir erkek özlemi içinde bulunduğunu kesinlikle bildiği ve bütün sorunun buradan kaynaklandığını kavradığı için, karşı çıkmak istemiş, onuru kırılmıştı. “Doğru değil bu!”

Jake’in yüzüne öyle bir ifade geldi ki, bir yandan çekiciliğini koruyor, öte yandan ise ürkütücü oluyordu. “Ben Missouriliyim. Öyle olmadığını göster bakalım. Ben kuru laftan anlamam, hadi göster kendini.” Jake’in usulca söylediği bu sözler üzerine, Tanya kendisini onun kollarına atmamak için zor tuttu.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🗨️Perş. Tem. 30 2009, 10:48

Ne var ki, Jake’in bakışı soluğunu kesiyor ve uzaklaşmak istemesine rağmen ona biraz daha yakınlaşıyordu. Jake’in sıcak soluğu yanaklarını yalarken, Tanya’nın gözü onun şehvetli dudaklarına ilişti. Kendi dudakları da, yıllardır bastırıldığı bir istekle tutuşuyordu. Tanya son anda kendini tuttu ve bir erkeğe karşı ne kadar zayıf olduğunu belli etmemesi gerektiği aklına geldi. Jake onun uzaklaşmaya hazırlandığını sezmiş olmalıydı ki, uzanıp kollarına aldı. Onun gözleri de Tanya’nın dudaklarına takılmıştı. “Oyunbozanlık etme şimdi tatlım” dedi.

Koridordan ayak sesleri duyuldu ve John kapıya gelip de, anne ve babasının sarmaş dolaş olduklarını görünce durdu. Bir iki kez gözlerini kırıştırdıktan sonra konuşabildi.

"Babaannem... diyor ki... şey... kahvaltı hazırmış."

Jake, Tanya'nın öne eğik başına, kendisini uzaklaştırmak için boşuna çaba harcayan kollarına bakarak gülümsedi. Kulağına "Üzülme, kurtuldun işte" diye fısıldadı. Kollarını karısının belinden çözerken oğluna döndü. "Hemen geliyorum."

John gitmesi mi kalması mı gerektiğini kestiremeyerek kapıda duruyordu. Tanya, utanç içinde yerinde mihlanmıştı sanki. Oysa Jake büyük bir serinkanlıkla gömleğini giydi, önünü ilikledi. Hiç de Tanya kadar sarsılmış ve etkilenmiş bir hali yoktu. Oğluyla birlikte odadan çıkmadan önce, Tanya'nın yanına gitti, çenesini tutup kaldırdı ve yaşlı gözlerine baktı. "Sen elinden geleni yaptın Tanya. Belki gelecek sefere başarısın" diye mırıldandı.

Tanya, "Gelecek sefer diye bir şey olmayacak." Dedi

Jake alaylı bir tavırla kaşını kaldırdıktan sonra arkasını döndü.

"Hazır mısın John?"

"Sen gelmiyor musun anne?"

"Hayır" Tanya hıçkırıklarını zor tutarak, serinkanlı görünmeye çalıştı. "Ben daha giyinmedim. Sen babanla git."

Yanağına yuvarlanan gözyaşı damlasını eliyle sildi. Koluna minik bir el dokundu.

"İyisin, değil mi anne?"

"Evet, çok iyiyim." Ama Tanya'nın zoraki gülümsemesi hiç de inandırıcı değildi.

"Neden ağlıyorsun?" John, suçlayan bakışlarını kapıda duran Jake'e çevirdi.

Bir tek söz, evet, bir tek söz, John'u babasından soğutmaya yeterdi. Tanya bunu çok iyi biliyordu. Tanya'nın gözlerinde bir an kinli bir parıltı yandı söndü. Jake'in yaptığını sandığı bütün yanlışları ona ödetmek ne kadar kolay olacaktı. Jake'e baktı. Tanya'nın oğlu üzerindeki etkisini bilen Jake'in gözlerinde kara bulutlar görünüyordu.

Tanya derin bir soluk alarak, merakla yüzüne bakan çocuğa döndü. "Çok mutlu olduğum için ağlıyorum John. Baban eve döndü diye sevinçten ağlıyorum."

Jake'in yüzünde bir an şaşkınlık belirdi, sonra bir gülümseyiş kapladı suratını. Koskoca adam çocuk gibiydi, Tanya'nın gözlerindeki burukluğu sezemiyordu.

John, "Ben de çok mutluyum anne" dedi.

Tanya, "Kahvaltınız soğuyacak" dedi. Titreyen eliyle John'un yanağını okşadı. "Babaannen sizi aramak için seferberlik ilan etmeden önce gidin."

John odadan dışarı fırlarken, babasına eliyle işaret ederek, "Hadi gidelim baba" dedi. Oysa Jake durmuş, Tanya'ya bakıyordu. Tanya oyunbozanlık etmemek için boyun eğmiş, ama Jake'in kılı kıpırdamamıştı. Jake ona bir an daha baktıktan sonra, oğlunun peşinden gitti. Daha savaş başlamadan Tanya'nın kendisine savaşın galibi gözüyle baktığını biliyor muydu acaba? Ama savaşın tüm ganimetleri Jake'in olmayacaktı. Tanya bunu er geç sağlayacaktı.

Jake'in gelişinden sonraki günler, belirli bir programa ve düzene bağlandı. John okuldayken, Jake ya babasıyla Spingfield'e şirketin bürosuna iniyor, ya da göl kıyısındaki evde kalıyordu. Akşamüstleri ve akşamları John'a ayrılıyordu. Kimi zaman balığa çıkıyorlar, kimi zaman top oynuyorlar; havanın bozuk olduğu günlerde ise ya televizyon seyrediyor, ya da dama oynuyorlardı.

Tanya'yı en çok ürküten gecenin geç saatleri ise, Jake'in anne ve babasına ayırdığı saatlerdi. Olsa olsa birkaç dakika yalnız kalıyorlar, o zamanda havadan sudan konuşuyorlardı. Ama Tanya, Jake'in uygun bir zaman kolladığını, kendisini pes ettirecek anı beklediğini seziyordu. Birbirlerini daha iyi tanımak için bir deneme süresi geçirmeye evet derse, başına gelecek olanları düşündükçe korkuya kapılıyordu. Bu yüzden de, kayınvalidesinin ve kayınpederinin önünde çok iyi geçindiklerini göstermeye yetecek sürenin dışında, Jake ile baş başa kalmamaya çaba gösteriyordu.

Bugün –cumartesi günü- Jake, John'u kayığa bindirmeye götürmüştü. Tanya bir hayır derneğinin kermesine sözü olduğunu bahane ederek bu geziye katılmamayı başarmıştı. Dernekteki kadınların her biri, üç çeyrek saat satış reyonunun başında duruyorlardı ve Tanya'nın nöbeti bitmek üzereydi. Kayınvalidesinin kendini eve götürmek üzere gelmesini bekliyor, gözleriyle kalabalığı tarıyordu.

Ama kayınvalidesinin yerine, uzun boylu, esmer birinin kendisine doğru gelmekte olduğunu gördü. Tuhaf bir suçluluk duygusu içinde, Jake geldiğinden beri Patrick Raines'ı hiç aklına getirmemiş olduğunu düşündü. Patrick'in kır şakaklarını, siyah dalgalı saçlarını ve yakışıklı yüzünü görünce, her seferinde olduğu gibi yine yüreğine sıcak bir dalganın yayıldığını duydu.

"Patrick ne işin var burada?" Gülümseyişinde en ufak bir zorlama yoktu.

"Evde kayınpederinle birlikteydim. Ben çıkacağım sırada Julia da buraya gelmeye hazırlanıyordu. Onun yerine ben geleyim dedim. İşin bitti mi?"

Tanya, kendi yerini almaya gelen kadınla vedalaştıktan sonra Patrick'in arabasına bindi.

Patrick arabayı vitese geçirirken "Seni özledim" dedi.

"Sanki seni görmeyeli bir haftadan fazla olmuş gibi geliyor." Tanya'nın cevabı gerçekten içtenlikliydi.

"Gelirsem nasıl karşılanacağımdan emin değildim. Jake'in beni görmekten memnun olmayacağını biliyordum. Onun gelmesiyle, senin düşüncelerinin de değişip değişmediğini kestiremiyordum."

Patrick soran bakışlarını Tanya'ya çevirdi. Nedendir bilinmez, Tanya onunla göz göze gelmekten kaçındı. Geçen hafta, birbirlerine ilk yakınlaştıkları anda, Tanya böyle baş başa kalmalarını düşünmişti. Oysa şu anda bu yalnız kalıştan tedirgin oluyor, yasak meyveyi dişlemeye hiç istek duymuyordu.

Tanya, Patrick'in sorusunun altında yatan anlamı fark etmemiş gibi davranarak, kayıtsız bir tavırla "Senin gelişin beni her zaman sevindirir" dedi.

Patrick direksiyona sıkıca sarılarak "Neden gelmiş?" diye mırıldandı dışlerinin arasından. "Benden uzak durmaya çalışıyorsun. Bakışlarındaki soğukluğu görüyorum. Sesindeki soğukluğu çok iyi tanıyorum. Kaç kez partilerde sana yakınlaşmak isteyenleri terslemek için o soğuk sesi kullanmıştın. Buna çok tanık oldum. Oysa bana karşı bir şeyler duyduğunu sanıyordum."

Tanya, Patrick'in böyle düşünmesine kendisinin yol açtığını biliyor ve bundan suçluluk duyuyordu. Aslına bakılırsa, ona yakınlık duyuyor, ama bu yakınlaşmanın varacağı sonuçlardan ürküyordu. "Duyuyorum... Yani duyuyordum" diye kekeleydi. Sesinin titremesini engellemek için kendini zorladı. "Patrick sadece kendimi düşünmem."

"John'u kastediyorsun. Ama Jake'in çocuğa doğru dürüst babalık yaptığını iddia edemezsin."

"Bunda Jake kadar benim de suçum var."

"Bazen çocuk hatırına bir evliliği yürütmeye çalışmak büyük yanlış olur, sen de şimdi bunu yapıyorsun. Jake'e hiç boşanma önerisinde bulundun mu?"

"Bu olasılığı tartıştık."

Patrick, "Ben..." diye başladı.

Tanya, başının zonklamaya başladığını hissedince, onun sözünü kesti. "Lütfen, artık bu konuyu değiştirelim."

Patrick içini çekip yan gözle ona bakarak, "Eğer benimle ilgili düşüncelerini açıklarsan, bu konuyu seve seve kapatırım" dedi.

Anayoldan sapmışlar, Lassiter'lerin evine giden yola girmişlerdi. Patrick arabayı yavaşlattı ve göle bakan bir noktada yolun kıyısına çekti. "Evet, Tanya?" diye üsteledi.

"Bilmiyorum" Tanya saçlarını kulaklarının arkasına attı ve akşam güneşinde çevredeki dağları ayna gibi yansıtan göle baktı. Mavi gökte beyaz bulutlar geziyordu. "Düşünecek zamanım olmadı."

"Ben erkeğim Tanya. Sana bir kez el değdirdikten sonra, uzaktan bakmakla yetinemem."

Patrick bunları söylerken Tanya'ya iyice yaklaştı. Elini kadının omzuna götürdü, tuttu kendisine çevirdi.

"Ben yalvaran erkeklerden değilim, Tanya. Ama istiyorum seni ."

Patrick'in dudakları Tanya'nın ağzının üzerine kapanırken, Tanya "Olmaz" dediyse de Patrick kollarıyla sınıksız sardı onu. Tanya, kendi davranışının buna yol açtığını, oysa bunu gerçekten istemediğini kavrayınca içindeki bütün duygulanmalar öldü ve adamın kollarında put gibi kıpırtısız durdu. Ama onun öpüşüne karşılık vermeyişi Patrick'in cesaretini kırmadı. Tanya'yı öptükten sonra, yeniden direksiyon başına geçtiğinde siyaha yakın koyu kahverengi gözlerinde ateşli parlaltılar vardı.

Kesik ve düzensiz soluması içinde "Şimdi senin için neler hissettiğimi anlıyor musun? Ben de gelip geçici, gizli bir serüven yaşamak niyetinde değilim. Oğlun için düşündüklerini anlıyor ve saygı duyuyorum. Oğlunun iyi bir aile yuvasında büyümesini, iyi bir öğrenim görmesini ve güvenli bir geleceği olmasını istiyorsun. Lassiter'lar bunların hepsini sağlayabilirler. Ama sen bana evet dediğin anda, bunları ben de sağlarım."

Tanya, Patrick'ın kendisine evlenme önerisinde bulunuşuna inanamayarak şaşkın gözlerle baktı. "Jake'ten ayrılıp seninle evlenmemi mi istiyorsun?"

"Evet, öyle istiyorum." Patrick'ın gülümseyişi, gözlerindeki aşk pırıltılarıyla daha da belirginleşen yakışıklılığına yumuşak bir hava veriyordu. "Hatta istersen önünde diz çöküp bu öneriyi tekrarlayabilirim de."

Tanya karşısındaki erkeğin gönül çelici havasına kapılmamak için başını öteye çevirerek, "Ama seni sevdiğimden bile emin değilim" dedi.

Patrick Tanya'yı hemen karar vermeye zorlamamak akıllılığını göstererek, "Sevmediğin bir kocadan ayrılıp yine sevmediğin başka bir kocaya varmanı isteyecek en son kişi ben olurum" dedi.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Perş. Tem. 30 2009, 10:49

Kumlu yolun üzerinde duyulan başka bir arabanın lastik sesi, Tanya'nın duraksayışını yarıda kesti. Gelen arabaya bakmak için arkasına dönerken, Patrick'ın alnının kırıştığını gördü. Jake'in yanında Sheila'nın oturduğunu görünce de içi bir tuhaf oldu. Onlar da aynı anda kendilerini gördüler. Jake asık suratla Sheila'ya bir şeyler söyledikten sonra arabayı onların hizasında durdurdu. Arabadan inerken yüzündeki ifade Tanya'nın çırpınan yüreğini korkulara boğdu.

Patrick Tanya'nın elini tutarak "Bir şey söylemene gerek yok. Yanlış bir iş yapmadık."

Tanya şükran dolu gözlerle ona baktıktan sonra, Tanya'nın oturduğu taraftaki kapıyı açıp içeri kafasını uzatan Jake'e döndü.

Jake soğuk mavi gözleriyle önlerinde uzanan göle bakarak, "Manzarayı mı seyrediyordunuz? Bu mevsimde burası çok güzel olur" dedi.

Patrick meydan okuyan bakışlarını ona çevirdi. "Evet, çok güzel" diye karşılık verdi.

"Sheila seni beklemekten usandı, ben de onu eve götürüyüm dedim. Rastlaştığımız iyi oldu. Böylece ikimiz iki kez yol yapmaktan kurtulmuş oluruz." Tanya'ya döndü. "Sen eve benimle dönersin."

Patrick'ın ifadesi eğer istemiyorsa öteki arabaya geçmek zorunda olmadığını gösteriyordu ama Tanya umursamadığını belirten bir gülümseme ile ona döndü ve "Beni getirdiğin için teşekkürler" dedi.

Jake hemen uzandı, Tanya'nın kolundan tutup arabadan çıkardı. Sheila Tanya'nın binmesi için arabadan inerken oldukça süklüm püklüm bir görünüş içindeydi.

"Beni senin eve götürmeni çok isterdim" diye anlamlı anlamlı içini çektikten sonra, "Ama bir an önce oğluna kavuşmak için can attığımı biliyorum. Bugün beni de davet ettiğin için teşekkür ederim. Çok güzel vakit geçirdik. Yine böyle gezmeye çıkabilir miyiz?" dedi.

Son sözleri söylerken, baştan çıkarıcı gülümseyişle Jake'in gözünün içine bakıyordu. Jake "Belki" diye kestirip attı. Sheila Jake'e eliyle öpücük gönderdikten sonra ağabeyinin arabasına binerken, Tanya öfkeli bakışlarla süzdü onu. Jake ağır ağır arabasına gelip direksiyonun başına geçtiği sırada, Patrick'ın arabası gözden kaybolmuştu bile.

Tanya, arabayı çalıştırmadan önce sakın sakın sigarasını yakmakta olan kocasına bakarak, "John ve senle birlikte Sheila da mı geldi bugün?" diye sordu.

Jake bıyık altından gülümseyerek, "Aslında öyle planlanmamıştı ama Sheila da bizimle gelmek istedi" dedi.

Tanya hayli alaylı bir tonla, "John keyfinizi kaçırmıştır herhalde. Çocuğa daha önceden söz vermiş olman ne kötü bir rastlantı olmuş" dedi.

"Hesapta olmayan Sheila idi. Yemek için kıyıya çıktığımızda Sheila'ya rastladık. Sheila ile birlikte geçirdiğim süre, senin Raines'le birlikte geçirdiğin birkaç dakika kadar masumdu."

Tanya kızaran yanaklarının suçluluk duygusunu ele verdiğini bildiği için, kocasının meraklı bakışlarından kaçınmak üzere başını çevirdi.

Jake buz gibi bir sesle sözünü sürdürdü. "Tabii, sizin başınızda John olmadığı için, belki sizin birlikteliğiniz bizimki kadar masumane olmamıştır."

Jake'in tavrı Tanya'yı sinirlendirdi. Tanya'nın da kendisi kadar ahlaksız olduğunu mu sanıyordu yoksa?

"Bizim buluşmamız seninkinden çok daha saygın nedenlere bağlı"

"Saygın mı? ne demek istediğini açıklar mısın lütfen?"

Tanya doğrulup oturdu. "Patrick bana evlenme teklif etti." Sesi sakindi.

Yan gözle bakarak, Jake'in birden başını dikleştirdiğini gördü. Ama bu öfke kısa zamanda söndü.

"Doğrusu bravo adama. Bu kadar hızlı olacağını sanmamıştım onun" Jake'in sesindeki sakinlik Tanya'yı şaşırttı. "Peki sen ne cevap verdin?"

"Orası seni ilgilendirmez." Tanya sözlerinin Jake tarafından böyle sakince karşılanmasından neden tedirginlik duyduğunu anlayamadan önüne baktı.

"Pekala ilgilendirir Mrs. Lassiter" Jake son sözcüğü özenle vurguladı. "Kocan olarak ilgilendirmezse, en azından çocuğumuzun babası olarak ilgilendirir."

"İlle de öğrenmek istiyorsan, ona hiçbir cevap vermedim. İşte o kadar!"

"Neden?"

"Fırsat olmadı. Tam o sırada sen çıkageldin."

"Peki fırsat bulsaydın, ne cevap verecektin?"

Tanya Jake'e döndü. Kabul edeceğini söylemek üzereyken, onun delici bakışları karşısında yalan söyleyemeyeceğini anladı. Başını dik tutmaya çalışarak, "Bilmiyorum. Düşünmem için zaman gerek" dedi.

Tanya teras kapısından, ay ışığının aydınlattığı ılık geceye çıktı. John'ı az önce yatağına yatırmıştı ve Jake ile anne babasının buldukları oturma odasına yeniden dönmek istememişti. Gölün kıyısında yalnız başına gezinmek çok daha güzeldi. Tanya sorunlarını düşünerek, gecenin güzelliğini bozmamaya da kararlıydı.

Yıldızlar salkım salkım gökyüzünü süslüyor, ay Tanya'nın yürüdüğü patikayı ve çevredeki kayalıkları aydınlatıyordu.

Ilık, nemli, durgun bir geceydi. Yarıyı az geçmiş ayın görüntüsü, göle armudi bir aydınlıkla yansıyor. Tanya, kayak iskelesinin önüne gelince durdu, sonra iskelenin üzerinde yürümeye başladı. Ayaklarının altında kımıldayan iskele tahtaları, gecenin sessizliğinde yankı yapan sesler çıkarıyordu. Tanya iskelenin ucuna gelince durdu, korkuluğa dayandı, suyun bilinmeyen derinliklerine doğru baktı.

Havadaki nemden giysileri üstüne yapıştırmış gibi oluyordu. Gerçekten çok sıcak vardı. Oysa su, serin görüntüsüyle insana kucak açar gibiydi. Çevrelerinde başka ev yoktu. Teknelerde de hiç ışık görünmüyordu. Tanya tek başınaydı. Saçlarını ensesinde tutan sıırım kayışı çözdü. Saçlarını tepesine toplayıp yeniden bağladı. Rihtimdaki ufak soyunma kabininde her zaman havlu bulunurdu. Havluyu aldı, korkuluğa geçirdi. Daha fazla düşünmeden soyundu, giysilerini de korkuluğun üzerine, havlunun yanına astıktan sonra merdivenden suya indi.

Serin suyun bedenine ilk değdiği andaki ürperti geçtikten sonra, su kendisini okşuyormuş gibi bir duyguya kapıldı. Birkaç saniye olduğu yerde durduktan sonra, iyi yüzme bilen birinin güvenli kulaçlarıyla açılmaya başladı. Bir çeyrek saat kadar ay ışığının öptüğü sulara yüzdü, sırt üstü yattı. Başlangıçta duyduğu sıcaklık iyice gidince, suyun serinliği kendini duyurmaya başladı. Tanya döndü, yan yüzerek kıyıya yöneldi.

Belki altıncı hissi, belki bir sigara ateşi ya da iskele tahtasının gıcırdaması, Tanya'ya yalnız olmadığını bildirdi. Merdivene birkaç metre kala durdu ve orada kim olduğunu görebilmek için kayıkhanenin çevresindeki gölgeliklere baktı. Sert bir sesle, "Kim var orada?" diye seslendi. Kuytu bir köşeden upuzun bir gölge sıyrıldı ve Tanya'nın önünde durduğu korkuluğa geldi.

"Deniz kızlarının konuştuğunu bilmiyordum"

Ay ışığı Jake'in geniş alnını ve çıkık elmacık kemiklerini aydınlatıyor, yanak çukurlarını gölgede bırakarak gülümseyen ağızındaki dişlerin beyazlığını vurguluyordu. Jake alaylı bir iç çekişle "Deniz kızı değişmiş meğer" dedi. "Mrs. Lassiter, ay ışığında çıplak yüzüymüş. Su soğuk olmalı."

Tanya öfke ve soğuktan titreyerek, "Öyle!" diye kestirdi attı. "Lütfen git de dışarı çıkayım"

Oysa Jake korkuluğa dayanmış, Tanya'yı seyrediyordu. Tanya çıplaklığını gizleyen suların zifiri karanlığına şükrediyor, ama karanlıkları delen bakışların altında utançla kıvranıyordu. "Eğer gitmeyeceksen, bari şu havluyu uzativer."

Jake Tanya'nın işaret ettiği yere baktı. Bir adım attı, havluya uzandı. Havluyu elinde tutarak döndü, yeniden Tanya'ya bakmaya koyuldu. Yüzünün bütün çizgileri ile gülüyor gibiydi.

"bunu sana atacak olursam kurulanacak bir şey kalmayacak."

Tanya böyle bir durumda yakalanmış olmasına sinirlenerek "Orasını sonra düşünürüm" dedi

Jake omuz silkerek havluyu Tanya'nın az ilerisine attı. Tanya ona arkasını dönmelerini söylemek istedi, ama bu sözün alayla karşılaşacağını bildiği için kendisi arkasını döndü ve bin güçle ıslak havluya sarındı. Koltuk altından tutturmasına rağmen, ıslak havlunun ağırlığı, merdivenlerden çıkarken düşecekmiş gibi aşağı çekiyordu.

Jake, "Aman ne utangaçlık!" diye güldü. "İlk kez çıplak kadın görmüyorum ya."

Tanya ona ters ters bakarak yanından geçerken "Ama beni görmedin" dedi.

"Oğlumun anasının böyle söylemesi çok tuhaf doğrusu!" Jake'in sesindeki yumuşaklık Tanya'nın sözlerinin uyandırdığı merak ve kuşkuyu gizleyemiyordu.

Tanya bir an dondu kaldı, kanının damarlarında buz kesildiğini duydu. Sonra kendini toparlayarak, "İnsanın ırzına geçilmesi için ille de soyunması gerekmez" dedi.

"Hay Allah kahretsin!" Jake bir adımda Tanya'nın yanına geldi. Omuzlarından tuttu, parmakları kadının çıplak derisini delemek gibiydi. Tanya, onun ne kadar uzun boylu olduğunu ve Afrika'da geçirdiği yılların kaslarını nasıl güçlendirdiğini bir kez daha düşünmekten kendini alamadı. "Neden ırzına geçmişim gibi konuşuyorsun?"

Tanya onun öfkeli gözlerine bakmak için başını kaldırınca, düzgün beyaz boynu ortaya çıktı. "Hatırlamıyorsun değil mi?" diye sordu. Bir yandan bu gözü pekliğine kendi de şaşıyor, ama öte yandan böyle konuşmaktan başka silahı olmadığını düşünüyordu.

Jake'in gözlerinde öfkenin yerini, onurlu bir ciddiyet aldı. Kolları iki yana düştü. "Hayır, hiç hatırlamıyorum" diye dişlerinin arasından söylendi. Soğuk bakışlarını, Tanya'nın vücudunu yarı yarıya örten, ama göğüslerinin iriliğini, belinin inceliğini, kalçalarının dolgunluğunu büsbütün ortaya çıkaran ıslak havlunun üzerinde tepeden tırnağa gezdirdi. "Tanrım, yardım et bana. Hatırlamıyorum hiç" dedi. Sonra olduğu yerde geri döndü, ensesini ovuşturarak yürüdü gitti.

Jake uzaklaşınca, Tanya eğildi, giysilerini aldı. Bir yandan da Jake'in geniş omuzlarına, dimdik sırtına bakıyordu. Onun bu yalnız ve onurlu tavrı, Tanya'nın yüreğini burktu bir an. Kayıkhaneye yürüdü. Sonra bütün suçu Jake'in omuzlarına yıkıp bırakamayacağını düşündü.

□Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Cuma Tem. 31 2009, 07:31

"Jake" diye usulca seslendi. Jake hafifçe geri dönüp baktığında ay ışığı onun soylu profilini ve tütün rengi saçlarını aydınlattı. Tanya, kayıkhaneye girerken "Irza geçmek değildi" diye fısıldadı.

Tanya yaklaşan ayak sesini duyunca hemen kapıyı kapadı. Jake'in kendisine başka sorular sormak için gelip gelmeyeceğini merak ediyordu. Ayak sesi kesilince rahat bir soluk alarak ışığı yaktı. Havlu üzerinden kaydı. Tanya zeytin yeşili pantolonunu giymeye hazırlandı. O sırada kapı vuruldu ve Tanya örtünmek için pantolonunu göğsünün üzerinde tuttu.

"Tanya, teknenin ön minderinde kuru bir havlu olacak, onu kullanabilirsin" Jake'in sesi kapının öte yanından geliyordu.

Tanya havluyu gördü ve "Buldum" diye seslendi.

Giyindikten sonra bir an kapının önünde durdu. Kapıyı açarsa, olayların kendi kontrolünden çıkmasından ve sonra pişman olacağı birtakım şeylerin söylenmesinden korkuyordu. Ama seçeneği yoktu. Bütün gece kayıkhanede kalamazdı.

Jake rıhtımın öteki ucunda, parmaklığın önündeki ufak bankın olduğu yerde duruyordu. Bir ayağını banka dayamış, kollarıyla da dizine dayanmıştı. Sigarasının dumanı gümüş rengi bir bulut gibi yükseliyordu. Kapı açılıp kapanınca, Jake doğruldu, sigarasını ayağıyla ezdi. Uzun bir süre bakiştılar. Sonra Tanya kıyıya inen rıhtıma doğru yürüdü.

“Tanya hemen gitme” Jake’in sesindeki buyurganlık Tanya’yı olduğu yerde durdurdu.

“Ne olur Jake o geceden söz etmek istemiyorum.” Jake’in hemen arkasında durduğunu sezince, yalvaran bakışlarla ona göndü. Kocasının gözlerinde yanan ateşi görünce yüreği yerinden fırlayacakmış gibi oldu.

“Dürüstlüğüne hayran olduğumu söylemek istiyorum.” Jake’in bu sözlerinin içtenliği açık seçik görülüyordu. “Az önce söylediğini açıklamayabilirdin.”

Jake’in güçlü erkekliği etkisini göstermeye başlayınca, Tanya bu büyüye kapılmamak için başını öne eğdi. Jake’e neden böyle söylediğini bilmiyordu. İçinden gelen bir dürtüyle konuşmuştu.

Jake, “Üstelik, oğlumza karşı bana ters bir tavır takınmadığın için sana teşekkür edemedim daha. Senin yerinde başka bir kadın olsaydı, oğlum bana karşı koz olarak kullanırdı.”

Tanya, “Ben öyle bir şey yapamazdım” diye cevap verdi. “Bir oğul babasına saygı beslemelidir.”

Jake yumuşak ama boğuk bir fısıltıyla, “Üşümüş olmalısın” dedi.

Tanya’nın karşı koymasına fırsat vermeden, koyu sarı spor ceketini çıkardı, karısının omzuna koydu. Ceketten gelen sigara kokusu, Jake’in erkeksi kokusu ve gövdesinin sıcaklığı Tanya’nın duygularını harekete geçirdi. Ceket karısının çenesinin altından tutup kapatmak için yaklaşan Jake’in sıcaklığı, Tanya’ya sanki bir ateşin önünde duruyormuş duygusunu aktarıyordu. Tanya direncinin tükenmek üzere olduğunu fark etti. Jake onun başındaki bandı çözüp saçlarını salıverdiği anda, Tanya kocasının kollarında olmaktan başka bir şey istemediğini kesinlikle anladı.

Jake onu biraz daha kendine doğru çekerek, “Çok güzelsin” diye mırıldandı. Soluğu ılık bir okşayış gibiydi. “Bunu yapmak zorundayım. Bana direnme güzelim”

Jake, Tanya’nın başını kaldırıp ağzını dudaklarının arasına alınca, Tanya kendini bırakıverdi. Damarlarındaki kan alev tutuşup da her yanına dağılmaya başlayınca Tanya da kocasının öpüşüne karşılık verdi.

Ne var ki, Jake’in açlığı öpücüklerle giderilebilecek gibi değildi. Elleri usul usul aşağıya, Tanya’nın sırtına, beline, kalçalarına kaydı. Tanya kocasının dimdik gövdesine değdikçe, her yanı geriliyor, başı dönüyordu. Jake onun dudaklarını ustaca aralayarak, dilini ağzının içini dolaştırmaya başlayınca Tanya derinden inledi.

Ceket Tanya’nın omuzlarından kaydı, ayaklarının dibine düştü. Artık ceketin sıcaklığına gerek kalmamıştı. İkisi de, kendi tutkularından yükselen bir ateşin içine gömülmüşlerdi.

Jake derin derin içini çekerek Tanya’nın kollarından tuttu ve kendinden uzaklaştırdı.

“Bak bana, Tanya”

Tanya istemeye istemeye başını biraz kaldırdı.

“Evliliğimizin yürümeyeceğine hala inanıyor musun?”

Tanya, evliliklerini gerçek bir evlilik olmasını, ömründe istemediği kadar büyük bir coşkuyla istiyordu o anda. İçindeki umutsuzluk gözlerini yaşarttı. İcini çekerek başını eğdi. “Bu olanaksız Jake” derken sesinde yenilginin titreyişi vardı.

Tanya, Jake’in buz gibi olduğunu hissetti ve bunu algılamak yüreğine büyük acıyla saplandı.

Jake öfkeyle “Olanaksız mı?” dedi. Tanya’nın kollarını tutup sarstı. “Ne demek istiyorsun?”

“Bu iş yürümez” Tanya’nın boğazı sıkışıyor, sesi boğuluyordu. “Benim hakkımda bilmediğin o kadar çok şey var ki.” Bu sözün birtakım sorulara yol açacağı kaygısıyla “Ben de senin hakkında fazla bir şey bilmiyorum” diye tamamladı konuşmasını.

“Bu bahaneyi kabul etmiyorum” Jake’in sesi her zamanki kibirli soğukluğuna bürünüyordu.

“Ne olur, ne olur” diye yalvardı Tanya. “Her şey eskisi gibi sürüp gitsin.”

Jake kesin bir tavırla “Olmaz” dedi. “Artık zamanı geri almak için çok geç oldu.”

“Jake bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum”

Tanya bu sözleri büyük içtenlikle söylemişti. Çünkü aralarındaki yakınlaşmanın sadece fiziksel çekicilikten kaynaklanıp kaynaklanmadığını o da merak ediyor, bunu anlayabilmek için de beraber olmaları gerektiğini düşünüyordu. Ama eğer yakınlaşmalarının nedeni buysa, ne geçecekti eline? Jake’e arkasını dönerek parmaklığı tutundu.

Jake’in sesini hemen ensesinde duydu. “Bir oğlumuz ve bir evlenme cüzdanımız var. Önümüzde ise bir gelecek olup olmadığını kestiremiyorum.” Jake tutup kendisini geri çevirince Tanya karşı koymadı. “Ama bildiğim bir şey varsa, o da bu geleceğin olup olmadığını anlamak için çaba göstermezsek, günün birinde pişmanlık duyacağımızdır. ‘Belki evliliğimiz yürürdü’ diyeceğiz günün birinde. Bu yüzden başarı şansımız az da olsa, bu evliliği yürütmeye çalışmalıyız.” Tanya’nın çenesini tuttu kaldırdı, onu gözlerinin içine bakmaya zorladı.

Tanya yıllardır ondan nefret ettiğini tekrarlamıştı kendi kendine. Annesi, aşkla sevgiyi ayıran çizginin çok ince olduğunu söylerdi hep. Yoksa yıllardır nefretin ardında gizlenen aşk mıydı? Jake’e cevap verecek cesareti toplamak için onun ağzına bakarken, bu sorunun cevabını da bulmuş oldu.

Sessizliğin uzayıp gitmesi Jake’i sabırsızlandırıyordu. Kaşlarını çatarak, “Eğer vereceğin cevaptan yararlanarak seni sevişmeye zorlayacağımdan korkuyorsan, elimi sürmeyeceğime söz veriyorum” dedi.

📄Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🕒Cuma Tem. 31 2009, 07:31

Aiml

Tanya ona bu kadar yakın durup da elini sürmesinden kaçınmanın dayanılmaz bir şey olduğunu düşündü. Sonra, “Hayır öyle bir korkum yok” dedi. Sonra yutkunarak kendini toparlamaya ve Jake’in şehvetli dudaklarından nasıl etkilendiğini belli etmemeye çalıştı. “Beni öpmene bir şey

dediğim yok. Yalnız...ben...ben..."

"Bu gecekinden daha ileri gitmeyeceğiz" diye Jake onun sözlerini toparlamasına yardım etmeye çalıştı. "Tabii sevişmeyi sen istemediğin sürece" Jake'in gözlerindeki bilgiç ifade, Tanya'nın bütün savunma dayanaklarını yıktı. Jake alaylı bir tavırla gülümsedi. "Birbirimizi tanıma konusundaki önerimi kabul ediyor musun?"

Tanya, "Evet" diyerek içini çekti ve tuhaf bir huzura kavuştuğunu fark etti. Bu kararı vermekle akıllılık edip etmediği yolundaki kuşkuları yok oldu.

"Anlaşmamızı bir öpücükle mühürlemek gerekir, öyle değil mi?"

Jake ağır ağır Tanya'nın dudaklarına eğildi. Tanya'nın her yanı az önceki ateşli öpücüğün anısıyla tutuşmaya başladı. Kısa bir süre öpüştüler, ama kaçamak bir öpücük değildi bu. Jake karısının yüreğini çarptırarak kadar uzun uzun öptü onu. Elleri Tanya'nın omzundaydı ve Tanya istekle titriyordu. Jake eğilip ceketi alarak yeniden Tanya'nın omuzlarına koyduğu zaman, Tanya kocasının titreyişini kasten yanlış yorumladığını sezdi.

Jake, "Eve dönmeye hazır mısınız?" diye sordu.

Tanya başını salladı. Burada biraz daha kalmanın, baştan çıkmak demek olacağını, ateşle oynamak anlamına geleceğini biliyordu. Döndüler, yürümeye başladılar. Jake'in kolunu omzunda duymak, Tanya'ya büyük bir güven, huzur ve mutluluk veriyordu. Eve gelinceye kadar, Jake kolunu karısının omzundan çekmedi.

☑Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Cuma Tem. 31 2009, 07:31

Aynı

Bölüm 6

Yeni anlaşmalarını izleyen ilk hafta, sanki hiçbir şey yokmuşçasına olaysız geçti. Tanya, Jake'in belki de kendisine sözünden dönmesi için bir fırsat verdiğini düşündüyse de, onun bu tür biri olmadığını bildiği için buna pek olasılık tanımadı.

Bir kez birlikte çıktılar. John'u okuldan aldıktan sonra kısa bir süre dolaştılar. John'un hem annesi, hem babasıyla birlikte olmaktan duyduğu sevinç öyle coşkuluymuş ki, onlarla daha önce gezmeye gitmemiş olduğuna hayıflandı Tanya. Üstelik Jake bir kez olsun "Ben sana dememiş miydim" gibilerden sitemli bakmadı, sadece çocuğun mutluluğunu görerek birkaç kez bu sevinci paylaşan gözlerle bakiştılar.

Tanya posta kutusuna bakmak için bahçe yolunda ilerliyordu. Saat ikiydi. Üç saat sonra Jake Springfield'deki bürodan eve dönecekti. Hemen hemen her gün şirkete gidiyor, kimi zamanlar babası da onunla birlikte oluyordu. Tanya, Jake'in eve dönüş saatini dört gözle beklemeye başladığını fark edince, bu alışkanlığından ürktü.

Posta kutusuna yaklaşırken, bir atmacanın yerde yürüdüğünü gördü ve "Vah zavallı hayvan" diye mırıldanarak kutuyu açtı. Zarfları ve ilan broşürlerini gözden geçirmeye koyuldu.

Zarflardan birinin üzerinde kendi adını gördü. Mektubun Julia'ya değil, kendisine gönderildiği belliydi. Zarfta Mrs.Tanya Lassiter yazıyordu. Tanya daha zarfı açmadan mektubun kimden olduğunu tahmin etti. Son birkaç gündür Patrick'e mektup yazmayı düşünmüş, ama bir türlü uygun söz bulup yazamamıştı. Tanya yüreğinde bir acıyla, kısa mektubu okudu: "Çarşamba

günü saat on ikide Persimmon Tree Lokantasında buluşalım. Eğer seni orada bulamazsam, evden ayrılmadığını anlarım. Patrick”

Tanya, mektubu limonküfü rengindeki pantolonunun cebine koydu. Eve gidip Patrick’e telefon etmemek için kendini zor tuttu. Patrick’in sekreterine adını vermeden telefonu bağlatması olanaksızdı. Tanya bugüne kadar Patrick’i hiç telefonla aramadığı için şimdi birdenbire araması birtakım söylentilere yol açabilirdi.

Ertesi gün çarşambaydı. Tanya’nın gidip gitmemeye karar vermesi için fazla zaman yoktu. Gitmemek bir şeyi çözümler, sadece geciktirirdi. Patrick mutlaka yeniden yazardı. O zaman da Tanya şimdiki kadar şanslı olmayabilir ve mektup bir başkasının eline geçebilirdi. Arada bir Springfield’e alışverişe indiği için yarın da girmesi kuşku uyandırmazdı. Tanya, gidişinin gerçek nedenini kimseye açmayacaktı, hele Jake’e hiç. Çünkü onun kendisini anlayamayacağını seziyordu.

O gece ertesi gün şehre ineceğini söylediği zaman Jake dahil herkes olağan karşıladı bunu. Ne var ki, Jake’in sözleri Tanya’nın yakasını pek kolay kurtaramayacağını gösterdi.

Çünkü Jake, “Öyleyse bana gel de, öğle yemeğini birlikte yiyelim” dedi.

Tanya’nın kaşları çatıldı. Bu çağrıyı reddetmek için nasıl bir bahane bulabilirdi? Onun duraksadığını gören Jake gözlerini kısarak karısını süzdükten sonra “Ama şimdi düşündüm de gelmesen daha iyi olur” diyerek Tanya’yı zor durumdan kurtardı. “Belki öğlen boş olmam. Çünkü bugünlerde herkes iş görüşmesini öğle yemeğinde yapıyor. Bir başka sefere olur mu?”

Tanya rahat bir soluk alıp gülümseyerek “Bir başka sefere” dedi.

Acaba Jake, Tanya’nın isteksizliğinin Patrick’le bağlantısı olduğunu anlamış mıydı? Tanya bundan kuşkulanıyordu. Ama Jake onun kendisiyle baş başa kalmak istemediğine verirdi bu çekimserliğini. Tanya onunla baş başa kalmaktan kaçınmadığını, Patrick’le buluşmasının ise çok daha başka bir nedeni olduğunu açıklamak için yanıp tutuşuyordu; ama bunları anlatmaması gerektiğini düşünüyordu.

Kara bulutlar güneşi örttü. Uzaktan bir gök gürültüsü duyuldu. Ardından yağmur boşandı. Patrick ile buluşmak için bundan daha uygun bir dekor düşünülemezdi. Tanya lacivert güzel ama fazla göze çarpmayan bir giysi seçti. Saçlarını arkada tek örgü yaptı.

Otomobilin aynasında kendisine baktığı zaman gördüğü kadının ağırbaşlı, olgun tavrı ile içinde kopan fırtınaları birbirine bağdaştıramadı. Şimdiye kadar hiç böyle bir şey yapmamıştı ve buluşma nedeni ne kadar saf olursa olsun vicdanı yine de rahatsızdı. Tanya, yanaklarını kıpkırmızı eden utanç duygusundan sıyrılmaya çalıştı. Arabadan indiği zaman, çevrede tanıdık kimse var mı diye bakındı. Park yerinden restoranın kapısına kadar şemsiyenin altına gizlenmeye çalıştı.

Vestiyere trençkotuyla şemsiyesini bıraktığında saat tam on ikiydi. Midesinde taş gibi bir düğümle salona girdi, garson kadına doğru yürüdü, bir yandan da Patrick’i görmek için çevresine bakınıyordu.

Garson kadın “Kaç kişisiniz?” diye nazik bir biçimde sordu.

Tanya “İki” diye cevap verdi. “Burada Mr. Raines diye birisiyle buluşacaktım. Gelip gelmediğini biliyor musunuz acaba?”

Garson kadın "Mr. Raines mi tabii" diye başını salladıktan sonra, "Şuradan buyurun lütfen" dedi.

Tanya, dar uzun lokanta boyunca kadının arkasından ilerlerken, Patrick'in burayı neden seçtiğini anladı. Restoranın parlak yeşiller, tatlı sarılar ve beyazlardan oluşmuş dekorasyonu, masaları birbirinden ayıran yüksek maroken bölmeler ve oturanların yüzlerini gizleyecek biçimde yapılmış, geniş ve kıvrık arkalıklı hasır sandalyelerle tamamlanıyordu. Patrick'in oturduğu masa arkadaydı. Böylelikle, görülme şansları hemen hemen yok denecek kadar azdı. Tanya otururken, Patrick bir an ayağa kalkarak onu selamladı.

Ateşli gözlerle Tanya'yı süzerek "Geleceğini sanmıyordum" diye mırıldandı.

Tanya, "Ben..." diye söze başladıysa da, masanın başında birinin dikilmesiyle sözünü kesti ve korku içinde başını kaldırıp baktı.

Güzel bir garson kızdı gelen. "Bir şey içer miydiniz küçük hanım?"

"Bir fincan kahve rica edeyim."

Patrick "Yemeği daha sonra söyleyeceğiz" diyerek garsonu uzaklaştırdı. Tanya'nın bir anda nasıl kül gibi olduğunu, ardından da kızardığını görmüş, onu rahatlatmak istemişti. Onu yatıştırmak için elini tutmak istedi, ama Tanya elini hemen geri çekti. Garson kahveyi getirinceye kadar ikisi de konuşmadılar.

"Bu kadar huzursuz olmandan üzüntü duyuyorum Tanya. Keşke başka bir biçimde buluşabilseydik."

Tanya asabi bir hareketle omzunu silkti. "Fark etmez. Bu buluşmamızın ilk ve son olduğunu söylemeye geldim zaten."

"Ne dedin?" Patrick kulaklarına inanmamış gibiydi.

"Sana bir mektup yazıp açıklamak istedim, ama söyleyeceklerimi kağıt üstüne dökmek fazla soğuk ve içtenlikten uzak geldi. Seninle bugün buluşmamın nedeni de bu, istedim ki..." Tanya Patrick'in sertleşen yüz çizgilerine baktı. "Evliliğimizi yürütmeye çalışmak konusunda Jake'le bir anlaşmaya vardığımızı sana anlatmak istedim"

Patrick "Ne?" diye patladı. Öfkesini daha fazla açığa vurmamak için kendini zor tutarak, Tanya'ya doğru eğildi. "Lassiter'la sadece oğlanın hatırı için evlendiğini, evliliğimizin bir komediden başka bir şey olmadığını kendin söylemiştin. Yedi yıl ayrılıktan sonra, bu komedi evliliği gerçeğe dönüştürmek için neden çaba harcıyorsun?"

Tanya onun sesindeki sitemi ve alayı sezerek, sert bir sesle karşı koydu. "Durup dururken evliliğimizi gerçek evlilik niteliğine dönüştürmüş değiliz. Sadece deniyoruz ve bunda da başarılı olacağımızı hiç sanmıyorum."

"Bu konuda bu kadar karamsarsan, ne diye böyle bir anlaşmayı kabul ettin?"

Tanya derin derin içini çekti. "Jake birkaç aylık deneme süresinden sonra, tek seçeneğin boşanma olacağını söylediği için bunu kabul ettim"

Bu açıklama Patrick'i daha da öfkelenmiş gibiydi.

"Şimdiye kadar boşama söz konusu edilmemiş miydi hiç?"

"Hayır, John'un hatırı için bunu konuşmamıştık. Jake eve döndüğünden bu yana, John'a kendisini kötülememiş olduğumu, çocuğun baba sevgisini yok etmek için çaba göstermediğimi gördü. Bu yüzden de boşanırsak, oğlunun sevgi ve güvenini yitirmeyeceğini kavradı." Tanya bunları söylerken, bir yandan da bu olasılığı yüreğinde büyük bir acıyla düşünüyordu. "Lassiter'ların aile bağları çok güçlüdür. Ben John'dan vazgeçmeyecek olursam, Jake beni dünyada boşamaz."

Patrick özür dilercesine gülümsedi. "Az önce öfkelendiğim için başışla beni. Lassiter'ın önerisini için kabul ettiğini şimdi anlıyorum. Peki ama, bu durumda benim yerim neresi?"

Tanya eninde sonunda bu soruyla karşılaşacağını biliyordu.

Başını kaldırdı, gözlerindeki kararlılığı Patrick iyice görebilsin diye onun gözünün içine bakarak "Seninle bir daha buluşmamam gerek" dedi.

Patrick şaşırıldı. "Peki, Jake'in Sheila ile buluşmayacağına gerçekten inanıyor musun?"

Tanya sükunetini nasıl koruduğuna kendisi de şaşırarak "Jake'in Sheila ile buluşup buluşmadığını bilmiyorum. Onun yaptıkları, seninle buluşmamak konusundaki kararımı etkilemez."

"Beklemem için bir neden var mı?" Patrick bunu söylerken dikkatle Tanya'nın yüzünü inceliyordu.

"Üzgünüm Patrick. Gerçekten üzgünüm. Benden hoşlandığını biliyorum..."

"Senden hoşlanmak mı! Bir duygu bu kadar hafife alınamaz!" Patrick, Tanya ile göz göze gelmemek için başını çevirdi. Sonra daha sakın bir sesle "Buraya geldiğini Jake biliyor mu?" diye sordu.

Tanya şaşırıldı. "Tabii ki hayır!"

"Şimdi lokantaya girdi. Hayır! Arkanı dönüp bakma!" diye fısıldadı.

📄Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Cuma Tem. 31 2009, 07:32

Tanya'nın midesi sıkışmaya, başı dönmeye başladı. "Bizi gördü mü?"

"Hayır. Sanmıyorum. Denver'den gelen McCloud şirketinin temsilcisiyle birlikte. Oturdular. Lassiter'ın arkası bize dönük." Sitemli ve alaycı bir bakışla Tanya'yı süzdü. "Benimle buluştuğunu Jake bilmesin istiyorsun galiba."

Tanya, Jake'in her an karşısına dikilebileceği kaygısıyla rahat soluk alamayarak, "Hayır. Ne yapacağız şimdi?" diye mırıldandı.

"Ona görünmeden çıkamayız buradan. O yüzden en iyisi bir şeyler yiyelim" diyen Patrick garsonu çağırırdı.

Tanya söylediği salatayı bile bitiremedi. Konuşulacak bir şey kalmadığı ve havadan sudan konuşmanın da sırası olmadığı için susuyorlardı. Jake de yemeğini bir türlü bitirip kalkmıyor, dakikalar geçmek biliyordu.

Bir süre sonra Patrick, Jake'in masasına yan gözle bakarak, "Galiba kalkıyorlar. Evet, kalktılar. Ön tarafa yürüyorlar. Birkaç dakika daha bekleyelim" dedi.

Tanya sanki idamdan kurtulmuş gibi hissediyordu kendini. On dakika daha oturduktan sonra, vestiyere gittiler. Tanya trençkotu ile şemsiyesini aldı.

Patrick. "Kapıdan ayrı ayrı çıkarsak daha iyi olur" dedi.

Tanya başını salladı. Çekinerek elini uzattı. "İşlerin bu duruma gelmesinden üzgünüm Patrick"

Patrick bir an onun elini tuttu. "Ne kadar üzülse, benim kadar üzülemezsin. İyi şanslar Tanya. Gerçekten şansa ihtiyacın olduğuna inanıyorum."

Tanya, Patrick'in kapıdan çıkmasını bekledi, içinden yüze kadar saydıktan sonra o da çıktı. Yağmur inceden bir çisentiye dönüşmüştü. O yüzden, Tanya arabasına gidince kadar şemsiyeyi açmaya gerek duymadı. Park yerine gireceği sırada, karşıdan gelen bir arabaya yol vermek için durdu. Araba yaklaşıncaya bunun kendi açık mavi Seville'i olduğunu ve direksiyonda da Jake'in oturduğunu gördü. Artık kaçmak olanaksızdı.

Araba Tanya'nın önüne gelince durdu. Jake indi, Tanya'nın binmesi kapıyı açtı. Jake'in yüzündeki öfke, Tanya'nın korkudan titremesine yol açıyor, gözlerindeki buz gibi mavi parıltılar ise, herhangi bir açıklamayı anlayışla karşılayacağı umudunu tüketiyordu. Tanya'nın kanı dondu. Zar zor arabaya doğru yürüdü.

Jake ürkütücü bir gülümseme ile "Hangi otelde buluşacaktınız?" dedi.

Tanya, Jake'in suratına var gücüyle tokat attı. Bunu yaptıran da, birkaç saniye sonra kocasının omuzlarından tutup sarması karşısında gözyaşlarını engelleyen de, Tanya'nın gururu oldu. Jake'in gözlerindeki dnuak parıltılar ne kadar öfkelenildiğini ortaya koyuyordu. Ama Tanya, az önceki suçlama karşısında, bu öfkeyi hiçbir biçimde bağışlayamıyordu. Jake onu sertçe arabanın içine itti ve kapıyı kapadı.

Birkaç dakika sonra anayolda hızla ilerliyorlardı. Tanya, Jake'in kendisini eve götürdüğünü tahmin etti. Jake anayoldan sapıp da, güzel manzaralı arka yollarda aşırı hızla gitmeye başladığı zaman da Tanya umursamadı. Bunu düşünemeyecek kadar üzgündü. Jake'in dondurucu suskunluğu, sözlerinden de acıydı ve Tanya'nın içinden katıla katıla ağlamak geliyordu. Tanya, Patrick'le neden buluştuğunu açıklamaya yelteniyor, ama yan gözle Jake'e bakıp da, onun yüzündeki ifadeyi görünce, söyleyecekleri dudağının ucunda asılı kalıyordu. Araba garajın önünde durduğu anda, Tanya kontrolünü kaybedip ağlamaya başlamadan bir an önce kendisini odaya atabilmek için koştu. Ne var ki, Jake daha atik davrandı. Tanya'nın koluna yapıştı, onu sundurmanın altına çekti.

"Sen nereye gittiğini sanıyorsun?" diye haykırdı.

Tanya, söylediği sözlerin kendi acısına tuz basmak anlamına geleceğini bile bile konuştu; "Nereye olacak, Patrick'e telefon etmeye. Edeyim ki, ben görünmeyince merak etmesin bari! Ya ne sandındı?"

"Senin o namussuz boynunu kopartmak geliyor içimden!" Jake sanki dediğini yapacakmış gibi Tanya'nın gırtlığına sarıldı. "Seninle pazarlığımızda bir de dost edinme koşulu yoktu. Niyetin nedir? İkimizi bir arada götürme mi çalışıyorsun?"

"Ben kimseyle bir şey götürmeye çalışmıyorum. Kendisini bir daha görmeyeceğimi söylemek için buluştum Patrick'le. İster inan, ister inanma, o da umurumda değil!"

Jake'in ödünsüz gözleri, Tanya'nın gözyaşlarıyla dolu bakışlarına takıldı. Ama sertliğinden hiçbir şey yitirmedi o buz gibi mavi gözler. "Bana yalan söylenmesine dayanmam" diye parladı. Ellerini Tanya'nın boynundan çekti. "Eğer bu dediğin doğru değilse, nasıl olsa anlarım"

Tanya'yı korkutan da bu "nasıl olsa" sözüydü. Gözlerini yumdu ve kirpiklerinin ucundan bir damla yaş süzüldüğünü hissetti.

Jake elini gırtlığından çekince Tanya gözlerini açtı. "Doğru söylüyorum" diye mırıldandı. Jake suratını asmış, Tanya'nın yüzünde yalan söylediğini gösteren bir belirti bulma amacıyla süzüp duruyordu karısını. "Patrick'e kararımızı bildirmenin yerinde olacağını düşündüm..." Tanya hiçkırarak sustu. Yanağındaki yaşı silerken, kendini toparlamak için başını öne eğdi.

Jake katı bir gülüşle, "Seni aptal, çılgın kadın seni! Lokantada seni Raines'le birlikte görüp de, benimle yemeğe çıkmak istemeyişinin bu yüzden olduğunu anlayınca, oracıkta ikinizi birden dövebilirdim. Karşımdaki adam boyuna sözlerini tekrarlamak zorunda kaldı, çünkü aklım sizdeydi. Adamın dediklerini duymuyordum bile. Kalkıp uluorta bir lokantada adamlar buluşacaksınız ve yaptığımız anlaşmaya nanik yaparcasına bir tavır içine gireceksin ha! Yemek boyu bunu düşündüm durdum."

"Hiç de öyle bir şey yaptığım yoktu." Sesi titriyordu ama gururla başını dikerek kocasına baktı.

Jake ellerini uzattı. Tanya'nın omuzlarına dokunmak üzereyken geri çekti. Öfkesi geçmiş gibiydi. "Öyle olmadığını şimdi anlıyorum" diyen Jake, Tanya'nın elini avuçlarının içine aldı. Farkında olmadan başparmağıyla daireler çizerek karısının eliyle oynamaya başladı. Bu da, Tanya'nın içine ürpertiler salıyordu. "Senden özür dilemem gerekiyor ve diliyorum. Sana çıkışmadan önce durumu tartmalı, hiç değilse sana açıklama fırsatı vermeliydim."

Tanya, "Teşekkür ederim" diye başını önüne eğdi. Duygularını göstermek istemiyordu. "Ne yapmak istediğimi sana daha önce anlatmam gerekirdi."

"Henüz birbirimize güven duyacağımız bir noktaya erişemedik. Olaya şöyle bak. Bu tatsız olay, birbirimize daha başka türlü bakmamıza, birbirimizi daha çok tanımamıza fırsat verdi. Bunu böyle değerlendirelim."

Tanya "Ne demek istiyorsun?" diye çekinerek baktı ona.

"Her zaman fazla fevri olduğumu gördün, beni öyle tanıyordun. Oysa bugün, yanıldığım zaman özür dileyebileceğimi de kanıtladım sana." Jake'in ifadesi dostçaydı, ama dostluktan öte bir belirti de görünmüyordu. "Senin de, beni bile aldatacak tipte bir kadın olmadığını anladım. Dürüst olduğuna seviniyorum Tanya, çünkü ben istismar edilecek, buna göz yumacak bir erkek değilim."

Tanya, "Bunu tahmin etmiştim" diye yutkundu. Yanaklarının kızardığını göstermemek için de başını çevirdi.

Jake aynı yumuşak sesle sözünü sürdürdü. "Alışveriş yapmaya fırsat bulamadın. Ben nasıl olsa, Springfield'e dönüyorum, istersen benimle gel."

"Hayır, sağol. Aslında bir şey alacak değildim." Tanya kendini zorlayarak gülümsedi.

Jake'in peşinden geleceğini sandı, ama sokak kapısına vardığı sırada arabanın kapısının kapandığını ve motorun çalıştığını duydu. Tanya eve girerken, Jake de geri geri giderek bahçeden çıkıyordu.

Jake babasıyla eve döndüğünde, Tanya akşam yemeği için sofrayı kuruyordu. Kayınvalidesinin kocası ile oğlunu karşılamak üzere hole giden ayak seslerini duydu. Bunu minik ayak sesleri izledi. Tanya, John'un da babasını karşılamak için koştuğunu anladı. Son tabağı da sofraya yerleştirirken hiçbir şey olmamış gibi gidip onları karşılamak istiyordu, ama yemek odasında beklemeyi yeğledi.

Julia'nın "Nedir o Jake?" dediğini duydu. John da neşeli bir sesle babaannesinin sorusunu yineledi; "Nedir o?"

Jake "Bir armağan" diye karşılık verdi. "Annen nerede?"

John "Bilmiyorum" dedi.

Julia "Sofrayı kuruyor" dedi. Tanya'ya kayınvalidesi biraz soğuk bir tavırla konuşuyormuş gibi geldi.

Bir kağıt hışırtısı, ardından John'un sesi duyuldu: "Aman ne güzel!" Yemek odasına yaklaşan ayak sesleri geldi. Tanya soluğunu tuttu. Jake, onu görmeye geliyordu. Tanya kapıya arkasını döndü ve gözlerindeki sevinç parıltısını atıncaya kadar öyle durdu. Parmakları sinirli sinirli kıpırdıyordu. Jake arkasına gelip duruncaya kadar Tanya hiç gereği yokken çatal bıçakları düzeltmeye devam etti.

Jake, onun sofrayla uğraşmasının kendisinden bir çeşit kaçış olduğunu biliyormuş gibi, "Bana kalırsa, sofranın her şeyi tastamam" dedi.

Bunun üzerine Tanya artık papağan gibi tekrarladığı alışılmış karşılama sözlerini sıralamaya koyuldu. "Merhaba Jake. Seninle JD'nin geldiğini duydum. Yemek birazdan hazır olacak" diye ona döndü.

Tanya'nın yüzündeki sakin ifade, Jake'in elinde turuncu gül buketini görünce şaşkınlığa dönüştü. Kavun içi güllerin kusursuz görünüşü soluk kesecek kadar güzeldi.

"Sana getirdim. Almayacak mısınız?" Jake'in sesinde neşe ve yumuşaklık vardı.

Tanya gözlerini kırıştırarak Jake'e baktı ve "Çok güzel bunlar bayıldım. Ama hiç gerek..." dedi.

Jake'in fısıltı halindeki sesi "İstediğim için aldım" diye karşılık verdi.

Tanya, Jake'in öfkesini başışlatmak için bunları aldığını anlayınca üzüldü. "Bugün olanlar için aldın"

Jake, "Sen armağanla gönlü alınacak bir çocuk değilsin Tanya" diye gülümsedi. Okşayan bakışları Tanya'nın yüreğini dövme gibi yaktı. "Geçmişte birbirimizi kırmış olmamızı, birtakım armağanlarla unutturamayız. Sadece bundan sonra birbirimizi incitmemeye çalışabiliriz."

"Öyleyse bu gülleri neden aldın?" Tanya bu beklenmedik armağanın nedenini öğrenebilmek için Jake'in gözlerinin içine baktı.

"Olağanüstü bir kadına olağanüstü çiçekler almak istedim, hepsi bu kadar. Şimdi oldu mu?"

Jake'in bu sevgi dolu sözleri Tanya'yı sınımsızca duygularla sarmaladı.

Tanya, birden kocasının gülümseyen dudaklarını hemen yanı başında duydu ve ne olduğunu

kestiremeden Jake'in öpücüğünü dudaklarında hissetti. Ne yazık ki, bir çeşit okşamaya benzeyen bu öpüş çok kısa sürdü. Tanya'nın al al kesilen yanakları, ciddi bir tavır takınmasını engelliyordu.

Alelacele geri çekilerek "Ben şunları suya koyayım" diye kaçarcasına çıktı odadan.

O gece Tanya odasına çekildikten sonra Jake'in güllerinden birini, anne babasından kalan kutsal kitabın arasına koydu. Böyle romantikleşmesine de için için öfkeleni. Çünkü bu yaptığının, kocasına duyduğu sevginin açığa vurulması olduğunu biliyordu. Oysa bu sevginin eninde sonunda kendisine acı vereceğine de kuşkusu yoktu.

Bu aşkı Jake'e açmadığı ve karşılığını görmediği sürece sorun olmayacağını düşünerek avunmaya çalıştı. Ve kocasına, kendisini fiziksel açıdan beğenmenin ötesinde duygularla bağlı olduğunu hissettirmemeye karar verdi.

Yine terasa çıkmasının nedeni Jake'i görebilme umuduuydu. Tanya kocasına bir kez daha teşekkür etmesi gerektiğini düşünerek kendini aldatmaya çalışıyorsa da ona yakın olmaktan başka isteği yoktu. Oysa ay ışığının aydınlattığı terastaki erguvan ağacından yapıma banklardan birinde oturan kayınpederi ile karşılaştı.

JD gözleri parlayarak "Jake'i mi arıyorsun?" diye sordu ve cevap beklemeden sözünü sürdürdü. "Jake çalışma odasında, yeni bir projenin planlarını inceliyor. Çalışmasını engelledin diye de kızacağını hiç sanmam."

Tanya, kayınpederinin gerçeği algılaması karşısında son derece mahcup olarak yalana başvurdu. "hayır, onu aramıyordum, John uydu. Bende yatmadan önce biraz hava alayım diye dışarı çıktım."

JD piposunu yakmadan önce, içindeki fazla tütünü boşalttı. Sonra "Dilediğin kadar hava al. Gel otur. Çok sakın bir gece" dedi.

Tanya, kayınpederinin gösterdiği koltuğa oturdu, sırtını mindere dayadı. Kayınpederine hak vermemek elde değildi. Gerçekten çok sakın bir geceydi. Uzun süre konuşmadan oturdular. Pisonun kokusu, Tanya'ya orada yalnız olmadığını hatırlatan tek şeydi.

☑Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Cuma Tem. 31 2009, 07:32

Ailin!

JD piposunu dişleyerek, "Sen ve Jake eskisinden çok daha iyi anlaşıyor gibisiniz" dedi.

Tanya birden irkildi. JD'ye baktı. O ise piposu ile uğraşıyordu. Ama başını kaldırdı ve göz göze geldiler.

"Artık oğlumdan nefret etmiyorsun öyle değil mi Tanya?"

Tanya ayrıntıya girmeksizin "Hayır" diye cevap verdi. Ve konuşmanın uzamaması için başını öteye çevirdi.

"Buraya ilk geldiğinde, aldığın her solukta, ondan ölünceye kadar nefret etmeye ant içiyor gibiydin. İnsan pişmanlık uyandırıcı yanlış yapsa bile, zaman nefreti, intikam duygularını öldürür ve bu yanlış yapan kişiye kan kusturma isteği giderek azalır."

Tanya "Öyle galiba" diye içini çekti. "Belki de zaman, her şeyi yerli yerine oturtuyor. Bir acı

yüzünden insan karşısındakini ömür boyu suçlayamaz.”

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Salı Ağus. 11 2009, 11:30

Ainli

Bölüm 7

Oğlanların ikisi de bir ağızdan konuşuyorlardı. Sonunda Jake, iki parmağını ağzına sokarak, tiz bir ıslık çaldı da sessizliği sağladı. Tanya gülümsememek için kendini zor tuttu. Yedi yaşındaki bu iki çocuğun ne kadar hareketli, ne kadar afacan olduklarını onun kadar kimse bilemezdi.

Jake “İlk olarak ‘Dedenin evi’ne gideceğiz” diye kararını açıkladı. John mızıkçılığa kalkışınca Jake elini kaldırarak onu susturdu.

John “Ben önce korku tüneline gitmek istiyorum” deyip duruyordu.

Danny Gilbert “Ben de” diye atıldı.

Jake kesin bir tavırla “Dedenin evi’ne gidiyoruz” diye kestirip attı. “Sonra parkı dolaşa dolaşa korku tüneline de geliriz.” Jake’in kararlı ses tonu karşısında çocuklar boyunlarını büküp yürüdüler. Jake Tanya’nın koluna girerken, “Ne çocuklar be!” diye mırıldandı.

Tanya güldü. “Lunaparka gelirken John’a arkadaş getirmesini söylediğin zaman, başına gelecekleri bilip bilmediğini merak etmiştim”

Jake “Yoksa korku tüneline onunla birlikte benim bineceğimi mi sandın?” diye güldü.

“Çılgınlığının da yöntemi olduğunu hesaplamam gerekirdi.”

Tanya’nın yüzündeki parıltının ve dudaklarındaki gülümseyişin güzel haziran günü ile de, havanın berraklığı ile de, kendisinin mavi pantolonu, dantel kazağıyla çok güzel görünüşü ile de ilgisi yoktu. Bu mutlu parıltı, yanındaki erkeğin dostça tavrından ve okul tatile girdiğinden bu yana sık sık birlikte olmalarından kaynaklanıyordu.

Çocuklar biletlerini gösterip oyun alanlarını ayıran bölmenin öte yanına geçerken, Jake arkalarından bakarak, “Şu Danny pek meraklı çocuk” diye söylendi. “Yol boyunca beni sorguya çekti durdu.”

“Evet, gerçekten sorguya çekildin” Tanya Jake’in merakla kendisine baktığını görünce gülümsedi. “Danny Gilbert, John’un babasının Afrika’da olup olmadığını, hatta babası olup olmadığını merak eden çocuk. Aslanlar, kaplanlar ve zebralar hakkında o kadar çok soru sormasının nedeni de bu.”

Jake başını sallayarak “Filleri unutma” diye hatırlattı.

“John da senin eve dönmüş olmandan yeteri kadar mutlu”

Jake Tanya’yı süzdü. “Ya sen? Eve döndüğüme sen de seviyor musun?” Sustu. Tanya ne diyecek diye merakla bekliyordu.

Tanya onun sorusuna ciddi ciddi cevap vermekten kaçınarak, “Bazen ayakaltında dolaşman işe yarıyor. Senden iyi çocuk bakıcısı bulunmaz” dedi.

Jake de neşeli bir gülümseyişle, "İşe yaramak iyidir" dedi. "İşte geliyorlar."

Danny ile John, Dedenin Evi denilen bölmenin yan kapısından dışarı fırladılar. Koşa koşa Tanya ile Jake'in yanına geldiler.

Danny "Şimdi de tahtadan Kızılderilileri görmeye gidebilir miyiz?" diye sordu. Jake olur gibilerden başını sallayınca, Danny, John'un koluna yapıştı. "Hadi, asma köprüden geçip gidelim, olur mu?"

Jake ile Tanya da ağır ağır arkalarından yürüdüler.

Çocuklar marangozhaneye gitmişlerdi. Tahta oymacıyı dikkat ve merakla seyrediyorlardı. Jake ile Tanya'da satılık oyma eşyaların arasına dolaştılar, kapıdaki tahta Kızılderili yontusuna baktılar. Yontu tam tamına Tanya'nın boyundaydı. Deri giysiler giymiş, başına tüylü bir savaç başlığı geçirmiş ve kollarını göğsünde çaprazlama kavuşturmuştu.

Jake Tanya'ya döndü. "Bu Kızılderili'ye gıpta ediyorum"

Tanya'nın yüzü meraklı bir gülümseyişle aydınlandı. "Neden?"

"Onun gibi tahtadan yüreğim olmadığı için"

Tanya'nın yüreği hızla çarpmaya başladı, boğazında bir şeyler düğümlendi. Ne var ki, bu tutumdan ne kadar etkilendiğini kocasına belli etmek niyetinde değildi. Neyse ki çocuklar yanlarına geldiler de, Tanya dikkatini onlara çevirerek, Jake'in pırl pırl yanan bakışlarından kurtuldu.

Çocukların hemen kabul edeceklerini bildiği için "Şimdi Yerebatan Maden'e gidelim mi?" diye sordu. Sonra Jake'e döndü. "Aslında cam atölyesine gitmek isterdim. Ama oğlanları oraya sokarsak, züccaciyeceye azgın boğalar dalmış gibi olacak"

Danny, "Vay canına, Yerebatan Maden'e gidiyoruz!" diye nara attı.

John umutla babasına bakarak, "Bu sefer siz de gelecek misiniz?" diye sordu.

Tanya tam kabul edeceği sırada, Jake elini onun omzuna dokundurdu. Sonra çocuklara döndü, "Hayır, siz Danny ile ikiniz gideceksiniz" dedi.

Birkaç dakika sonra, John ile Danny Yerebatan Maden denilen yere açılan tünelin ağzında kaybolurken, Tanya da parmaklığa dayanmış onları seyrediyordu. Jake de tam arkasında duruyordu. Jake'in gövdesinden yükselen sıcaklık, güneşin ısı ile aynı ölçüde yakıcıydı.

Jake "Ya sen?" diye sordu.

"Ne olmuş bana?" Tanya omzunun üstünden kocasına baktı. Rüzgarın uçurduğu saçlarını, Jake okşayarak geri çekti.

"Senin yüreğin tahtadan mı?"

"Tabii ki değil" Tanya, kocasının sorusunu şaka olarak kabul etmiş gibi gülmeye çalıştı, oysa ona böylesine yakın olmak sinirlerini germiştir.

Jake serinkanlı bir tavırla, "Sana aşık olursam, ne yaparsın?" diye sordu. Tanya'nın gözleri şaşkınlık ve korkuyla açıldı. Jake "O kadar korkma canım. Aşık oldum demedim, ya olursam"

dedim" diye alay etti.

Tanya bu durumdan bir kurtuluş yolu bulabilmek umuduyla arkasını döndü. Yüreği göğsünü delip çıkacakmış gibi çarpıyordu. "Benim aklıma öyle bir olasılık hiç gelmediği için, ne yapacağımı da düşünmedim"

Jake ısrarla, "Bu olasılığı neden düşünmediğini anlayamıyorum" dedi. "Güzel ve istek uyandıran bir kadınsın. Son birkaç aydır çok iyi geçiniyoruz. Senin kusursuz bir ana olduğuna da biliyorum. Bazı konularda, saygımı ve hayranlığımı uyandıran bir eski kafalılığın var. Doğrusunu istersen, karımda arayacağım niteliklerin hemen hepsi var sende. Gerçek karımda demek istiyorum."

Tanya, "Sen benimle flört etmeye başladın" diye takıldı kocasına. Ama bacakları titremeye başlamıştı, neredeyse yere yığılacaktı.

"Olabilir. Ama dediğim doğru. Artık eve döndüm. Burada kalmak istiyorum. Sıcacık yuvamda, önüme terliklerimle gazetemi getiren güzel bir karım olması düşüncesi çok çekici geliyor bana. John'a baktığım zaman, belki bir kardeşi olsa daha iyi olur diye düşünüyorum... bir erkek kardeşi, ya da sarı saçlı, bal gözlü bir kız kardeşi" Jake'in soluğu, Tanya'nın saçlarında geziniyor ve Tanya'yı baş döndürücü duygulara itiyordu.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Salı Ağus. 11 2009, 11:31

Aıntı

Tanya "Öyle...öyle şeyler söyleme" diyerek Jake'in yanından uzaklaşmak istedi. Oysa Jake onu omuzlarından kavrayarak göğsüne bastırdı.

Kulağının dibini yakan bir solukla, "Neden olmasın? Son birkaç haftadan sonra da, beni sevmek çok mu zor geliyor sana?" diye sordu.

"Hayır... yani evet demek istiyorum..." Kulağını gıcıklayan soluk, Tanya'nın salim kafayla düşünmesini engelliyordu.

Jake güldü. "Kararını ver. Evet mi hayır mı?"

Tanya aralarına belli bir açıklık koymak için kendini geriye çekti. "Ne olur Jake" diye yalvarırcasına konuştu. "Öyle yaptığın zaman kafamı toplayıp düşünemiyorum."

Jake güldü. "Bu, doğru yönde atılmış bir adım" dedi.

"Bu hiçbir şey demek değil. Her insan okşandığı zaman aynı tepkiyi gösterir." Tanya kocasından uzaklaştığı için rahat soluk aldı ama bir yandan da bu uzaklıktan acı duyuyordu. "Seni severim. İyi bir babasın. Çok hoş bir erkeksin. Ama sana aşık olup da, yaşamımı büsbütün alt üst etmek istemiyorum."

Jake'in alınıdaki kırıksıklıklar bir yandan şaşkınlığını, öte yandan da sevincini ortaya koyuyordu. "Bana aşık olursan, yaşamın ne diye alt üst olacakmış? Benimle evli olduğuna göre, alt üst olmak yerine, düzene girer."

Tanya, "Anlamıyorsun" diye karşı çıktı. Kendi kazdığı kuyuya kendi düşmüştü.

Jake sabırlı bir tavırla, "Anlamaya çalışıyorum. Belki sen açıklarsan daha iyi anlarım" dedi.

Tanya umutsuzca başını salladı. "Hayır, sanmıyorum"

"Neden olmasın?" Jake'in bakışları sertleşti, gözleri bulutlandı.

Tanya çaresizlik içinde omuz silkti. "Açıklamak istemiyorum. Hiç değilse şimdilik"

Jake yavaş sesle, "Ben seninle oyun oynamıyorum Tanya" dedi. "Evliliğimizi yürütelim derken, son derece ciddiyim. Biliyorum, kolay olmadı, ama son zamanlarda geçmişi unutmaya başladık. Artık o eski acı anıyı ısrarla sürdürmeye çalışma. Bu geleceğe de acı katmaktan öte bir şey yapamaz."

Tanya hüzünlü bakışlarla kocasına baktı. "Biliyorum. Ama öyle şeyler vardır ki, insan ne kadar çaba gösterirse gösterebilirsin bir türlü unutamaz."

"Unutmak zorundasın Tanya. Bunu yapmak zorundasın, yoksa her şey boşuna olur."

"Bu işin zaman alacağını kendin söyledin Jake. Sadece istemekle olmuyor"

Jake yumuşak bir tavırla sordu. "Bunu başarabilme şansını var mı sence?" Jake'in kendisine doğru bir adım attığını gören Tanya başını kaldırdı. Kocasının yarı aralık gözlerine bakarak,

"Bazen" diye içini çekti. "Bazen var gibi geliyor"

"Bu 'bazen' 'her zaman'a çevirmeye çalışacağım" Gülümseyişi bu konuda kendine güvendiğini gösteriyordu.

"Bunu yapabilmeni bende isterim" Tanya başını öne eğdiyse de, Jake onun çenesini tuttu, kaldırdı.

"Senden tek istediğim, çabanın yarısını da senin üstlenmen. Her şeyi senden beklemiyorum. Ne var ki, evlilik bazılarının dediği gibi yarı yarıya bir bölüşme değildir. Başarılı bir evlilik olması için her iki tarafında yüzde elli değil, yüzde yüz çaba göstermesi gerekir."

Tanya içindeki korkuyu açığa vurarak, "Acaba ikimizden de verebileceğimiz fazlasını istediğin hiç aklına geldi mi?" diye mırıldandı.

Jake kafasını sallayarak, "Peki acaba pireyi deve yaptığın senin aklına geliyor mu hiç?" diye sordu. "İnsan bir takın sorular sormaya başladı mı işin sonu gelmez. En iyisi bu işi oluruna bırakalım ve sınırları zorlamayalım."

Tanya "Geleceğe körü körüne inanç mı bu?" diye gülümsedi.

"Seni bu badireden sağ salım çıkaracağıma güvenmiyor musun?" Jake karısının bu soruya cevap vermek istemediğini sezdi. Çünkü bu sorunun cevabı, Tanya'nın henüz itiraf etmeye hazır olmadığı duygularıyla bağlantılıydı. Jake karısını cevap vermeye zorlamak yerine, uzandı onun elini tuttu. "Bak çocuklar geliyor. Saldırıya hazır ol. Bundan sonraki durağımız korku tüneli."

Korku tüneli, ağaçtaki ev, kayık gezintisi... Buharlı tren dışında binilecek ne varsa bindiler, görülecek ne varsa gördüler. Ağaç kütüklerinden bir kulübenin nasıl yapıldığını, mumların nasıl hazırlandığını ve çömlüklerin nasıl döndürüle döndürüle yapıldığını seyrettiler.

Dokuma atölyesinde, bir dokumacı kadın yünün nasıl eğrildiğini ve sonra nasıl çile haline getirildiğini gösterdi. Çile yapmak için kullanılan metal çarkın üzerinde kırk diş olduğunu, bu dişlerin Amerika'ya ilk gelen göçmenleri saymak zahmetinden kurtarmak için konulduğunu

anlattı. Çark kırk kez dönünce, diş atıyor ve çark duruyordu.

Çeşitli oyuncakların, eğlencelerin yanı sıra, eskilerin yaşantısından örneklerin de sergilendiği lunaparktaki gezintinin son bulunduğunu ilan eden John oldu.

“Anne ben acıktım” dedi. Danny de bu söze canı gönülden katıldı.

Jake, Tanya’nın kızaran yanaklarına bakıp gülererek, “Anne, ben de acıktım” diye çocukları destekledi.

Tanya, Jake’in şakasından duyduğu utancı gizlemek için neşeli bir tavır takınarak, “Şimdi piknik yemeğimiz hazır olacak” dedi.

Arabaya bindikleri zaman, Jake, Tanya’ya döndü. “Bu pikniği nerede yapıyoruz bakalım?”

Tanya “Esin Kaynağı’nda” diye önerdi.

Jake “Tamam, Esin Kaynağına gidiyoruz” dedi.

Piknik sepetinde kızarmış tavuk, fasulye, patates tava vardı. Plastik tabaklar ve çatal bıçak da eksik değildi. Ayrıca patates salatası, lahanalı salatası ve elma suyu, buzlukta soğutulmuş olarak hazır. Zil çalan midelerini susturmaları uzun sürmedi.

Yemek bittiği anda, John, “Tepeye çıkıp heykellere bakalım” diye atıldı.

Jake başını eğip Tanya’ya baktı. “Var mısın? Yoksa bugün yeteri kadar yoruldun mu?”

Tanya “Bu tepenin manzarasını seyredebeyecek kadar yorgun değilimdir hiçbir zaman” dedi. Kocasının kendisine uzattığı eli tuttu.

Tepeye çıktıklarında Tanya, “Ne kadar güzel, değil mi?” diye sordu. John ile Danny bile görüntünün güzelliği karşısında büyülenmişler gibi seslerini kesmiş, çevreyi seyreliyorlardı.

Jake, Tanya’nın beline sarıldı, onu göğsüne doğru çekti. “Jeologlar, bu Ozark tepelerinin bu kıtanın en yaşlı dağları olduğunu belirtiyorlar. Bunca yıl sonra bile bu dağların insan eli değmeden kalmış olması şaşırtıcı.”

John merakla kaşlarını çatarak, “Baba” dedi. “Kaç yıllık olduğu bilinmeyen patika dedikleri yol kaç yıllıktır dersin?”

Jake “Soruya sen cevap verdin zaten” diye gülümsedi. “Kaç yıllık olduğunu kimse bilmiyor”

John “Peki neden bilmiyor?” diye diretti.

“1800’lerde buraya göç edenler, ilk geldiklerinde Dewey Bald’a uzanan ve oradan da uzaklara giden bu yolun kıvrıla kıvrıla uzandığını görmüşler. O göçmenler, bu yolu kendilerinden önce gelen kürk avcılarıyla tüccarların kullandığını söylermiş. Kürk avcıları ise, Fransız ve İspanyol kaşiflerin bu yollardan geçtiklerini, onlara da Kızılderililerin yolu gösterdiğini anlatırlarmış. Kızılderililer ise, ilk insanların dağlarda, mağaralarda yaşadıkları devirlerden beri bu yolun olduğunu ileri sürerlermiş. Görüyorsun ya, çok yerinde bir ad takmışlar: Kaç Yıllık Olduğu Bilinmeyen Patika.”

John başını salladı. Çevreyi dikkatle seyretmeye koyuldu.

Jake oğlu duymasın diye sesini alçaltarak Tanya'ya "Çok zeki bir çocuk" diye fısıldadı.

Tanya bir yandan panoramayı seyrederken, öte yandan da başını dayadığı göğsün inip kalkışını zevkle dinliyordu. Bu yüzden kocasının sözlerine dalgın dalgın cevap verdi. "Ama bazen fazla ciddi, fazla ağırbaşlı oluyor"

Jake "Şu anda bana çok normal ve sağlıklı bir çocuk olarak görünüyor" diye keyifle güldü. Çocukların az önceki durgunlukları gitmiş, koşmaca oynamaya başlamışlardı. "John'un üstüne çok düşüyorsun tatlım" Jake'in dudakları Tanya'nın saçlarını okşadı.

Tanya kocasına biraz daha sokulmak dürtüsüne karşı koyarak, "Galiba öyle" diye cevap verdi. "Ama bu, hem analık hem babalık sorumluluğunu üstlenmekten geliyor."

Jake onu biraz daha kendine çekerek, "Bundan böyle bunu yapmana gerek olmayacak" dedi.

Tanya başını kaldırıp Jake'e baktı ve onun gözlerindeki mutlu parıltıyı görünce biraz şaşırdı. "Biliyorum" diyerek o da mutlulukla gülümsedi.

"Bugünlerde çevrede kim olduğuna hiç aldırmadan dudaklarındaki davete uyacağımı iyice bilesin"

Tanya bir anda kıpkırmızı kesilerek başını çevirdi. Yüreğinin hoplamasını Jake'in fark edip etmediğini düşündü.

Jake'in dikkatini kendinden uzaklaştırmak için "Bak, şurada bir Trabzon hurması var" diye işaret etti.

"Kış gelince hurmayla kış kavunu toplamaya çıkarız"

"Ne güzel olur"

Jake Tanya'nın kulağını okşayarak "Fazla uzun vadeli planlar yapmaya başlamadık mı dersin?" dedi. Tanya şaşıarak geri çekildi. Jake "İş işten geçti artık!" diye güldü. "Benimle birlikte meyve toplamaya söz verdin, bırakır mıyım hiç seni? Sonbahara randevumuz var tatlım, bu randevuyu kaçırmamaya bak."

"Oyunu kuralınca oynamıyorsun"

"Pekala da kuralınca oynuyorum"

Eğer John'la Danny koşa koşa yanlarına gelmeselerdi, Tanya tartışmayı uzatabilirdi belki.

John "Çakımı Danny'ye verip karşılığında Harry'i alabilir miyim? Danny diyor ki, eğer çakımı ona verirsem, Harry benim olabilirmiş. Vereyim mi?" diye yalvarırcasına sordu.

Tanya gülümseyerek "Peki bu Harry kimin nesi?" dedi.

Danny yan gözle John'a bakarak "Beslediğim hayvan..." dedi.

Jake çocukların bakışmalarını kuşku ve alayla süzerek, "Ama insan beslediği hayvanı başkasına vermek istemez, öyle değil mi?" diye sordu.

Danny omzunu silkti. "Annem onu birine ver de kurtulalım diyor nasılsa."

"Çakımı verip onu alabilir miyim?"

Tanya "Bilmem ki..." diye söze başladıysa da Jake atıldı.

"Nedir bu Harry? Yani tam tamına söyle bakalım"

"Tam tamına mı?" Danny huzursuzluktan yerinde duramıyor, ağırlığını bir ayağına, sonra öteki ayağına aktararak kıpırdanıp duruyordu. "Harry beslediğim hayvan dedim ya... tarantula."

"Bir örümcek ha?" Tanya'nın sırtı buz gibi ürperdi.

John "Tarantula insana zarar vermez anne" diye atıldı. "Zehirli değildir. Babam öyle dedi. Afrika'daki ormanlarda yaşayan tarantulaların zehirli olduğunu ama buradakiler ısırıldığı zaman sivrisinekten fazla zarar vermediğini söyledi. İnsanın koluna falan tırmanıyorlar, hepsi o kadar işte."

Tanya "Yoo, kesinlikle olmaz!" diye karşı çıktı.

John yalvarmaya başladı. "Ne olur anne, evin içine sokmam, bahçede bakarım"

Jake "Annen olmaz dedi" diye söze karıştı. "Artık bu konuyu kapatıyoruz tamam mı?"

John yerdeki taşları pabucunun burnu ile eze eze boynunu büktü. Somurttu kaldı. "Gel gidelim Danny" dedi.

Bütün günü birlikte geçirmeleri, ilişkilerini bir adım daha ileri götürmüş gibiydi. O günden sonra Jake, Tanya'ya daha dikkatli davranmaya başladı. Örneğin eve geldiğinde karısını herkesle birlikte selamlamıyor, özel olarak yanına gidiyor, elini tutuyordu. Tek tek ele alındığında önemsiz gibi görünen bu şeyler, bütünüyle bakıldığında anlam kazanıyordu. Tanya, Jake'in kendisini sadece oğlunun anası olarak değil, insan olarak sevmek istediğine inanacaktı neredeyse.

Geceleri yatak odalarına çekilirken öpüşmeleri bir alışkanlık haline gelmeye başladı ve Tanya eskisi gibi çekingenlik duymadan kocasını öper oldu. Jake her zaman nazik ve kontrollü davranıyor, Tanya'nın vermek istemediğinden fazlasını istemiyordu. Ne var ki, Tanya'nın korkusundan gelen çekingenliği, Jake'e duyduğu sevgi ile aynı oranda büyüyordu. Jake ile ne zaman baş başa kalsalar ve ne zaman mutlu dakikalar geçirecek olsalar, Tanya gizlediği sırrın acısıyla kıvrınmaya başlıyordu.

Birkaç gün sonra terasta oturup güneşlenmekte olan Tanya, koltuk minderinin püskülüyle oynarken, 'keşke başlangıçta anlatsaydım' diye düşünüyordu. Peki ama başlangıç hangisiydi, neredeydi? Bundan sonra anlatacak olsa da Jake anlayamazdı artık, çok geç kalmıştı. Jake hem anlayamaz, hem de başışlamazdı.

Teras kapısı sürülerek açıldı. Tanya başını çevirip de Sheila Raines'in kendisine doğru yürüdüğünü görünce afalladı. Sheila, kırmızı ceket pantolon takımıyla son derece çarpıcı ve kendine güvenli bir hava içindeydi.

"Merhaba" diye neşeyle selamladı Tanya'ya. "Jake buralarda mı?"

"Hayır, daha dönmedi." Sheila'nın laubali tavırlarına karşılık, Tanya son derece resmi ve soğuk duruyordu.

Sheila kıpkırmızı dudaklarını büzdü. "Çok yazık. Bugün eve erken döneceğini söylemişti, ben de burada yakalarım sandım. Ne zaman gelecek, biliyor musun?"

"Hayır bilmiyorum" Tanya kaşlarını hafifçe kaldırdı. Jake'in ne zaman geleceğini kendisine haber vermediğini Sheila'ya belli etmek istemiyordu. "Beklemek ister miydin?" diye sordu.

Sheila pırlantalı saatine göz atarak "Hayır" dedi. "Hemen gitmem gerek" Çok hayıflanmış gibi içini çekti. "Bugün Jake'i görmeyi de öyle istiyordum ki."

Tanya, Sheila'nın sesindeki sahiplenme havasına sinirlenerek, "Çok mu önemliydi?" diye sordu. "İstersen bana haber bırak, söyleyeyim kendisine."

"Söyler misin sahi? Aslında sonra telefon etsem de olur ama Jake'in oğlu ile birlikte geçirdiği dakikaları bölmek istemiyorum"

Tanya kanının beynine çıktığını fark ederek kendini tutmaya çalıştı. "Çok düşüncelisin" diye mırıldandı.

"Külüpte buluşacağımız saatte bir karışıklık oldu. Jake'e de ki, cumartesi saat iki yerine birde buluşacağız."

"Cumartesi saat birde. Olur söylerim" Tanya soğuk bir tavırla başını salladı.

Sheila "Sağol" diye döndü ama hemen durdu ve "Neredeyse unutuyordum" dedi. "Jake'in almak istediği o yere baktım. Beğenmediğimi söyleyiver. Kesinlikle olmaz orası. Sözüm ona göl kıyısı, ama suya gömülmüş sazlardan başka görünecek bir şey yok. Neyse, ayrıntılarını cumartesi günü kendisine anlatırım. Belki o zaman birlikte gider bakarız."

Bölüm 8

Tanya bahçede bir otomobil sesi duyduğunda Sheila gideli ancak yarım saat olmuştu. Sheila Jake'in bugün eve erken döneceğini söylediği için, Tanya gelenin Jake olduğunu tahmin etti. Duyduğu öfke onu dışarı koşup, Sheila ile olan ilişkisini yüzüne vurmaya itiyordu; ne var ki Tanya kendini tuttu, gözlerindeki acıyı güneş gözlüklerinin ardında gizlemeye çalışarak oturdu.

Birkaç dakika sonra teras kapısı açıldı kapandı ve Tanya, Jake'in elinde iki kadeh buzlu içkiyle kendisine doğru gelmekte olduğunu gördü. Jake'in bakışları, Tanya'nın bacaklarına, beyaz şortuna ve mavi benekli bluzuna takıldı. Bir başka zaman olsaydı, Tanya kocasının bu bakışı karşısında heyecanlanır, duygulanırdı. Oysa şimdi bu tavrın yapmacık olduğunu, kendini kandırmaya yönelik bir yalan olduğunu biliyordu.

Jake "Güneş tanrıçasına soğuk nektar getirdim" diyerek, kadehlerden birini Tanya'ya uzattı.

Jake'in o yarı alaycı gülümseyişi, her zaman olduğu gibi Tanya'nın yüreğini hoplattı. Tanya kocasının çekiciliğine kendini nasıl kaptırdığını düşünerek ürperdi.

Olabileceği kadar soğuk bir gülümseyişle, "Seni bu kadar erken beklemiyordum" diye mırıldandı.

"Bugün öğlen annem büroya uğradı. Babamla yemeğe çıktılar. Annem John'u bir arkadaşının doğum günü partisine bıraktığını söyledi. Ben de karımla baş başa kalabilmek için bundan iyi fırsat bulamayacağımı düşünerek, annemi şehirde kalıp alışveriş yapması için kandırdım. Akşamüstü babamla birlikte John'u da alıp gelecekler."

Tanya ayağa kalktı. Ve kalkarken de, koltuğu Jake ile kendisinin arasında bırakacak biçimde yana döndü. Jake'in az önce söylediği sözlerin eskiden kendisini nasıl mutlu edeceğini düşünüyor ve duyduğu acı gırtlığında düğümliyordu.

Güneş gözlüklerinin arkasından kocasının yüzünü dikkatle inceleyerek, sıradan bir şeyden söz ediyormuşçasına "Bugün bir konuşum vardı" dedi.

"Ya? Kim geldi?"

"Sheila Raines" Jake bu adı duyar duymaz hafifçe duraksadı, kısılmış gözleriyle karısının mermer yontu gibi duran yüzünü inceledi.

"Ne istiyormuş?" Jake'in sesi meraklı ama kayıtsızdı.

"Aslında beni görmeye gelmemiş. Seni aramak için uğramış." Tanya Jake'in yalandan da olsa şaşırması gibi davranmayışına sevindi. Kocasının yüzündeki ciddiyet ve kaygıdan için için zevk alıyordu.

"Neden geldiğini söyledi mi?"

"Sana haber bıraktı." Tanya bunu söyledikten sonra elindeki içkiye baktı, bir an düşündü, başını meydan okuyan bir tavırla dikerek sözünü sürdürdü. "Cumartesi günü kulüpte saat iki yerine birde buluşacağınızı sana haber vermemi söyledi. Hangi kulüp olduğunu söylemedi ama nasılsa biliyorsundur sen." Tanya'nın sesindeki iğneleyici ton, Jake'in gözlerini mavi birer buz parçasına dönüştürdü. "Almak istediğin o yere de bakmış ve onun deyimiyle 'kesinlikle olmaz' bir yermiş. Sulara gömülmüş ağaçlardan, yolların bozukluğundan filan söz etti. Cumartesi günü birlikte başka bir yer arayabileceğinizi söyledi."

"Ben de bugün sana bu konuyu açmayı düşünüyordum" Jake'in çenesinin gerilişi, sinirlendiğini açıkça ortaya koyuyordu.

"Eh, artık bu konuyu bana açmana gerek kalmadı, öyle değil mi? nasıl olsa biliyorum" Tanya'nın sesi alayla çınliyordu.

"Sen sadece Sheila'nın anlattığı kadarını biliyorsun. Üstelik anladığıma göre, buna da yanlış anlam vermişsin" diye sertçe söze girdi Jake.

Tanya kendini kaybetti. Öfkesini daha fazla gizlemesi mümkün değildi. "Bana bir şey açıklaman gerekmez!" diye patladı. "Konuyu istediğin gibi değiştirip, sanki hiçbir şey yapmamışçasına saflıkla masal uyduracağını biliyorum."

Jake "Hiçbir şey yapmadım. En azından senin yorumladığın biçimde kötü bir şey yapmadım" dedi.

"O gün beni Patrick'le gördüğün zaman kendini nasıl da temize çıkarmışsındır kim bilir. Aldatılmaya katlanamayacağını söylemiştin bana" Tanya buruk bir kahkaha attıktan sonra sözünü sürdürdü. "O gün Patrick bana, senin hala Sheila ile buluştuğunu söyledi de, ben ciddiye"

almadım. Evliliğimizi yürütmeye çabalamak konusunda senin de benim kadar sözüne bağlı kalacağını sanıyordum. Oysa senin verdiği sözlerin ne kadar değersiz, ne kadar geçersiz olduğunu hatırlamam gerekirdi!”

Jake saldırıya geçen bir kobra çevikliğiyle karısının yanında aldı soluğu. “İyi dinle beni!” diye haykırdı ve Tanya’nın omuzlarını kavrayarak sarstı.

Ne var ki, öfkesinden güç ve hız alan Tanya da, aynı çeviklikle kendisini kocasının ellerinden sıyırdı.

“Artık senin yalanlarını dinleyecek değilim”

“Geçen gün benim yaptığım yanlış, şimdi de sen yapıyorsun. Söyleyeceklerimi dinlemeden beni suçluyor, hatta mahkum ediyordun. Bana biraz olsun güvenmeni istemek hakkımdır.”

Jake’in de tepesi atmıştı ama öfkesini dizginlemeye çalışıyordu.

Tanya küçük düşürülmüş olmanın verdiği acıyla neredeyse ağlamak üzereydi. Gözleri dolmuştu. “Beni ne kadar da kolay kandırılır biri olarak görüyorsun. Kaç kez inandım sana! Her seferinde de beni aptal yerine koydun. Sheila’nın açık seçik ortaya koyduğu ilişkinizi gizlemek için bir yalan uyduracaksın ve buna da inanamı bekleyeceksin, öyle mi?” Jake bir şey söylemek için ağzını açmak üzereyken, Tanya elini kaldırarak onu susturdu. “Hayır, hiçbir şey söyleme. Sheila’yı bırakacağım demedin bana. Daha doğrusu bunu sorduğum zaman cevap vermedin. Onun için yalan söylemiş sayılmazsın. Belki de ben kendi kendimi kandırdım. Ama artık gerçeği bildiğime göre, kimin kimi kandırdığı da önemli değil.”

“Ama gerçeği bilmiyorsun! Gerçeği duymak da istemiyorsun!” Jake’in boğuk sesi, öfkesinin taşmak üzere olduğunu gösteriyordu.

Tam o sırada içerden telefon sesi geldi. Jake telefonun çalmasına hiç aldırmazdı. Tanya soğuk bir tavırla, “Telefona sen baksan iyi olur. Sheila daha sonra telefon ederim demişti” dedi.

Jake sert bakışlarla Tanya’nın yüzündeki kararlı ve soğuk ifadeyi süzdü. Dudakları kısılmış, ağzı dümdüz bir çizgi haline gelmişti. Hırsla arkasını dönüp içeri girdi.

Jake gittikten sonra, Tanya’nın sinirleri biraz yatıştı. Bu kez de yüreğini burkan acıdan ağlayacak duruma geldi. Öfkenin verdiği gücü yitirmişti, bitkin bir halde terasın parmaklıklarına yaslandı. Tutunmasa düşecekti sanki. Üstelik, Jake gelmeden kendisini toparlaması gerektiğini ve bunu yapmak içinde sadece birkaç dakikası olduğunu biliyordu. Daha doğrusu, teras kapısı açılıncaya kadar öyle olduğunu sanıyordu.

Kapı açıldı, Jake başını uzatarak, “Tanya gel buraya” diye seslendi. Tanya kocasına bakmaksızın, olmaz gibilerden başını salladı. “Gel buraya, yoksa seni sürükleye sürükleye getiririm”

Jake’in sesi, hiç şakası olmadığını ve dediğini yapıp Tanya’yı sürükleyerek içeri götüreceğini açıkça belli ediyordu. Bu yüzden Tanya daha fazla direnmedi, başını dik utmaya ve kocasına bakmamaya çalışarak kapıya yürüdü. Jake’in koluna yapışarak kendisini telefonun başına götürmesine de hiç ses çıkarmadı. Telefon açık duruyordu.

Jake ahizeyi aldı. “Demin söylediğini bir kez daha yinele lütfen baba” dedi. Sonra telefonu Tanya’nın kulağına dayadı.

“Yineleyim mi?” JD Lassiter’in şaşkınlığı ses tonundan belli oluyordu. “Şirket yöneticileriyle mühendislerin toplantısı cumartesi günü saat ikiden bire alındı dedim. Bu resmi bir toplantı olmadığı için, herkesin eşi de davetli. Tanya’ya haber vermeyi unutma sakın. Herhalde John’a bakacak birini ayarlaması gerek. Bu söylediklerimi aklında tutamayacak ne var, onu anlayamadım”

Tanya kocasını nasıl haksız yere suçladığını kavrayınca eli ayağı kesildi. İçini çekti.

Jake telefonu aldı. “Sağol baba” dedi. Tanya gözlerini yumduğu halde, Jake’in sert bakışlarını üzerinde hissediyordu.

JD’nin “Dur bir dakika” diyen sesi, Tanya’nın kulağına varacak kadar gürdü. “Annen diyor ki, Sheila masamın üzerine satılık arazi listesini bırakmış. Ben yarın büroya inmeyeceğim için, o listeyi sekreterimden sen aliver. Sheila’nın emlakçılığa başlama planını hiç ciddiye almamıştım başlangıçta. Ama bu işi kıvrıracak galiba. Güzel ve inatçı oluşu başarıya götürecektir onu.”

Bu kez Tanya’nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Duyduğu şaşkınlık ve acı bakışlarına yansdı. Jake’in asık suratına baktı kaldı. Jake’in gözleri öfkeden madeni parıltılarla yanıp sönyordu. Jake babasıyla bir şeyler konuşuyordu ama Tanya onun ne söylediğini duyamayacak kadar şaşkınlık içindeydi.

“Üzgünüm Jake, bilemeyeceğin kadar üzgünüm” diye fısıldadı. Arkaya doğru bir adım attı ve sendeleyerek terasa çıktı.

Kocasını için böyle yanlış şeyler düşündükten, onu böyle haksız yere suçladıktan sonra yüzüne bakamazdı. Gerçi telefonun başında özür dilemişti, ama böyle özür dilemekle, az önce söylediği onca kırıcı sözü unutturabilmesi olanaksızdı. Terastan göle uzanan yolda hızla yürürken, Jake’in anlatacaklarını dinlemesi, daha önce suçlamaya kalkmaması gerektiğini düşünüyor, yaptıklarına pişman oluyordu. Ama kıskançlığı öylesine kemiriyordu ki yüreğini, belki Jake’i dinlese bile inanmayacaktı. Jake de bunu tahmin etmişti zaten.

Artık gözyaşlarını tutamıyor, hıçkırık hıçkırık ağlıyordu. Gözleri yaşla büründüğü için önünü göremez oldu. Göle birkaç metre kala, kayalardan yapılmış doğal basamakların önüne gelince durdu, yere çöktü, doyasıya ağlamaya koyuldu. Etine batan sivri taşları, farkında olmaksızın yerinden kaldırıp attı. Yedi yıldır içinde birikmiş umutsuzluk, acı ve öfke sanki kabarıp sel olmuş, gözlerinden taşıyordu. Gözlerinde yaş kalmayınca kadar ağladı.

Son hıçkırıkları da kesilince, Tanya elini şakağına koydu, sırtını kayalara yasladı, masmavi gökyüzünü seyretmeye koyuldu. Evinden kaçıp yolunu kaybeden bir çocuk gibi hissediyordu kendini ve tek istediği yeniden yolunu bulmaktı. Koluna konup uçan bir sinek, Tanya’yı dalgınlığından sıyırdı. Sinek bir türlü gitmiyor, kollarına yüzüne konup duruyordu. Tanya eliyle kovdu sineği. Bu sırada bacağına bir şey değdi. Tanya sineğin bacağına konduğunu sandı ve kovmak için öne eğildi. İşte o anda dehşete kapıldı ve gözünü kocaman tarantulanın kapkara tülü gövdesinden ayıramadı. Aslında geceleri ortaya çıkan bu büyük örümcek, Tanya’nın az önce yerinden oynattığı taşların altındaki yuvası bozulduğu için ortaya çıkmıştı ve önündeki engeli, yani Tanya’nın bacaklarını aşip öte yandaki taşların altına gizlenmeyi amaçlıyordu.

Tanya, kocaman örümceği görünce donup kalmıştı, kıpırdıyamıyordu. Ne var ki, örümcek bacağının üzerine tırmanmaya başlayınca, Tanya çılgınlığı bastı.

Kapıldığı dehşet içinde, Jake'e seslendiğini bile fark etmiyordu. Oysa boyuna Jake diye haykırıyordu Tanya, kendisine doğru koşan ayak seslerini de duymadı. Farkına vardığı tek şey, güneş yanığı bir elin örümceği bacağından silkip atışı ve kendisini tutup ayağa kaldırışı oldu. Sonra kendini geniş adaleli bir göğsün üzerine sıkıca bastırılmış buldu. Biri saçlarını okşuyor, sarıp sarmalıyordu onu. Tanya ürperiyordu boyuna.

Yatıştırıcı bir ses, "Korkma geçti artık, tehlike kalmadı" diyordu kulağının dibinde.

Tanya "Jake, Jake" diye inledi.

"Buradayım. Kendini topla. Korkulacak bir şey yok. Örümcek gitti artık."

Tanya korkudan hala titreyerek "Üzerimde yürüyormuş gibi geliyor" dedi. Jake karısını biraz daha kendine doğru çekti ve Tanya da kollarını onun beline sımsıkı sardı.

Jake Tanya'nın saçını kulağının arkasına atarak, "Şimdi iyi misin?" diye sordu.

Tanya sesini çıkarmadan başını salladı. Yüzünü Jake'in güven verici göğsüne kapadı. "Bu kadar korkmanın saçma olduğunu biliyorum, ama elimde değil. Ne olur, biraz daha sarıl bana Jake."

Jake'in sesi neşeli bir tona büründü. "İstedığın kadar sarılırim sana canım."

Birkaç dakika öyle kaldılar. Sonra Tanya istemeye istemeye kollarını kocasının belinden çözdü. Dizleri hala titriyordu, doğru dürüst ayakta duracak hali yoktu. Ama az önceki şoku atlatınca, kocasına nasıl içtenlikle sarıldığını da fark etmiş ve kendini toparlamak gereğini duymuştu.

Gözlerini yerden kaldırmadan "İyyim artık" diye mırıldandı.

Jake karısının yanağını okşayarak yumuşacık bir sesle sordu, "Beni bağışladın mı?"

"Ne... ne için?"

"Örümcek kovma görevimin başında bulunmadığım için" Jake güldü.

Tanya da kendini tutamadı, utanmış bir tavırla güldü. "Tabii. Ben Sheila'dan söz ediyorsun sandım."

Jake "Şimdi ondan söz etmenin sırası değil" diyerek, başparmağını Tanya'nın alt dudağında gezdirdi ve altın menevişli gözlerinin içine baktı. "Sen benim neden söz etmek istediğimi anlamıyorsun."

"Seni dinlememekle ne büyük haksızlık ettiğimi bilmeni istiyorum" diye diretti Tanya.

"Bunu daha sonra konuşuruz dedim ya" Jake'in yüzünde muzip ve tatlı bir gülümseyiş vardı.

"Biliyorum" Tanya çocuk gibi kocasına sokulmak, onun kendisini bağışladığından emin olmak istiyordu. "Ama ne kadar üzöldüğümü sana söylemek zorundayım."

Jake, "İnatçısın" diye gülümseyerek onu tekrar kollarının arasına çekti.

Jake'in ılık, nemli dudakları, Tanya'nın dudakları aralanıp da öpüşüne karşılık verinceye kadar karısının ağzında gezindi. Ama Tanya kollarını onun boynuna dolayıp, daha ateşli bir öpüşme için kendisine doğru çekince, Jake onun kollarını tuttu, sarılmasını engelledi ve dudaklarını Tanya'nın dudaklarından uzaklaştırdı.

"Özür dilemeniz kabul edilmiştir efendim" dedi. Sık kirpikleri, gözünde tutuşan isteği gizlemeye yarıyordu. "Eve yürüyerek mi dönmek istersin, yoksa kucağıma mı alayım?"

Tanya soluk soluğa, "Yürüyeyim daha iyi" dedi. Şu andaki duygusallığıyla onun kucağında gitmeyi kabul ederse, kendisini tutamayacağını bildiği için böyle demişti.

"Kollarımın arasında kendini güvenli görmüyorsun ha?" diyen Jake'e cevap vermedi. Bunun üzerine Jake keyifli keyifli güldü.

Eve gelinceye kadar Jake karısının elini bırakmadı. Eve girdikten sonra da yatak odasına kadar onunla birlikte gitti.

Sonra, "Gir içeri de elini yüzünü yıka, kendine gel. İşini bitirince konuşuruz" dedi.

"Ne konuşacağız?" Jake bu soruya cevap vermeden Tanya'yı usulca odaya itti ve kapıyı kapattı.

Acaba Sheila ile ilgili bir şeyler mi söyleyecekti? Tanya bir an bunu düşündü, sonra omuz silkti. Şu anda sağlam kafayla düşünemeyecek kadar duygulara boğulmuştu. Örumceği unutmak için en iyi çözüm, dış yapmak olacaktı.

Tanya banyodan çıkıp kurulandığı ve fildişi rengi saten sabahlığını sırtına geçirdiği anda, kapı vuruldu. "Girin" diye seslenerek saçlarını toplayan bağı çözdü ve nemli saçlarını parmaklarıyla tarayıp omuzlarına döktü.

Jake bir an kapıda durdu. Uzun boyuyla bütün odayı dolduruyormuş gibi görünüyordu. "Şimdi çok daha iyi görünüyorsun" dedi. İçeri girdi. Elindeki buzlu limonata bardağını Tanya'ya uzattı. "Gözünde korku bulutları kalmamış"

Tanya Jake'in yakışıklı yüzüne bakarak, gözlerinin sevinçle parlamasını engelleyemedi. "Kendimi gülünç duruma soktum" diyerek arkasını döndü, limonatadan bir yudum aldıktan sonra bardağı tuvalet masasının üzerine koydu ve saçlarını fırçalamaya koyuldu. "Şu çocukça korkudan kurtulabilsem. Ama örümcekler de öyle kocaman ve kapkara ki, korkmamak elimde değil."

Kendisini iyice toparlamıştı. Karyola tarafından bir kağıt hışırtısı geldi. Tanya başını çevirip bakınca, Jake'in koltuğu altında getirdiği mavi kağıt rulosu gözüne çarptı.

Jake kağıtları karyolanın üzerine özenle yayarken, Tanya "Nedir o?" diye merakla sordu.

"Gel de bak."

Tanya kağıtlara bakarken, Jake de sesini çıkarmadan onun yanında duruyordu. "Bu bir ev planı" dedi Tanya.

Jake "Bir ev planı değil" diye düzeltti. "Bizim evimizin planı." Tanya'nın şaşkın gözlerine baktı. "Sheila benim bir yer almak istediğimi sana söylediğine göre, işin geri kalan bölümünü de anlatmaya karar verdim."

"Bizim evimiz demekle neyi kastediyorsun?" Tanya'nın soluğu kesilecek gibiydi.

"Annemle babamla oturmaktan bıkmadın mı daha? Kuşkusuz onları çok severim, ama yine de kendi evin olsun istemez misin?"

"Tabi ama..." Tanya Jake'in sözlerinin anlamını kavrayınca duraksadı.

"Öyleyse bu plan hakkında ne düşündüğünü söyle bana. Belki değiştirilmesini istediğin yerler olabilir." Jake Tanya'nın konuşmasına fırsat vermeden, yemek odasını, oturma odasını, mutfağı, kileri, yatak odalarını, banyo ve tuvaletleri gösterdi. Şöminenin nereye yapılacağını anlattı. Sonra "Beğendin mi?" diyerek sözünü tamamladı.

Tanya "Çok güzel" diye mırıldandı "Ama..." Ancak düşlerinde görebileceği güzellikte ki bu evin büyüüne kapılmamak için kendini toparlamaya çalışarak sustu.

"Neyin var tatlım?" Jake karısının gözlerindeki tedirginliği daha iyi görebilmek için, çenesinden tutarak başını kaldırdı. "Evliliğimizin daha mahrem olmasına sıra gelmedi mi artık?"

Tanya bir anda gerildi. Konuşmaya he korkuyor, hem korkmuyordu. Kocasına baktı, onun özenle oyulmuş gibi görünen çizgilerini inceledi ve onu nasıl sevdiğini bir kez daha düşündü. Çaresizlik içinde "Ah, Jake" diye inler gibi konuştu.

Jake, Tanya'yı kucakladı, yüzünün her noktasını ayrı ayrı öpmeye başladı. Tanya'nın yüreği hızla çarpıyordu. Jake, Tanya'nın kulak memesine alev alev yanan diliyle dokundu, sonra boynunu boydan boya bu ateşle sarmaladı.

Karısının kulağına, "Bunu yapmayı uzun süredir tasarlıyordum" diye mırıldanırken, soluğu Tanya'nın içinde tutuşan yangını büsbütün körüklüyordu

Tanya'nın saten sabahlığı, çıplak vücudunu ikinci bir ten gibi sarıyordu. Jake'in elleri Tanya'nın kalçalarında, sırtında, ensesinde dolanıyor ve sevgiyle okşuyordu. Dudakları ise, karısının boynundan aşağı kayıyor, sabahlığın ipek kumaşını sıyrarak omuzlarına uzanıyordu. Tanya duyduğu istekle kıvranmaya başladı. Sonunda hafif bir çığlık atarak Jake'in başını tuttu, dudaklarını dudaklarına yapıştırdı.

Jake dakikalarca öptü onu. Tanya'nın dudaklarını eziyor, kanatırcasına dişliyor, kendi duyduğu şehvetin karısında yarattığı tepkiyi anlamak istercesine onun ağzının içini araştırıyordu.

Tanya parmaklarını Jake'in saçlarının arasına daldırdı. Bir yandan da Jake'in adını fısıldıyordu birbirlerinin kucaklamalarına, okşamalarına duydukları açlık son noktasına ulaşmış, coşup taşmıştı. Bu coşku fiziksel sınırların ötesine geçerek onların ruhunu birleştiriyordu.

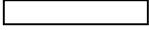
Jake istemeye istemeye dudaklarını Tanya'nın dudaklarından çekti ve öpüşünü Tanya'nın yüzünden saçlarına kadar gezdirerek tamamladı. "Seninle böylesine sevişmemek için şimdiye kadar kendimi nasıl tuttuğumu bilemezsin" dedi. Jake'in boşuk sesi ve kesik kesik soluyuşu, Tanya'nın öpüşüne karşılık vermesinden nasıl etkilendiğini, nasıl istek duyduğunu göstermeye yeterliydi.

Tanya kendini kaybetmiş gibiydi. Parmakları, kocasının sırtında, kendisini saran kollarının kaslarında dolaşıyordu. Sonra Jake'in gömleğini çözdü, yüzünü onun göğsüne gömdü ve göğsündeki tüylerin bittiği nokta ile boynu arasında kalan çukuru öpmeye başladı.

Başını Jake'in çenesine doğru kaldırdı. Giderek boşuklaşan sesiyle "Öp beni Jake" dedi.

Jake Tanya'nın kollarını tuttu. Başını eğmesine ve dudaklarını dudaklarına yapıştırmasına engel oldu. "Tanya" diye inlercesine onun yüzüne baktı. Gözlerini karısının aralık duran dudaklarını dikti. "Senden öpüşmenin ötesinde şeyler istiyorum" dedi.

Ve dile getirilmemiş sorusunun cevabını anlayabilmek için, bakışlarını Tanya'nın çekici dudaklarında gözlerine yöneltti. Her şey Jake'in elindeydi. O anda Tanya'ya sahip olmak istese, Tanya direnmezdi. Oysa şimdi Jake kendisine bir seçenek tanıyordu ve korku, bir hançer gibi saplandı Tanya'nın yüreğine.

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Çarş. Ağus. 12 2009, 09:36

Acıyla içini çekerek Jake'in kollarının arasında döndü, ona sırtını verdi. Gözleri doldu. Jake'in güçlü kollarıyla beline sarıldığını ve kendisini göğsüne yasladığını duydu.. sırtı ona dönük olduğu için gözlerindeki yaş kocasının görmediğine şükrediyordu.

"Korkma sevgilim". Jake'in dudakları Tanya'nın saçlarında geziniyor, kadife yumuşaklığındaki sesi kulağının dibinde fısıldıyordu. "Seni ne kadar arzuladığımı sadece Tanrı bilir, ama yine de duyduğum tek şey cinsel istek değil."

"Ah, Jake!" Tanya bu adı yüreğinden kopan acının bir çılgılığı gibi söyledi. Jake'in kendisine dokunmasından korkmuyordu, onun korkusu kocasının öfkesine karşı duyduğu korkuydu.

Jake Tanya'yı biraz daha sıkı kucaklayıp göğsüne bastırarak, "Sus sevgilim" diye mırıldandı. "Sana birtakım şeyler söylemem gerek. Aramızdaki kırgınlığı kesin olarak ortadan kaldırmak, geçmişini unutmak için bunları söylemek zorundayım."

"Jake, ben..."

Jake sevecenlikle azarladı onu. "Konuşma. Sadece dinle. Seni seviyorum. Belki de hep sevdim, bilmiyorum. Bildiğim bir şey var; bir insanın hiç duyamayacağını sandığım kadar derin bir aşkla seviyorum seni."

Tanya kendi sevgisinin de aynı derecede güçlü olduğunu biliyordu. Bunu açığa vurmak, sevdiği adama olan özlemine gidermek isteğiyle inledi. "Başka bir şey söyleme Jake" dedi. Bu anın hiç bitmemesini istiyordu.

Bir sessizlik oldu. Tanya, Jake'in konuşmanın devamını hareketlere bırakmak istediğini kavradı.

Jake boğuk bir sesle, "Bırak da sözümü bitireyim sevgilim" dedi. "Çünkü şu andan sonra geçmiş bir daha ağızma almak istemiyorum." Ürpererek içini çekti, derin derin soludu. "Bana o mektubu yazdığın için dönmedim eve. Onu bahane ettim. Gelişimde John'un rolü olmadı değil, kuşkusuz oldu. Oğlumu görmek istiyordum. Ama ondan da çok karımı, o fotoğraftaki güzel kadını görmek istedim. Seni görmek istedim Tanya. Saçlarındaki ve gözlerindeki altın parıltılarla yedi yıldır gözümün önünden gitmeyen, düşlerime giren kadını görmeye geldim."

Tanya'nın yüreği bir yandan sevinçle, bir yandan acıyla çarpıyordu. İçi burkuluyordu. Belki de aşkları, geçmişteki öfkeleri, husumeti yenecek ve Jake'in bunca yıldır aldatılmış olmasını başışlamasına yol açacak kadar güçlüydü, kim bilir..

"her şeyden önce şunu iyice anlamamı istiyorum. Kardeşimle ben birbirimize çok yakındık. Kardeşten öte bir yakınlığımız vardı. O akşam fuarda, seni tekrar görmeye geleceğimi

söylediğimi hiç hatırlamıyorum, ama gelmeye niyetim vardı... Jamie ölünceye kadar sana gelmeyi düşünüyordum, ama o ölünce...”

Tanya, kocasının sesindeki acıyı algılayabiliyordu ve kocasının kaybına o da yanıyordu. “Jamie öyle gençti ki Tanya, önünde koca bir yaşam vardı. Onun ölümünden sonra, katı ve alaycı bir insan olup çıktım. Fuarda karşılaştığım o utangaç, o güneş gibi parıldayan kızdan geriye kalan anılar da bu duyguların altında ezilip yok oldu. Sonra seni gördüğüm o gün, hatırladığımdan da güzel olduğunu anladım. Hele kucağındaki bebeği görünce, seni daha önce aramadığım için kendime lanet ettim. Ama gözlerindeki o buz gibi kinli bakış cesaretimi kırdı. Gitmemi ve seni yalnız bırakmamı istediğini anladım. Ama gidemedim, gidemezdim. Bu yüzden çocukla ilgileniyormuş, sadece onu düşünüyormuş gibi yaptım.”

Jake’in kolları biraz daha kavuştu, biraz daha sıkı sarıldı Tanya’ya. Sanki onu böyle sarmalarsa, ikisinin de yüreğindeki acı hafiflermiş gibi geliyordu.

“Yanıma gelip de ‘Tanımadın mı onu? Senin oğlum’ dediğin anda duyduğum şaşkınlığı ve geçirdiğim şoku hiç unutmuyorum. Önce yalan söylediğini sandım. Lassiter ailesinin zengin olduğunu öğrendiğini ve gayri meşru çocuğunu kullanarak bu servetten yararlanmak istediğini düşündüm. Bana Lassiter ailesinin doğuştan işareti olan kıvrık parmağı gösterdiğin zaman bile kesinlikle ikna olamadım. Oturduğun o sefil eve gidinceye kadar, ne kadar sıkıntı içinde yaşadığını görünceye kadar, John’un oğlum olduğu gerçeğini kabul etmedim. Yine de onun dünyaya gelmesine yol açan geceyi ve o olayı hatırlamıyordum. Sevgilim, bütün bunlar için beni bağışlayabilecek misin?”

Tanya “Bağışlanacak bir şey yok” diye atıldı. Ona doğru dönmek istedi, ama Jake kendisini sınıksız tuttuğu için yerinden kıpırdımadı.

“Evine gittiğimizde, John’un gerçekten benim oğlum olup olmadığını sana bir kez daha sordum. Öyle olduğunu söylerken gözlerinde parlayan alevi hala unutamıyorum. O anda yalan söylemediğini, yalan söyleyebilecek biri olmadığını anladım.” Jake’in dudakları Tanya’nın ensesinde gezindi. “Evliliğimizin en sağlam yanı bu oldu; senin dürüstlüğü. İlk sevdiğim özelliklerinden biri, bu dürüstlüğü oldu. Diyebilirim ki, dürüstlüğü sana olan aşkımin temelini oluşturdu.”

“Yoo hayır, Jake. Hayır.” Deminden beri mutluluk içinde yüzen yüreği, bir uçurumun tepesinden düşmüşçesine paramparça oldu. Oda sanki çevresinde dönüyor, yer yarılrsa da içine girse diye dua ediyordu.

Jake, “Başlangıçta benden nefret ettiğin için suçlayamam seni” diye mırıltıyla sözünü sürdürdü. “Seni benimle evlenmeye zorladım. Bunu oğlumu yanıma almak için mi yaptım, senin karım olmanı istediğim için mi, şimdi bile kesinlikle bilmiyorum. Ama tek bir şey biliyorum: Benim yüzümden düştüğün durum için, çektiklerin için kendimden öğrendim. Ne zaman bana baksan, benden nefret ettiğini hatırlıyordun. Beni buradan uzaklaştırmadın sevgilim, ben kendim kaçtım. Senin suçun yoktu. Bütün suç bende.” Jake bir an durdu, yavaşça Tanya’nın belini sıktı. “Bütün bunları sana niçin anlatmam gerektiğini şimdi anlıyorsun, değil mi sevgilim? Sen bana öyle dürüst davrandın ki, benim de aynı şeyi yapmam gerekiyordu.”

Dürüst! Dürüst! Bu söz, Tanya’nın beynini oyuyor, sanki onlunla alay ediyordu. Artık Jake’e hiçbir biçimde gerçeği anlatamazdı. Jake, Tanya’nın sözüm ona dürüstlüğüne hayrandı. Tanya bu hayranlığı da, Jake’in sevgisini de yok edemezdi.

“Niçin? Niçin anlattın bunları bana?” diye hıçkırdı. Kendisini kocasının kollarından sıyırdı. “Hiç önemi olmadığını görmüyor musun?”

"Sevgilim neyin var?" Jake'in şaşkın ve kaygılı sesi, Tanya'nın acısını daha da arttırmaktan başka bir sonuç vermedi.

"Ah, Jake!Jake!" Tanya umutsuzluk içinde başını bir o yana, bir bu yana sallayıp duruyordu. Bu durumdan kurtulmanın tek yolu vardı. Bunu yaptığı için belki de Jake ondan nefret edecekti, ama gerçeği öğrenecek olursa daha çok nefret duyacağı kuşkusuzdu. "Ne olursun, senden boşanmak istiyorum"

Jake "Boşanmak mı?" diye kulaklarına inanamayarak yineledi. Tanya'ya yaklaştı. Bakışları sanki Tanya'yı delip geçiyordu. "Şaka mı bu?"

"Hayır, şaka değil. Boşanmak istiyorum"

Jake'in elleri Tanya'nın omuzlarına kenetlendi, onu kendisine doğru çevirerek suratına baktı. "Daha demin seni sevdiğimi söyledim! Yoksa beni sevmediğini mi söylemeye çalışıyorsun? Söylemek istediğin bu mu?"

Tanya, Jake'in delici bakışlarını görmeye daha fazla dayanamayacağını anladı. Kesin bir tavırla "Boşanmak istediğimi söylüyorum" dedi. "Bu cevap yeterli değil mi?"

"Hayır, yeterli değil." Jake'in parmakları Tanya'nın kollarına gömüldü. "Bir kadının beni isteyip istemediğini anlayamayacak kadar toy değilim ve bir dakika önce, senin de benim kadar arzu duyduğunu, senin de beni istediğini biliyorum. Sen önüne gelen erkeğe arzu duyacak kadınlardan değilsin." Jake'in yüzündeki şaşkın ve öfkeli anlatımı gören Tanya'nın yüreği acıyla burkuldu.

Jake "Beni sevdiğini biliyorum. İtiraf et bunu!" diye tamamladı sözünü.

"Sus artık Jake." Tanya onu kendisinden uzaklaştırmaya çalıştı.

"Bir açıklama istiyorum" Jake bir elini Tanya'nın sırtına bastırarak onu kendine çekti. Öteki eliyle saçlarından tutup başını kaldırdı.

Tanya kocasının yüzündeki acımasız ifadeyi görünce korktu. "Canımı acıyorsun"

Jake'n gözlerinden alevler saçılıyordu. "Seni seviyorum. Sana da kendimi sevdireceğim!"

Tanya'yı kucağına aldı ve debelenmelerine hiç aldırış etmeden yatağa götürdü. Ev planları bir yana kaydı. Jake, Tanya'yı mavi saten yatak örtüsünün üzerine bıraktı. Tanya'nın kemeri çözüldü ve sabahlığı açıldı. Güneşten yanmış, upuzun bacakları ortaya çıktı. Tanya örtünme çabasıyla sabahlığının yakalarını tutmak isteyince, Jake onu bileklerinden kavradı ve sırtüstü yatağa yatırarak, olanca ağırlıyla üzerine abandı.

Jake'in gözünde Tanya'nın görmeye alışık olduğu o baştan çıkarıcı parlıtından eser yoktu. Tam tersine donuk ve katı bir bakıştı bu. Jake başını eğdi, Tanya'nın dudaklarını öpmek istedi, ama Tanya başını çevirdi.

Jake "Az önce seni öpmemden hoşlanıyordun" diyerek uzandı, Tanya'nın iki bileğini tek eliyle tuttu, öteki eliyle de Tanya'nın başını kendine doğru çevirdi.

Tanya titreyen sesiyle "Ne olur Jake, yapma bunu" diye yalvardı. "Bu, hiçbir şeyi değiştirmez. Ne olursa olsun, yine de boşanmak isteyeceğim. Lütfen Jake, ne olursun!"

Jake buz gibi bir tavırla "Sana inanmıyorum" dedi.

Tanya'nın gözleri yaşla doldu. "Seni durdurmaya gücüm yetmez Jake"

Jake hiç bitmeyecekmiş gibi gelen upuzun bir an süzdü onu. "Hay Allah kahretsin!" diye homurdanarak, Tanya'nın yalvaran bakışlarından kaçınmak istercesine başını çevirdi, sonra döndü yere indi. Tanya Jake'in ayak seslerini duyunca hıçkırmaya başladı. Yatak odasının kapısı açıldı, sonra güm diye kapandı.

Tanya "Jake, seni seviyorum" diye hıçkırarak yüzünü yastıklara gömdü.

Bölüm 9

Bu olayı izleyen günler içinde Jake Tanya ile aynı odada bulunak istemediği için, kapılar epey çarpılıp durdu. Jake nereye gitse, çevreyi de etkileyen bir kara bulutu ve öfkeyi peşinden sürüklüyordu. Sonunda babasından azar işitmek istemeyen John da onun yanına gitmez oldu.

Tanya, Jake'in uyuyup uyuyamadığını merak ediyordu, çünkü geceleri de odasında bir yukarı bir aşağı dolaştığını duyuyordu.

Kendi gözlerinin altındaki mor halkalar, onun da uyuyamadığının kanıtıydı. Tanya saatlerce gözlerini tavana dikip yatıyor ve karşıdaki odanın kapısını açıp Jake'e 'seni seviyorum' diye haykırabilmek istiyordu. Ama bunu yapmadı. Jake'in anlaması olanaksızdı. Bu yüzden uykusuz geceler boyunca acı çekmeye dayandı. Jake'in kahvaltıda önce fırlayıp gidişinin ve akşam yemeğinden sonra eve dönüşünün suçunu Tanya'ya yükler gibi görünen Julia'nın suçlayıcı bakışlarına da katlandı. Tanya'ya biraz olsun yakınlık gösteren tek kişi JD idi. O bile biraz suçlayıcı bir tavır takınıyor ve asık suratla dolaşıyordu. En çok acı çeken de John'du. Evdeki bu gergin durum, onun daha önce görmediği bir şeydi.

Bir gün, Danny Gilbert, John'u gece yatısına çağırdı. Tanya da istemeye istemeye buna izin verdi. İstemiyordu, çünkü dikkatini mümkün olduğu kadar Jake'ten uzak tutmak için, John'un sürekli yanında bulunmasını arzuluyordu.

John'a gece gerekli eşyayı hazırlamak üzere yatak odasına giderken, Jake'in odasının önünden geçti ve içeri göz attı. Önce duraladı, sonra olduğu yerde kaldı. Jake aynanın karşısına geçmiş, sırtındaki gri yazlık elbiseye uygun gri-mavi çizgili bir kravatı özenle bağlıyordu. Bu şık ve zarif kıyafet, onun dünyayı umursamaz tavrını daha da vurguluyordu. Tanya onun eve geldiğini duymamıştı. Görünüşe bakılırsa bir yere gidiyor gibiydi. Jake'in çakmak taşı keskinliğindeki gözleri, aynadan Tanya'yı yakaladı.

Tanya, Jake'in kendisini gördüğünü anlayınca, bir şeyler söylemek gerektiğini duyarak "Dışarı mı çıkıyorsun?" dedi.

"Evet"

"Danny Gilbert, John'u gece yatısına çağırdı."

"Yani?" Jake bir yandan kravatının düğümünü düzeltirken, yan gözle de Tanya'ya bakıyordu.

"Belki onu sen bırakırsın diye düşündüm" Tanya Jake ile biraz daha uzun konuşabilmek için

bunları söylüyordu.

Jake soğuk bir sesle "John'ü götürerek başka kimse yok mu?" diye sordu.

Tanya kekeleydi. "Bilmem, şey, tabii. Ama John, senin götürmeni ister. Eve neden seyrek uğradığını da, evde olduğun zaman neden yalnız başına kalmak istediğini de anlayamıyor çocukcağız."

"Bu konuda belki sen aydınlayabilirsin onu" diye alaylı bir cevap verdi Jake. Ve sanki bakışındaki öfkenin etkisi aynada azalmasın diye, döndü Tanya'nın yüzüne dikti gözlerini.

Tanya, gözlerini onun soğuk bakışlarından kaçırmaya çalıştı. "Lütfen Jake!"

Jake "Lütfen ne?" diye atıldı. "Ne bekliyorsun benden? Kusura bakma arkadaş, bu iş yürümedi, hoşcakal diye, arkama bakmadan keyif sürmemi mi bekliyorsun yoksa? Bir erkeğin bir kadına verebileceği iki şeyi vardır, Tanya; sevgisi ve adı. Sen ikisini de istemiyorsun! Üstelik, bu konuda bir açıklama yapacak kadar da açık sözlü davranmıyorsun." Jake bunları söyledikten sonra hırsıyla dudaklarını büktü.

Tanya'nın aklından binlerce sözcük geçtiyse de biri bile dudaklarına ulaşmadı. Çenesi titreyerek "Özür dilerim" diye mırıldandı ve kendi odasına gitti. Birkaç dakika sonra Jake'in ayak sesleri duyuldu. Sesler uzaklaştı ve evin dışına çıktı.

Tanya, Jake'in sözlerinden duyduğu acıyı atlatmayı, gözyaşlarını kurutmayı başararak, John'ü arabaya bindirdi, Danny Gilbert'lere götürdü.

Döndüğü zaman eve girmek istemedi. Arka tarafa dolaştı ve terasın arka kapısından girmeyi tasarladı. Julia'nın akşam yemeğinin hazırlanmasına yardım etmesi için onu mutfakta beklediğini tahmin ediyor ama umursamıyordu. Yalnız kalmaya ihtiyacı vardı.

Terasın parmaklığına dayandı. Ağaçların arasından görünen gölün, ayna gibi parıldaayan sularına baktı. Yaşamını ne hale soktuğunu düşünüyor ve bu içinden çıkılmaz duruma düştüğü için kendine acıyordu. Ağlamaya başladı. Kendine acımaya, kendisi için gözyaşı dökmeye de hakkı olduğunu düşünerek, yanaklarından süzülen yaşları silmeye kalkışmadı.

Birden arkasından JD'nin sesini duydu. "Dışarıda kimse yok sanıyordum." Tanya irkilerek ona döndü. JD içtenlikle "Sen ağlıyorsun çocuğum" dedi.

Tanya hemen elinin tersiyle yüzünü sildi. "Önemli değil" diye omuz silkti.

JD elindeki içki kadehini uzattı. "Al, iç şunu. Benden çok senin içkiye ihtiyacın var gibi görünüyor. Hadi, dik bakalım." Tanya söyleneni yaptı. Sert içki birden gırtlığına gidince boğulacak gibi oldu. JD "İnsanın boğazını yakıyor değil mi?" diye gülümsedi. "Ama bir canlılık, bir neşe verir."

Tanya kadehi kayınpederine uzatırken, boğazı hala kavruluyordu. Zorlukla yutkunarak, "Teşekkür ederim" dedi.

JD kadehi almadı. "Hayır. Belki biraz daha içersin. Jake ile kavga ettiniz, öyle değil mi?"

Tanya, "Korkarım kavganın da ötesinde" diyerek başını salladı. Jake'in adı geçince içi burkuluyor, yüreği yanıyordu. Bu acıyı hafifletmek için derin bir soluk aldı.

"Tahmin etmiştim zaten. Jake kaç gündür dış ağrısı çeken bir fil gibi önüne gelene çatıp

duruyor." Tanya kayınpederinin meraklı bakışlarını yüzünde duyuyordu. "Oğluma aşkınsın değil mi?"

Tanya kayınpederine şöyle bir baktı. Ama ne evet dedi ne de hayır. Bir şey söyleyemezdi. Jake'i sevmediğini söylese, JD bunun yalan olduğunu hemen anlardı. Sevdiğini söylese, bu sefer Jake'in kulağına gitmesi olasıydı.

JD "Söylemek istemiyorsun değil mi?" diye güldü. "Onun sana aşık olduğunu da biliyorsun kuşkusuz"

Tanya kesin bir tavırla "Evet" dedi.

"Kavganızın nedenini sorarsam, beni özel işlerinize burnunu sokan bir kayınpeder gibi mi görürsün?" Tanya başını kaldırıp baktı. JD'nin yüzündeki ifade dostça ve içtendi.

"Jake'e boşanalım dedim"

JD şaşkınlıkla kaşını kaldırdı. "Niçin?"

Tanya "Kişisel birtakım nedenleri var" diye yan çizdi.

"Öyleyse sana kişisel bir soru daha sorabilir miyim?"

"Ne soracaksın?" Tanya başını dikti, kendini savunmaya hazırladı.

"John'un annesi olmadığını Jake biliyor mu?"

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Perş. Ağus. 13 2009, 08:00

Kadeh Tanya'nın elinden kaydı, terasın karo döşemesi üzerinde tuzla buz oldu. Tanya'nın kanı donmuş gibiydi korkudan. Yerinde kıpırdıyamıyordu.

JD kuru bir sesle "Bilmediği anlaşılıyor" dedi.

Tanya'nın eli, kendini korumak istercesine boğazına gitti. "S...sen nereden biliyorsun?" diye kekeledi.

"Diyelim ki, bu adını sanını bilmediğimiz kızın doğru söylediğine, çocuğun da bizim torunumuz olduğuna oğlum kadar çabuk inanmadım ben. Çocuğu Jake'in oğluymuş gibi göstermeye çalıştığını düşündüm. Jake bu konuyu benimle hiç konuşmadı, sadece oğlanın sizin evlenmenizden önce doğduğunu söyledi. Ben de kendi başıma bir araştırma yaptım." JD'nin gözleri şefkat doluydu. "Jake John'un nüfus kağıdını neden görmek istemedi?"

Tanya kulaklarına inanamıyordu. Şaşkınlık içinde "Bir kez sordu. Ama göstermedim" diye cevap verdi.

"Nüfus kağıdında John'un annesinin senin kız kardeşin olduğunu gördüğüm zaman geçirdiğim şoku ve duyduğum öfkeyi tahmin edebilirsin." JD'nin gülümseyişinde sitem vardı.

"Peki, bu öğrendiğini, neden bana ya da Jake'e açıklamadın?"

"Sen Jake'in meşru karısıydın. Birkaç kez Jake'e yazdığım mektuplarda bilmediği bazı şeyler olabileceğini ima ettim. Ama Jake, John'un kendi oğlu olduğunu yazınca, ben de gerçeği bildiğine hükmettim. Üstelik o sıralarda" diye içini çekti. "Senin çocuğu ne kadar çok sevdiğini, öz oğlunmuş gibi ona bağlı olduğunu da görüyordum."

Tanya, "Peki Jake'in bilmediğini ne zaman anladın?" diye fısıldadı.

"Geçen sefer onu eve dönmeye ikna ettiğimde anladım bunu. Bir gece kız kardeşinden söz açtım. Jake onunla hiç tanışmadığını söyledi."

"Jake sarhoştı o gece" diye mırıldandı Tanya. Yüreğindeki burukluk, kin, acı gitmiş, yerine sadece derin bir hüznü kalmıştı. "O gece benimle karşılaşmasının dışında hiçbir şey hatırlamıyordu."

JD yavaşça sordu. "Peki neden o zaman gerçeği anlatmadın ona?"

"Çünkü oğlunu almak istediğini söyledi." Tanya sözünü sürdürebilmek için yutkundu. "Ve John'un babası olduğuna, hele hele arkasında da Lassiter adı ve serveti bulunduğu göre, John'u kolayca elimden alabileceğini biliyordum. Deanna, yani kız kardeşim oğlunu bir kez olsun kucağına alamadı. Hastanedeyken, zatürre oldu ve öldü. John'a ben baktım. O benim bebeğimdi ve Jake bebeğimi elimden alacaktı."

Tanya hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı. JD onu göğsüne bastırdı, sırtını sıvazladı.

"Seni çok iyi anlıyorum çocuğum" diye yatıştırmaya çalıştı. Tanya'nın hıçkırıkları kesilince, keten mendilini çıkardı, gelinine uzattı. "Şimdi de bu yaptığını Jake'e anlatmaya korkuyorsun"

Tanya, burnunu JD'nin mendiline silerken başını sallayarak konuştu. "Evet. Bunu öğrenince benden nefret eder." Duygulardan sıyrılmış gibi bir ifade geldi yüzüne. "Benim dürüst olduğumu, her zaman doğruyu söylediğimi sanıyor. Öyle dedi. Şimdi kalkıp da, yedi yıldır bir yalanı sürdürdüğümü, bir yalanı yaşadığımı nasıl anlatabilirim?"

"Korkarım bunu yapmak zorundasın?"

"Yapamam" diye ürpererek cevap verdi Tanya.

JD onun çenesini tutup kaldırdı. "Sevgili gelinim. Oğlum şu anda kendisini istemediğin için duyduğu öfkeden daha fazlasını duyamaz. Şimdi olduğundan daha çok kırılmaz. Ona gerçeği anlattıysan, senden daha çok nefret edeceğine inanıyor musun?"

Tanya "Sanmam" diye mırıldandı. "Ama onun yüzüne nasıl bakacağımı bilemiyorum, belki benimle konuşmaz bile."

"Yarın akşam saat yedide çalışma odamda olmasını ayarlarım. İlk birkaç dakika size hakemlik ederim" diye önerdi JD.

"Belki... orada onunla konuşacağımı kendisine söylemezseniz daha iyi olur. Belki benimle karşılaşacağını öğrenirse gelmez."

JD "Haklı olabilirsin" diye gülümsedi. "Jake, bir Missouri katırı kadar inatçıdır. Şimdi bana söz ver, onunla konuşup, gerçeği söyleyecek misin?"

Tanya bunun getireceği sonuçlardan korkarak "Evet" diye içini çekti.

Tanya ömrünün en uzun gecesini ve en uzun gününü geçirdi. Ertesi akşam saat altı buçuk olduğunda Jake daha eve dönmemişti. Tanya onun gelmemesi için dua ediyordu. Oysa, Jake'in gelmeyişi duyduğu acıyı biraz daha uzatmaktan başka bir şeye yaramazdı. Babası gerçeği bildiğine göre, Tanya söylese de, söylemese de, Jake nasıl olsa öğrenecekti durumu. Tanya işin doğrusunu JD'nin anlatmasını istemediğine hayıflanıyordu. Ama kendi yerine JD'nin bunu anlatmasını istemek korkaklığın dik alası olurdu.

Tanya ne giyeceğine karar veremeyerek, tam üç kez üstünü değiştirdi. Aynaya baktığı zaman, sinirden gülmeye başladı. Siyahlar giyinmiş, altın rengi saçlarını tepesinde toplamıştı. Cenazeye gider gibi bir görüntüsü vardı; kendi cenazesine gidiyormuş duygusunu yaşıyordu.

Gözlerinin altındaki kara gölgeleri yok etmek için yüzüne pudra sürdüyse de, mor halkaları gizlemeyi başaramadı. Midesine kramp giriyor, elleri hazan yaprağı gibi titriyordu. Ensesindeki kaslar sinirden gerilmiş, düğüm düğüm olmuştu.

Saat yediye on kala odasından çıktı. Titreyen bacaklarının üzerinde zorlukla durarak salonu boylu boyunca geçti ve evin öteki yanında bulunan çalışma odasına yürüdü.

JD çalışma masasının başında oturuyordu. Kolunu koltuğun arkasına atmış, gözleri dalmıştı. Tanya kapıda durdu. Usulca "Daha gelmedi" dedi. JD boş bulunup irkildi.

"Hayır" diye derin derin göğüs geçirdi. "Gelmedi. Sen otur. Birlikte bekleyelim."

Koltuğun deri kaplı minderleri Tanya'yı yuttu sanki. O kocaman, kabarık minderin içine gömülüyordu. Bir yandan minder yumuşaklığı, öte yandan duvardaki saatin düzenli tiktakları Tanya'yı biraz yatıştırdı.

Bahçeden otomobil sesi duyduklarında saat yedi buçuktu. Tanya'nın parmakları koltuğun kolçaklarına gömüldü. Acı dolu gözlerini kayınpederine çevirdi.

JD'nin yüzünde belli belirsiz bir gülümseyiş vardı. Gelinini avutmak istiyro gibiydi. "Az sonra bitmiş olacak" dedi.

Tanya da "Evet" diye fısıldadı. "Az sonra her şey bitmiş olacak"

Sokak kapısının kapandığını duyan Tanya, gözlerini yumarak beklemeye başladı. Midesi bulanıyordu. Salondan gelecek ayak seslerini, Jake'in ayak seslerini duyabilmek için kulak kabartıp bekledi. Ama saatin tiktakları dışında çit yoktu.

On dakika daha geçti. JD gözünü kapıdan ayırmadan, elindeki kalemi sabırsız bir tavırla masaya vurmaya başladı. Tanya'nın sinirleri kopacak kadar gerilmişti. Kapının vurulmasıyla bir yerine iğne batmış gibi koltuğunun ucuna ilişti.

JD Tanya'ya oturmasını işaret ederek "Girin" diye seslendi.

Bölüm 10

“Tanya!”

Jake’in öfkeli sesi Tanya’nın peşinden çınladı. Ama Tanya durmadı. Arkasından gelen Jake’in ayak seslerini duyunca da, daha hızlı koşmaya başladı.

“Tanya, gel buraya!”

Aşkını reddettiği için zaten Jake ondan nefret ediyordu. Yedi yıldır kendisini nasıl istismar ettiğini öğrendikten sonra, bu nefreti iki kat artacaktı kuşkusuz. Üstelik Tanya bu yüzden onu suçlama hakkını da görmüyordu kendisinde.

Tanya bir an önce odasına varmak için öylesine kendini kaybetmiş bir tarzda koşuyordu ki, oğlunun haykırışını duyup da salona fırlamış bulunan kayınvalidesiyle çarpışacaktı neredeyse.

Tanya, Julia’nın yüzündeki şaşkınlığı gördü, kendi acısı içinde onun halini umursamadan yanından koşarak geçti. Tam odasına girmek üzereyken kayınvalidesinin sesini duydu.

“Jake neler oluyor burada? Ne oldu?”

Jake sabırsız bir tavırla annesini bir yana itip geçerek “Şimdi sırası değil anne” dedi.

“Ama bilmek istiyorum...”

JD elini kaldırarak susturdu karısını. “Ben her şeyi anlatırım sana. John nerede?”

“Bahçede”

Tanya’nın duyduğu son sözler bunlar oldu. Can havliyle odasının kapısını açtı, kendini içeri attı ve bilinçsiz bir şekilde kapıyı kilitledi. Bir an sonra Jake’in ayak seslerinin kapının önünde durduğunu duydu ve kapı tokmağının çevrildiğini gördü.

“Aç kapıyı Tanya!”

Jake’in hala öfkeyle yüklü sesi Tanya’yı ürküttü. Olduğu yerde büzülerek “Ne olur, git Jake. Hadi git” diyebildi.

“Aç şu kapıyı yoks yemin ederim ki kırar da girerim içeri!”

Tanya bir an durakladı. Sonra eli anahtara gitti, usulca çevirdi anahtarı. Ama evi saran derin sessizlik içinde anahtar sesi yankılanırcasına gürültü çıkardı. Bu ses üzerine kapının tokmağı çevrilirken, Tanya kendini geriye attı. Gözleri akmaya hazır yaşlarla doluydu. Ne var ki, Tanya sorguya çekilirken ağlamak istemediği için, kendini tutmaya, ağlamamaya çabalıyordu.

Jake odaya girdi. Tanya, arkası kapıya dönük olduğu ve henüz kapının kapatıldığını duymadığı halde, Jake’in odadaki varlığını algılıyordu.

Jake öfkesini zaptedemeyen acımasız bir sesle “Bana bak, Tanya” diye emredercesine konuştu.

Tanya ağır ağır ona döndü. Kendini ne ölçüde toparlayabildiğini bilmiyor, kasılmış yüz çizgileriyle nasıl bir görüntü sergilediğini kestiremiyordu. Jake'in yanık teniyle tezat halindeki mavi gözlerine baktı.

"Yarına kadar bekleyemez mi bu konu Jake?" diye sordu. Ellerin titrediğini belli etmemek için parmaklarını sıkıca birbirine doladı. "Yemek için verdiğin söze gecikeceksin."

"Ben kapıdan çıkar çıkmaz, bavullarını toplayıp kaçacaksın değil mi? yağma yok!" diye kükredi Jake. Bu düşünce Tanya'nın da aklından geçiyordu. Ama bunu Jake'in ağzından duyar duymaz kıpkırmızı kesildi. "Bu konuyu şimdi ve burada bitireceğiz."

"Sana daha başka ne anlatabileceğimi bilmiyorum" Tanya içgüdüyle başını dikti. "Yalnızca şunu söyleyebilirim sana. Doğruyu daha önce anlatmadığım için ne kadar üzüldüğümü ve utanç duyduğumu bilemezsin"

Jake alaylı bir tavırla "Buna hiç kuşku yok!" dedi. Sonra dudağını öfke ve küçümsemeyle bükerek, "Bunu içtenlikle yaptığına babamı inandırmış olabilirsin. Ama beni de inandırman gerek."

"Neye inandıracağım seni?"

"Benimle niçin evlendiğine?"

"Seninle John'un hatırı için evlendim. Söyledim ya." Tanya'nın sesi kırgındı. "John'un senin oğlun olduğunu söylemekle baştan yanlış yaptım. Bunu öğrendikten sonra işi ciddiye aldığını görünce, başka seçeneğim olmadığını anladım. Onu kendi öz oğlum gibi seviyordum."

"Mrs. Jake Lassiter olmak düşüncesi, bu kararında hiç rol oynamadı mı? benimle evlenmenin güzel bir evde oturmak, parasal kaygılardan kurtulmak, Lassiter ailesinin bir üyesi olmanın vereceği birtakım ayrıcalıkların keyfini çıkarmak, eskiden düşünde göremeyeceğin şeyleri giyinmek demek olduğunu bilmen de mi rol oynamadı? Bunlar hiç mi etkilemedi kararını?"

Tanya'nın altın menevişli gözleri gururla parlıyordu. "Lassiter'ların zengin ve saygın bir aile olduklarını bilmediğimi söylemeyeceğim, çünkü biliyordum. Ama bütün bunların sadece John'u düşündüğüm için önemli olduğunu söylesem, bana inanmazsın. Bunlar John'un hak ettiği şeylerdi. Doğumuyla hak kazanmıştı. Oysa hiçbiri benim hakkım değildi. Bunu çok iyi biliyordum."

"Ama bunlardan yararlanmaktan da geri kalmadın, bak işte bu tuhaf!"

Tanya Jake'in bakışlarındaki keskin parıltıya gözlerini kırpmadan bakmaya zorladı kendini. "Jake, beni ufak hesaplar yapan, para düşkünü bir sokak kadını diye damgalamak istiyorsan, sana engel olamam. Sana söyleyeceğim tek şey, sadece John'un geleceğini düşünmüş olmamdır."

Jake uzun bir süre Tanya'ya baktı. Sonra kafasını salladı. "Sana neden inandığımı bilmiyorum ama inanıyorum işte."

Boğazındaki düğüm bir an Tanya'nın konuşmasına engel oldu. Kısık sesle "Sağol" diyebildi.

Jake, tütün rengi saçlarını parmaklarıyla düzelterek pencerenin önüne gitti, akşamın kızılığını dalgın gözlerle seyretmeye koyuldu. Ellerini indirdi, ceplerine soktu.

"Seni John'un annesi olarak kabul edebilirdim. Buna inanabilirdim. Oysa John'un gerçek annesinin, yüzünü bile hatırlamadığım biri olduğunu öğrenmek..." Jake olanlara akıl erdiremiyormuş gibi başını salladı. "O geceyle ilgili birtakım şeyler öğrenmek istiyorum Tanya"

Jake'in sesindeki katılık sanki Tanya'ya uzandı ve yüreğinin üzerine soğuk bir el gibi yerleşti.

Karşı çıkmaya çalışarak "Ah, Jake" diye mırıldandı.

Jake "O... yani kardeşin çocuğun babasının ben olduğumu söyledi mi sana?" diye ısrarla sordu.

Tanya onun bütün ayrıntıları öğrenmeye kararlı olduğunu anladı. "Evet, söyledi."

"o gece olanları anlat bana. Bildiğin ne varsa anlat.." Jake pencereden dışarı bakarak konuşuyor, dönüp Tanya'nın yüzüne bile bakmıyordu.

Tanya'nın gözleri Jake'in geniş omuzlarında, başının küstahça yukarı dikilmiş görüntüsünde şefkatle gezindi. Koşup ona sarılmak ve duyduğu acıyı biraz olsun hafifletmek istiyordu. Oysa Jake, ondan acılarını daha da arttıracak şeyler sormuştu. Ve bu noktada onun isteğini yerine yetirmemesi olanaksızdı.

"Deanne ile birliktr fuara, oradan da dansa gittik. Sen benimle karşılaştığın sırada, Deanna arkadaşların yanındaydı." Tanya söze nereden başlayacağını kestirememiş, en başından başlamanın uygun olacağını düşünmüştü. "Sen birkaç kez beni dansa kaldırdığın süre içinde, Deanna oralarda değildi. Çok yakışıklı ve çok çekiciydin. Ne zaman bana baksan, soluğum kesiliyordu. Senin gibi birisiyle hiç karşılaşmamıştım."

"Öyleyse neden kaçtın benden?"

"Şimdi çok saçma geliyor. Dans ederken birkaç kez öptün beni. Ama sonuncusu.... Çok başkaydı. Ürküttü beni. Bu öpüşün bende uyandırdığı duygulardan korktum. O sınımsız duygular, kanıma yayılan istek ürküttü beni, onun için kaçtım."

Jake sesinde tuhaf, çok uzaklardaymış gibi bir kayıtsızlıkla, "Seni çok aradım" dedi. "Nereye gittin?"

"Arabaya gittim. Annemler arabalarını kullanmamıza izin vermişlerdi. Ben de oradan gitmek amacıyla arabaya girdim. Ama Deanna yanımda olmadığı için gidemedim. Üstelik bir öpücüğü bu kadar büyüttüğüm için kendime kızıyordum, arabadan inip içeri döndüm. Daha doğrusu hemen değil, bir süre araba parkında durdum ve kendi kendimle tartıştım. Yarım saat kadar kaldım orada, belki de daha fazla." Tanya o dakikaların üzüntüsünü yeniden yaşayarak içini çekti. "Yeniden geldiğimde, kapıda tanıdığım bir çocuk duruyordu. Deanna'yı görüp görmediğini sordum. O da Deanna'nın barda olduğunu söyledi. Bara doğru gittim ve kardeşimin senin yanında durduğunu gördüm."

Jake birden, "Kardeşinin benimle birlikte olduğuna emin misin?" diye sordu. "Belki de rastgele duruyordu yanımda olamaz mı?"

Tanya alçak sesle "Hayır" dedikten sonra yutkundu. "Dennis, yani kapıda duran çocuk peşimden gelmişti. Dedi ki 'Şuradaki herif az önce seni sıkıştıran adam değil mi?' Ona cevap verip vermediğimi hatırlamıyorum. Dennis 'Kardeşinin kulağını büksen iyi olur. Bu Lassiter'lar insanın

üstüne düşerler, ama peşini kovalamazlar. Kızın birinden pas alamazlarsa, ötekine bakarlar dedi.”

Jake bunu duyunca olduğu yerde döndü. Yüzü öfkeli ve asıktı. “Buna inanıyor musun?”

“Artık inanmıyorum. Ama o zaman inanmıştım. Daha sonraları ise daha çok inandım.”

Jake soğuk bir sesle, “O yüzden de benden nefret ettin” dedi. “Senden istediğimi elde edemeyince kardeşini kullandım. Bunu düşündün, öyle değil mi?” Jake’in yüzünde kendinden tiksiniyormuş gibi bir ifade vardı. “Kardeşinin benimle olduğunu nasıl öğrendin?”

“Yan yana durduğunuz yere doğru yürümeye karar verdiğim anda, çocuğun biri geldi Deanna’yı dansa kaldırdı. Sen kolunu Deanna’nın boynuna attın ve çocuğa uzak durmasını, kızın Lassiter’ların özel mülkiyetinde olduğunu söyledin.”

Jake derin derin içini çekerek, yeniden pencereye döndü.

Tanya susmak istiyordu, ne var ki, sonuna kadar anlatmak zorunda olduğunu da biliyordu. “Daha sonra Deanna’yı yalnız yakaladım. Kulağını bükmek istedim ama oralı bile olmadı. Ne yaptığını bilecek yaşta olduğunu söyledi ve bana da eve gitmemi öğütledi. Ben de eve döndüm. Deanna geldiğinde sabahın beşiydi. Söylediği tek şey, senin o hafta sonu onu görmeye geleceğin oldu. Sonra sen ne geldin, ne de iki satır yazdın. Birkaç hafta sonra bir araba kazasında annemle babamız öldü. Ve onların ölümünden sonra Deanna gebe olduğunu söyledi bana.”

“Neden hatırlayamıyorum acaba?” Jake sesli düşünüyordu. Gözlerini kısarak, omzunun üzerinden Tanya’ya baktı. “Kardeşin sana benzer miydi? Onu seninle karıştırıyor olabilir miyim?”

“O esmerdi, siyah saçlıydı, benden de kısaydı. Benimle birlikteyken epeyce içmiştin, Deanna’nın yanında gördüğüm zaman da elinde kadeh vardı.”

Odaya derin bir sessizlik çöktü. Bu sessizliğin sürdüğü dakikalar boyunca, Tanya kendi soluğunu duyabiliyordu. Jake tül perdeleri açtı. Başını pencerenin tokmağına dayayarak, kayaların arasında oyuncak buldozeri ile oynayan John’u seyretmeye koyuldu.

Sonunda, başını arkaya çevirmeden, “Öyleyse evliliğimi yürütmek için çaba göstermeyi niçin kabul ettin? O da mı John’un hatırı için?”

“Hayır” Tanya, Jake’in soğuk bakışına nasıl katlandığını bilemedi. “Eğer bu çaba boşa çıkarsa, evliliğimizi sona erdirmek seçeneğini düşüneneğimizi söyledin. Başlangıçta o nedenle kabul ettim. Bu dediğin bence boşanmak anlamına geliyordu. Boşanmayı da çok istiyordum.”

“Bunu daha önce neden söylemedin?” diye atıldı Jake. “Yoksa intikam duygun, beni önünde dize getirmeyi bekleyecek kadar güçlü müydü?”

☐Konu: Geri: Geçmişteki Sır-Janet Dailey 🌐Perş. Ağus. 13 2009, 12:13

Ainli

Tanya duraksamadan cevap verdi. “Yedi yıl önce olsaydı, bu soruya evet diye cevap verirdim. Oysa bugün, bir hafta önce, hatta bir ay öncesi için bu soruya hayır diyeceğim. Son zamanlarda evliliğimizi yürütebileceğimizi, bana şefkat ve sevgi göstereceğini, ya da sana yalanımı açıkladığım zaman beni anlayışla karşılayacağını sanıyordum.”

Jake acı acı gülerek, "Bu konudaki yeteneklerini yeterince değerlendirmiyorsun" dedi. Pencerenin yanından uzaklaştı. Cebinden bir sigara çıkardı, dudağının arasına kıstırdı, çakmağını yaktı.

Tanya bir an gözlerini yumdu. "Beni sevdiğini ve dürüst olduğum için sevdiğini söylediğin zaman bir deliğe gizlenmek ve seni aldattığımı söylemektense ölmek istedim."

"Bana söylemek zahmetine niye girdin? Yoksa babam mı zorladı?"

Tanya, "babam sana doğruyu anlatmamın gerekli olduğunu söyledi" diye itiraf etti. Başını önüne eğdi.

"John'un senin oğlun olduğuna inandırmıştın beni. Bu inancı sürdürebilirdin. Neden yapmadın?"

Tanya'nın bakışları farkında olmadan yatağa doğru kaydı.

"Eğer sana gerçeği anlatmasaydım ve senin gerçekten karın olsaydım, yani öpüşmenin ilerisine gidecek ölçüde karın olsaydım," Tanya durdu, Jake'e baktı, benzi kül gibi oldu. Sonra kendisini zorlayarak sözünü sürdürdü. "O zaman benim...benim oğlunu doğurmamış olduğumu nasılsa anlayacaktın."

Jake ona baktı kaldı. Sanki ne dediğini anlayamamış gibiydi. Sonra bir adım attı.

"Yani...yani demek istediğin..." Ve soramdığı sorunun cevabını Tanya'nın yüzünde okuyunca inledi. Tanya'yı göğsüne çekti, yüzünü Tanya'nın saçlarına gömdü.

Tanya da ona sarıldı. Jake'in kendisini hiç bırakmaması için umutsuzca dua ediyor, hep böyle sarmaş dolaş kalmalarını diliyordu. Jake'in kendi adını mırıldanarak saçlarını öptüğünü duydu. Tanya'nın yüreğinde buruk bir coşku yandı. "Beni bağışlayabilmeni isterdim" diye mırıldandı. "Seni öyle çok seviyorum ki sevgilim"

"Neden? John'un hatırı için mi? haa istiyor musun onu?"

Tanya, Jake'in bu sevgiden neden kuşku duyduğunu anlayışla karşılayarak, "John'u seviyorum" dedi. "Ama sana olan sevgim çok daha başka. O konuda seni aldattığım için bei bağışlamayacağını biliyorum. Ama seni seviyorum Jake."

Jake başını geri çekerek, "Hayır olamaz" diye karşı çıktı. "Bağışlanması gereken biri varsa, o da benim. Sana ve kardeşine yaptıklarım için asıl benim bağışlanmam gerek."

Tanya "O acıları unuttum artık" diyerek Jake'in beline sarıldı ve onun kendisini itmesine aldırış etmedi.

"Ama bunlar gerçek ve aramızda bir uçurum gibi duruyor. Bunları olmamış sayamayız ki." Jake kendini tutmaya çalışarak soğuk soğuk baktı Tanya'ya. "Seni seviyorum Tanya, oğlum için nasıl bir özveride bulunduğunu öğrendikten sonra daha da çok seviyorum seni."

Tanya parmaklarının ucuyla Jake'in yanağına dokundu. "Sevgilim, önemli olan da bu değil mi? Birbirimizi sevmemiz değil mi asıl önemli olan?"

"Hay Allah kahretsin, anlamıyor musun?" Jake hırsla Tanya'nın elini itti. "O geceyi hatırlayamamak beni deli ediyor. Bana inanmanı neden istediğimi bilmiyorum, ama inan ki, şimdiye kadar feleğin çemberinden geçmemiş hiçbir kadını zorla elde etmedim."

Tanya, Jake'in gerginliğini kendi gövdesinde duyuyor, acısını yürekten paylaşıyordu. İçindeki

sevgi, alev alev tutuşmuş, gözlerine yansımıştı. Jake ellerini çekti, arkasını döndü, umutsuzluğunu belirten bir tavırla omzunu silkti.

Yavaşça "Kardeşinin resmi var mı?" diye sordu. "Belki görsem hatırlarım"

"Çantamda var." Çantası tuvalet masasının üzerindeydi. Tanya çantadan cüzdanını aldı, içindeki fotoğraflara göz gezdirdi. Deanna'ninkini buldu ve Jake'e uzattı. Jake uzun bir süre resme baktıktan sonra başını salladı.

"Şöyle böyle hatırlar gibiyim" diyerek resmi geri verdi. "Gülümseyişi aynı sen."

Tanya resmi çantasına kaldıracakđı sırada, Jake uzandı, onun elini tuttu.

"Dur bir dakika!" dedi. Resmi aldı, bir dhaa baktı, sonra Tanya'yı süzdü.

Tanya usulca "Tanıdın mı?" diye sordu.

Jake gözlerini Tanya'dan ayırmadan "İyi düşün. Kardeşin o gece benimle olduğunu mu söyledi? Yani benim adımlı söyledi mi demek istiyorum" dedi.

Tanya'nın akılı karıştı. Başını sallayarak "Söyledi galiba. Sözü nereye getirmeye çalışıyorsun?" dedi.

"Kardeşin sana Jake Lassiter ile birlikte olduğunu mu söyledi, yoksa sen mi öyle tahmin ettin demek istiyorum"

"Hatırlamıyorum. Üzölmüştüm, kırgındım. Seninle ilgili hiçbir şeyden söz etmek istemiyordum"

"Kardeşinin bana Jamie demiş olması mümkün mü?"

Tanya kaşlarını çattı. "Jamie senin kardeşin. Deannae, sana ne diye Jamie desin?"

"Çünkü o gece kardeşim de benimle beraberdi. Otele birlikte dönmediğimizi hayal meyal hatırlıyorum. Ama seninle birlikte olduğum için otele onunla gitmediğimi sanıyordum."

"Ama ben seni Deanna'nın yanında gördüm!"

"Yanımızda başka kimse var mıydı?"

"Hatırlamıyorum"

"Jamie'nin orada bir kızla tanıştığını biliyorum ama ben seni aramaya öylesine dalmıştım ki, kız şişman mı, zayıf mı, kısa mı, kel mi, onu bile fark edecek durumda değildim. Jamie kızı benimle tanıştırdı."

Tanya "Jake" diye mırıldandı. Onun kafasında da kuşkular yer etmeye başlamıştı. "Jamie kazada öldüğü gece nereye gidiyordu?"

"Bilmiyorum. Springfield'in kuzeyinde bir yerde randevusu vardı galiba." Jake başını salladı, sonra birden durdu, Tanya'ya baktı.

"Ne zaman öldü? Saatini sormuyorum, hangi gün öldüğünü soruyorum"

"Cumartesi" Jake'in yüzü aydınlanmaya başladı. Bir şeyleri kavrar gibi oluyordu. "Dansa

gittiğimiz gecedden bir sonraki hafta sonu, yani Deanna'yı görmeyi gitmem gereken gün. Öyleyse Jamie idi!" Jake kesin konuşuyordu.

"Deanna bana gebe olduğunu söyleyince, çocuğun dansa tanıştığı o Lassiter asındaki adamdan olup olmadığını sordum. O da evet dedi ve bir daha hiç bu konuyu konuşmadık." Hikayenin parçaları yavaş yavaş yerine oturuyordu.

"John doğduğunda Deanna konuşamayacak kadar hastaydı. Nüfus kağıdı için gerekli soruları ben cevaplandırdım. Senin adını da ben yazdırdım. Ve bunca yıldır seni suçlayıp durdum" Tanya'nın sesi korkulu bir fısıltı halindeydi. "Jake çok üzgünüm, başışla beni."

Jake derin derin içini çekti. "Ben üzgün değilim. Jamie olduğundan kesinlikle emin olamayız ki."

"Ama Jamie olmadığından da kesinlikle emin olmayız. John'un bir Lassiter olduğunu kesinlikle biliyoruz. Annen, senin ve kardeşinin küçüklük resimlerinizi gösterdi. John şaşılacak derecede Jamie'ye benziyor."

"Jamie'nin arabasıyla burayla Sedalia arasında parçalandı. Jamie'nin Deanna'yı görmeye gittiğine inanmak istiyorum. Belki o gece birbirlerine aşık oldular. Buna inanmak isterdim." Jake hafifçe gülümsedi. "Hiçbir şey için olmasa bile, vicdanımı huzura kavuşturmak için inanmak isterdim."

"İnanmak zor değildir. Galiba bende o gece sana aşık oldum, hiç değilse kısa bir süre için."

Jake yavaşça Tanya'yı kollarının arasına aldı, göğsüne bastırdı. "Gerçeği bana yedi yıl önce söyleseydin neler olurdu acaba"

Tanya "Bunu hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz herhalde" diye içini çekti. Ama bu mutluluk dolu bir iç çekiydi.

"Seni seviyorum Tanya, benim tatlı, dürüst karım. Koşullar ne olursa olsun, seni yine de severdim sanıyorum." Eğildi, Tanya'yı öptü. "Belki Jamie ve Deanna ile ilgili gerçeği o zaman anlardık da, yaşadığımız bunca acıyı ve karşılığı yaşamak zorunda kalmazdık."

Tanya kocasına biraz daha sokularak, "Oysa ben aşkımızın hakkı olmayan bir yerde doğup geliştiği için güçlü olduğuna inanmak istiyorum" dedi. "Sen de öyle düşünmüyor musun?"

Jake cevabını sözcüklerle değil, hareketleriyle verdi.

Son

Formularende